

372.014

๑ ๖3141

Y.2

ผลของการใช้ชุดการแนะแนวที่ไม่ต่อความสละ ของนักเรียน

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านบางม่วง

อำเภอปากพะยูน จังหวัดพัทลุง

ปริศนา นิพนธ์

ของ

อาจารย์ เดิมยอด

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม

หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาการแนะแนว

กุมภาพันธ์ 2537

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

190303

4 ๖.๓. 2537

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควร
รับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาการแนะแนว
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการควบคุม

.....วันเพ็ญ ทวงศ์ประยูร.....ประธาน
(ผศ.วันเพ็ญ พงศ์ประยูร)
.....อ.ทศนา ทองภักดี.....กรรมการ
(อ.ทศนา ทองภักดี)

คณะกรรมการสอบ

.....วันเพ็ญ พงศ์ประยูร.....ประธาน
(ผศ.วันเพ็ญ พงศ์ประยูร)
.....อ.ทศนา ทองภักดี.....กรรมการ
(อ.ทศนา ทองภักดี)
.....ผศ.บังอร เสดนนท์.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(ผศ.บังอร เสดนนท์)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาการแนะแนว ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....ดร.ศิริภา พูลสุวรรณ.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ดร.ศิริภา พูลสุวรรณ)

วันที่ ๑๔ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๓๗

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ โดยได้รับความกรุณาและความช่วยเหลือจากผู้มีพระคุณ
หลายท่าน ประกอบด้วย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วันเพ็ญ พงศ์ประยูร ประธานกรรมการที่ปรึกษา
อาจารย์ทัศน ทองภักดี กรรมการที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ บังอร เสดนต์ กรรมการสอบ
และคณาจารย์ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษาทุกท่านที่ให้ความปรึกษาแนะนำ อย่าง
ใกล้ชิดตลอดเวลา ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิ ประกอบด้วย ศาสตราจารย์ ดร. ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์
รองศาสตราจารย์ กมลรัตน์ กรีทอง และอาจารย์พรชิต วาณิชย์การ ที่กรุณาตรวจปรับปรุง
และแก้ไขเรื่องเนื้อหาการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบคุณ อาจารย์ใหญ่โรงเรียนบ้านบางม่วง อาจารย์ใหญ่โรงเรียนวัดพระเกิด
อาจารย์ใหญ่โรงเรียนบ้านควนพระสาครินทร์ ครูอาจารย์ ตลอดจนนักเรียนทุกคนที่ให้ความ
อนุเคราะห์ในการทดลองใช้เครื่องมือและเป็นกลุ่มตัวอย่างเพื่อใช้ในการทดลอง

ขอขอบคุณอาจารย์ชาติเชื้อ สุวรรณมุสิก ที่ให้ความช่วยเหลือและให้กำลังใจตลอดมา

ขอขอบคุณเพื่อนาจิตวิทยาการแนะแนวทุกคนและบุคคลที่ไม่สามารถกล่าวนามไว้ ณ
โอกาสนี้ที่มีส่วนทำให้ปริญญานิพนธ์ครั้งนี้สำเร็จลงด้วยดี

และท้ายที่สุดผู้วิจัย ขอโน้มราลึกพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ ที่ให้โอกาสทางการศึกษา ทุ่มเท
และเป็นกำลังใจมาโดยตลอด จนปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์

ถาวรย์ เต็มยศ

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	
คำนำ	1
ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า	4
สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า	4
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	5
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	5
นิยามศัพท์เฉพาะ	6
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า	8
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชุดการแนะแนว	9
ความหมายของชุดการแนะแนว	9
การใช้ชุดการแนะแนว	11
เทคนิคการสอนแนะแนว	13
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับชุดการสอน	14
ความหมายของชุดการสอน	14
แนวคิดในการผลิตชุดการสอน	15
การสร้างชุดการสอน	16
การหาประสิทธิภาพชุดการสอน	17
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชุดการแนะแนว	18

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความเสียสละ	19
ความหมายของความเสียสละ	19
ความสำคัญของความเสียสละ	23
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความเสียสละ	24
 3. วิธีการในการศึกษาครั้งนี้	26
ประชากร	26
กลุ่มตัวอย่าง	26
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้	26
การดำเนินการทดลอง	32
การวิเคราะห์ข้อมูล	33
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	33
 4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	35
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	35
การวิเคราะห์ข้อมูล	35
 5. สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	40
ความมุ่งหมายในการศึกษาครั้งนี้	40
สมมติฐานในการศึกษาครั้งนี้	40
ประชากร	40

บทที่	หน้า
กลุ่มตัวอย่าง	40
การดำเนินการทดลอง	41
การวิเคราะห์ข้อมูล	42
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล	42
การอภิปรายผล	42
ข้อเสนอแนะ	46
บรรณานุกรม	49
ภาคผนวก	56
ภาคผนวก ก.	57
ภาคผนวก ข.	142
ภาคผนวก ค.	159
ประวัติผู้วิจัย	171

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	แสดงแบบแผนการทดลอง	32
2	เปรียบเทียบคะแนนความเสียหายของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อน การทดลอง	36
3	เปรียบเทียบคะแนนความเสียหายของนักเรียนกลุ่มทดลองก่อนและหลังการใช้ชุด การแนะแนว	37
4	เปรียบเทียบคะแนนความเสียหายของนักเรียนกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการสอน แบบปกติ	38
5	เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนความเสียหายของนักเรียนกลุ่มทดลองและ กลุ่มควบคุมก่อนและหลังการทดลอง	39
6	ระยะเวลาในการดำเนินการทดลอง	58
7	คะแนนของกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการใช้ชุดการแนะแนว	155
8	คะแนนของกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการสอนแบบปกติ	156
9	คะแนนความแตกต่างของคะแนนความเสียหายของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อน และหลังการใช้ชุดการแนะแนว	157
10	คะแนนความแตกต่างของคะแนนความเสียหายของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อน และหลังการสอนแบบปกติ	158
11	คุณภาพของแบบสอบถามความเสียหาย	169

บทที่ 1

บทนำ

คำนำ

ปัจจุบันสังคมที่มีความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ซึ่งเป็นแรงกดดันให้บุคคลดิ้นรน เพื่อความอยู่รอดผนวกกับการรับวัฒนธรรมจากต่างชาติ เข้ามาในสังคมไทยได้ก่อให้เกิดความเปลี่ยนแปลงค่านิยมในการดำรงชีวิตอย่างกว้างขวาง สังคมมีระบบแข่งขันสูงขึ้น มีความเห็นแก่ประโยชน์ส่วนตนมากขึ้น การเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมและโครงสร้างทางสังคมอย่างรวดเร็วส่งผลต่อการเกิดปัญหาการปรับตัวเนื่องมาจากการขาดภาวะสมดุลย์ในการพัฒนา ระหว่างวัตถุและจิตใจ สร้างให้เกิดภาวะเห็นแก่ตัวแก่งแย่งเพื่อประโยชน์ส่วนตัว คุณธรรม ด้านความเสียสละน้อยลง (สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์. 2531 : 158) การแข่งขันให้ได้มาซึ่งวัตถุต่าง ๆ ตลอดถึงความ เป็นอยู่ทำให้จริยธรรมและจิตสำนึกของคนเสื่อมลง (พจน์ สะเพียรชัย. 2532 : 75) และสังคมในปัจจุบันถูกกระทบทั้งทางเศรษฐกิจสังคมและการเมือง เป็นผลให้คนจำนวนมากพยายามทุกวิถีทางเพื่อประโยชน์ส่วนตน ซึ่งเดิมนั้นคนไทย มีความเสียสละเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม (ชินวุธ สุนทรสีมะ. ม.ป.ป. : 31) ปัจจุบันคนตกเป็นทาสวัตถุมากยิ่งขึ้นเห็นแก่ประโยชน์ส่วนตนเป็นใหญ่ ทุกฝ่ายจำเป็นต้องช่วยกันรณรงค์ เพื่อพัฒนาคุณธรรมแก่บุคคลในชาติอย่างรีบเร่ง (โกศล ชูช่วย. 2534 : 14) สังคมเราจะเกิดสันติสุขและร่มเย็นได้ทุกคนในสังคมจะต้องมีจิตใจที่เอื้อเพื่อเอื้อเผื่อซึ่งกันและกัน (สมพงษ์ จิตระดับ. 2530 : 14)

สำหรับการพัฒนาเยาวชนในภาวะที่สังคมมีแต่การแข่งขัน จำเป็นต้องเน้นให้เยาวชนมีคุณธรรมโดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านความเสียสละ เพราะความเสียสละเป็นส่วนประกอบสำคัญยิ่ง

งานการดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข ซึ่งนิพนธ์ คันทะเสวี (2528 : 136) ได้กล่าวไว้ว่า สมาชิกในสังคมนั้นต้องรู้จักการร่วมมือกับผู้อื่นทำกิจกรรมให้เป็นประโยชน์ เต็มใจ เสียสละความสุขส่วนตนเพื่อความสุขของผู้อื่น สอดคล้องกับพระราชวิสุทธิโมลี (ม.ป.ป. : 5) ที่กล่าวว่าความเสียสละเป็นคุณธรรมดำรงสังคม เป็นหลักธรรมในการพัฒนาสังคม พัฒนาให้บุคคลเห็นความสำคัญของการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ซึ่งถ้าบุคคลมุ่งเอาตัวรอด มุ่งแต่ประโยชน์ส่วนตนสังคมจะอยู่เป็นสุขไม่ได้ และ นางลักษณ์ เทพสวัสดิ์ (2533 : 85-86) ได้กล่าวถึงการพัฒนาคน ต้องให้คนรู้จักการเสียสละ ละความเห็นแก่ตนให้น้อยลง และการแก้ปัญหาสังคมนั้นต้องให้คนในสังคมเห็นแก่ส่วนรวมมากกว่าส่วนตน (อาทร ชนเห็นชอบ. 2528 : 15)

นอกจากนี้ คณะกรรมการจัดทำแผนพัฒนาจิตใจ สภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย (2528 : 27) ได้ตั้งข้อสังเกตว่า การดำเนินชีวิตของคนในปัจจุบันต้องดิ้นรนต่อสู้กับภาวะความบีบคั้นต่าง ๆ มีความเห็นแก่ตัวมากขึ้น การที่จะอบรมเยาวชนนั้นจะต้องสร้างให้เยาวชนมีคุณสมบัติหลายประการ เพื่อประโยชน์ทั้งส่วนตัวและส่วนรวม และให้เด็กได้เห็นจริยธรรมด้วยตนเอง (เอกวิทย์ ณ ถลาง. 2523 : 29-30) ลอธิตตาให้น้อยลง ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการก็ได้กำหนดคุณลักษณะของคนไทยไว้ 10 ประการ และความเสียสละก็เป็นคุณลักษณะหนึ่งที่ถูกกำหนดไว้ด้วย (โกวิทย์ ประมวลพฤษ. 2523 : 86) ในทำนองเดียวกัน แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้กล่าวถึงบุคคลที่พึงประสงค์ของสังคมนั้นต้องรู้จักร่วมมือกันทำประโยชน์เพื่อส่วนรวม มีความเสียสละ (นิพนธ์ คันทะเสวี. 2528 : 138) และ พงษ์ หันนาคินทร์ (2523 : 125) กล่าวถึง คุณสมบัติที่น่าปลูกฝังแก่นักเรียน โดยเน้นให้เด็กได้รู้จักความเสียสละ นอกจากนี้จุดมุ่งหมายของหลักสูตรประถมศึกษาได้กำหนดจุดมุ่งหมายที่ต้องการเน้น คือ ความเสียสละ ไว้ในจุดมุ่งหมายด้วยและในวิชาจริยศึกษา ก็ได้กำหนดคุณธรรมที่ควรปลูกฝังด้านความเอื้อเพื่อเสียสละ ไม่เห็นแก่ตัว ไว้เช่นกัน

จะเห็นว่า ความเสียสละเป็นคุณธรรมที่จำเป็นอย่างยิ่งที่ควรปลูกฝังให้กับทุกคน

านสังคม เป็นคุณลักษณะพื้นฐานที่จำเป็นในการพัฒนาประเทศ ซึ่งพระบรมราชาธิราชของ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เกี่ยวกับการพัฒนาจิตใจของบุคคลในสังคม... "ประเทศชาติ กำลังพัฒนาทุกด้าน และต้องการความสามัคคี ความสงบเรียบร้อย ผลที่พึงประสงค์กล่าว จะ เกิดขึ้นได้ช่วย ประชาชนมีหลักของใจอันมั่นคง มีศรัทธา ปัญญาอันถูกต้อง และปฏิบัติตนอยู่ใน ทางที่เป็นประโยชน์แก่ส่วนรวม"... และคุณธรรม 4 ประการ ซึ่งพระบาทสมเด็จพระเจ้า อยู่หัวได้พระราชทานพระบรมราชาธิราช ประการที่ 4 คือ การรู้จักละวางความชั่ว ความ ทุจริต รู้จักละประโยชน์ส่วนน้อยของตนเพื่อประโยชน์ส่วนใหญ่ของบ้านเมือง นอกจากนี้ คำนิยามพื้นฐาน 5 ประการของคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ ในประการที่ 4 การปฏิบัติ ตามคุณธรรมของศาสนา ที่ได้กล่าวไว้คือ การไม่เห็นแก่ตัว เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ เสียสละเห็นแก่ ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าส่วนตน (อุทัย ทองพูน. 2528 : 17) แต่อย่างไรก็ตามใน ปัจจุบันนี้เยาวชนของชาติส่วนใหญ่มองขาดคุณธรรมด้านความเสียสละซึ่งเยาวชนเหล่านี้จะ เกิดขึ้นเป็นผู้พัฒนาประเทศชาติในอนาคต ซึ่งจากผลการวิจัยของ พรรษา แดงภักดี (2536 : 54) ศึกษาผลของการใช้กิจกรรมกลุ่มที่มีต่อคุณธรรม ความมีใจรักงานกีฬา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ได้พบว่า นักเรียนยังมีคุณธรรมด้านการเสียสละเพื่อ ส่วนรวมต่ำและจากการสำรวจปัญหาของนักเรียนโรงเรียนบ้านนางมวง พบว่านักเรียน 70 เปอร์เซ็นต์ มีความเสียสละด้านร่างกาย กำลังทรัพย์และความสุขสบายให้แก่ผู้อื่นต่ำ จึงสมควรอย่างยิ่งที่จะต้องปลูกฝังคุณธรรมด้านความเสียสละให้กับเยาวชนของชาติเพื่อให้ เยาวชนเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม หรือที่จะพัฒนาสังคมต่อไป

ในการพัฒนาความเสียสละนั้นมีวิธีการหลายวิธี แต่ละวิธีนั้นแตกต่างกันโดย กรองแก้ว สาบสมุทร (2529 : 5) ได้ศึกษาผลของการใช้กิจกรรมกลุ่มที่มีต่อการพัฒนาความเสียสละของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และวิชรีพร จีบเกตุ (2534 : 4) ศึกษาผลของการใช้สถานการณ์ จำลองที่มีต่อความเสียสละของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาผล ของการใช้ชุดการแนะแนวที่มีต่อความเสียสละของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียน

บ้านบางม่วง อำเภอบางปะอิน จังหวัดพิจิตร

ชุดการแนะแนวเป็นเครื่องมือที่สร้างขึ้นอย่างมีระบบ โดยใช้กระบวนการกลุ่ม ประกอบด้วยคู่มือครู และโปรแกรมกิจกรรม โดยใช้วิธีการต่าง ๆ ได้แก่ กิจกรรมกลุ่ม การแสดงบทบาทสมมติ และการอภิปราย พร้อมทั้งมีอุปกรณ์การสอนใช้เป็นสื่อประสม (ปิยะรัตน์ ศรีสมบัติ, 2533 : 8) ซึ่งสื่อประสมสามารถช่วยเสริมประสิทธิภาพในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมถาวรของผู้เรียนได้ ด้วยการเรียนจากประสบการณ์ตรง หรือ การรับรู้จากสิ่งที่เป็นรูปธรรม (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2521 : 88) และจากผลการวิจัยของ อีระชัยยุทธยรรยง (2533 : บทคัดย่อ) ปิยะรัตน์ ศรีสมบัติ (2533 : 67) และวลัยลักษณ์ กักสีพล (2533 : 39) พบว่าการสอนโดยใช้ชุดการแนะแนวได้ผลดีกว่าการสอนแบบปกติ

จากการศึกษาค้นคว้าดังกล่าวมา แสดงให้เห็นว่าชุดการแนะแนวเป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพสามารถช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมได้ และนักเรียนอายุ 10 -13 ปี อยู่ในวัยที่สามารถใช้ความคิดอย่างมีเหตุผลประกอบการตัดสินใจ มีความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น รู้จักเหตุผล อยากรู้อยากเห็น ตลอดจนเข้าใจสิ่งต่าง ๆ ได้เร็ว (กรมวิชาการ, 2529 : 22) ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงมีความประสงค์ที่จะสร้างชุดการแนะแนวและศึกษาผลของการใช้ชุดการแนะแนวที่มีต่อความเสียสละของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านบางม่วง อำเภอบางปะอิน จังหวัดพิจิตร

ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบความเสียสละของนักเรียนก่อนและหลังการใช้ชุดการแนะแนว
2. เพื่อเปรียบเทียบความเสียสละของนักเรียนก่อนและหลังการสอนแบบปกติ
3. เพื่อเปรียบเทียบความเสียสละของนักเรียนที่ได้รับการใช้ชุดการแนะแนวกับนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนมีความเครียดมากขึ้นหลังจากได้รับการใช้ชุดการแนะแนว
2. นักเรียนมีความเครียดมากขึ้นหลังจากได้รับการสอนแบบปกติ
3. นักเรียนที่ได้รับการใช้ชุดการแนะแนวมีความเครียดมากกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ

การสอนแบบปกติ

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลของการศึกษาครั้งนี้จะเป็นแนวทางสำหรับครูแนะแนว ครูอาจารย์ และผู้ที่มีความรู้ความชำนาญเกี่ยวกับการใช้ชุดการแนะแนว จะได้ใช้ชุดการแนะแนวไปพัฒนาความเครียดให้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ต่อไป

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านบางม่วง อำเภอบางปะอิน จังหวัดอ่างทอง ที่มีพฤติกรรมด้านความเครียดต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ที่ 25 จำนวน 29 คน
2. กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาในชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2536 ของโรงเรียนบ้านบางม่วง ที่มีพฤติกรรมด้านความเครียดต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ที่ 25 จำนวน 20 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่ายจากประชากร แล้วสุ่มอย่างง่ายอีกครั้งหนึ่ง เป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 10 คน
3. ตัวแปรที่ศึกษา
 - 3.1 ตัวแปรอิสระ คือ วิธีพัฒนาความเครียด ซึ่งแบ่งเป็น 2 วิธี คือ
 - 3.1.1 การใช้ชุดการแนะแนว
 - 3.1.2 การสอนแบบปกติ
 - 3.2 ตัวแปรตาม คือ ความเครียด

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การใช้ชุดการแนะแนว หมายถึง วิธีทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้โดยใช้เครื่องมือที่สร้างขึ้นอย่างมีระบบซึ่งมีรายละเอียดเกี่ยวกับ คู่มือครู ประกอบคำขวัญ คำชี้แจงทั่วไป วัตถุประสงค์ วิธีใช้ เครื่องมือวัด และโปรแกรมกิจกรรม ประกอบด้วย วัตถุประสงค์ วิธีดำเนินการ อุปกรณ์ และการประเมินผล ซึ่งใช้เทคนิคต่างๆ ได้แก่ การอภิปราย กิจกรรมกลุ่ม การแสดงบทบาทสมมติ สถานการณ์จำลอง กรณีตัวอย่าง พร้อมทั้งมีอุปกรณ์ที่ใช้เป็นสื่อประกอบได้แก่ จุลสาร แผ่นโปสเตอร์ รูปภาพ โดยมีวิธีการใช้ชุดการแนะแนว เป็นขั้นตอน 3 ขั้นตอน ดังนี้

1.1 ขั้นนำ ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับเรื่องที่สอนในแต่ละครั้งตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้แต่ละเรื่อง

1.2 ขั้นดำเนินการ ครูดำเนินการให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ โดยใช้เทคนิคต่าง ๆ ได้แก่ การอภิปราย กิจกรรมกลุ่ม การแสดงบทบาทสมมติ สถานการณ์จำลอง กรณีตัวอย่าง พร้อมทั้งใช้อุปกรณ์ประกอบ ได้แก่ จุลสาร แผ่นโปสเตอร์ รูปภาพ โดยในแต่ละครั้งใช้เทคนิค และอุปกรณ์ที่แตกต่างกันไป

1.3 ขั้นสรุป ให้นักเรียนช่วยกันสรุป และครูสรุปเพิ่มเติมวิธีนำไปใช้กับกลุ่มทดลอง

2. การสอนแบบปกติ หมายถึง วิธีทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้เกี่ยวกับความเสียสละ โดยครูเป็นผู้บรรยายพร้อมทั้งมีสื่อประกอบการสอน เปิดโอกาสให้นักเรียนซักถาม แสดงความคิดเห็นและมีการสรุป โดยมีเนื้อหาเกี่ยวกับความเสียสละ เช่นเดียวกับกลุ่มทดลอง โดยมีขั้นตอนการสอนดังนี้

2.1 ขั้นนำ นำเข้าสู่บทเรียนโดยสนทนาเกี่ยวกับความเสียสละตามจุดมุ่งหมายของแต่ละเรื่องที่ตั้งไว้

2.2 ขั้นสอน ครูอธิบายเกี่ยวกับความเสียสละในแต่ละด้านตามที่ตั้งจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ในแต่ละเรื่องพร้อมทั้งใช้สื่อประกอบการสอน ได้แก่ รูปภาพ จุลสาร

ผ่านใบร่งาสและเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามแสดงความคิดเห็น

2.3 ขั้นสรุป ให้นักเรียนสรุปในแต่ละครั้ง และครูสรุปเพิ่มเติม

วิธีนี้ใช้กับกลุ่มควบคุม

3. ความเสียสละ หมายถึง การให้สิ่งที่ตนมีอยู่หรือสิ่งที่ตนควรได้รับ ให้แก่ ครู เพื่อน ผู้อื่น และส่วนรวมด้วยความเต็มใจไม่หวังผลตอบแทน ความเสียสละจำแนกเป็น

3.1 การเสียสละกำลังกาย หมายถึง การใช้แรงกายช่วยเหลืองานผู้อื่น โดยไม่หวังค่าตอบแทน ทำด้วยความเต็มใจ ไม่หวังผลตอบแทน ได้แก่ การช่วยเก็บกวาดรักษาความสะอาดของโรงเรียน การช่วยถือสิ่งของหนักให้แก่ผู้อื่น การช่วยยกเก้าอี้

3.2 การเสียสละกำลังทรัพย์ หมายถึง การให้สิ่งของที่ตนมีอยู่รวมทั้ง เครื่องอุปโภคบริโภคให้แก่ส่วนรวม และผู้ที่สมควรให้โดยไม่หวังผลตอบแทน ได้แก่ การบริจาคเงินซื้อไม้กวาดของห้องเรียน ตามกำลังที่จะบริจาคได้ การบริจาคหนังสือที่ใช้แล้วให้แก่ห้องสมุด การบริจาคผักผลไม้ที่มีอยู่ทางบ้านให้แก่กลุ่ม และห้องเรียน

3.3 การเสียสละความสุขสบายส่วนตัว หมายถึง การละทิ้งความสุขสบายส่วนตัวไปช่วยเหลือผู้อื่นโดยไม่หวังผลตอบแทน ได้แก่ การใช้เวลาที่จะพักผ่อนไปช่วยงานของห้องเรียน การเสียสละสิทธิในการรับสิ่งของก่อนแก่บุคคลที่อ่อนแอกว่า การเสียสละที่นั่งให้กับผู้อื่นและผู้ที่อ่อนแอกว่า

พฤติกรรมความเสียสละ วัดได้ด้วยแบบสอบถามความเสียสละที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยผู้วิจัยได้แบ่งเป็น
ด้านๆ ดังนี้

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชุดการแนะแนว

- 1.1 ความหมายของชุดการแนะแนว
- 1.2 การใช้ชุดการแนะแนว
- 1.3 เทคนิคการสอนแนะแนว

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับชุดการสอน

- 1.4 ความหมายของชุดการสอน
- 1.5 แนวคิดในการผลิตชุดการสอน
- 1.6 การสร้างชุดการสอน
- 1.7 การหาประสิทธิภาพชุดการสอน
- 1.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชุดการแนะแนว

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความเสี่ยสละ

- 2.1 ความหมายของความเสี่ยสละ
- 2.2 ความสำคัญของความเสี่ยสละ
- 2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความเสี่ยสละ

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับชุดการแนะแนว

1.1 ความหมายของชุดการแนะแนว

ชุดการแนะแนว เป็นเครื่องมือชนิดหนึ่งสร้างขึ้นเพื่อใช้ในการแนะแนว ซึ่งมีผู้ให้ความหมายของชุดการแนะแนว ดังต่อไปนี้

วิลาวัลย์ บุญวัฒน์ (2532 : 8) กล่าวว่า ชุดการแนะแนว หมายถึง เครื่องมือที่สร้างขึ้นอย่างมีระบบ โดยจัดหาสื่อการสอนแบบประสม ได้แก่ วีดีโอเทป ภาพประกอบ เอกสารและใช้กระบวนการกลุ่มประกอบการสอน

ปิยะรัตน์ ศรีสมบัติ (2533 : 6) กล่าวไว้ว่า ชุดการแนะแนว หมายถึง เครื่องมือที่สร้างขึ้นเพื่อใช้ในการสอนพฤติกรรมประชาธิปไตย ประกอบด้วย คู่มือครู และโปรแกรมกิจกรรม ซึ่งใช้วิธีการต่าง ๆ ได้แก่ กิจกรรมกลุ่ม การแสดงบทบาทสมมติ และการอภิปราย พร้อมทั้งมีอุปกรณ์การสอนที่ใช้เป็นสื่อประสม ได้แก่ วีดีโอเทป สไลด์ รูปภาพ และกรณีตัวอย่าง เพื่อช่วยให้เกิดการเรียนรู้ และพฤติกรรมตามเป้าหมาย นอกจากนี้

คาระณี พัฒนศักดิ์กัญญา (2533 : 7) และ เบญจวรรณ ศรีสุริยกานนท์ (2534 : 6) ทำให้ความหมาย ชุดการแนะแนวว่า หมายถึง เครื่องมือที่สร้างขึ้นอย่างเป็นระบบเพื่อใช้ในการสอนเรื่องแรงจูงใจฝึกลักษณะนิสัยทางการเรียน ซึ่งประกอบด้วย

1. คู่มือครู ประกอบด้วย คำชี้แจงทั่วไป วัตถุประสงค์ วิธีการใช้และเครื่องมือวัด โดยใช้แบบสอบถามวัดแรงจูงใจฝึกลักษณะนิสัยทางการเรียน

2. โปรแกรมกิจกรรม เรื่องแรงจูงใจฝึกลักษณะนิสัยทางการเรียน ซึ่งประกอบด้วย ชื่อเรื่อง วัตถุประสงค์ วิธีดำเนินการ อุปกรณ์ และการประเมินผล

ธีระ ชัยยุทธยรรยง (2533 : 6) กล่าวว่า ชุดการแนะแนว หมายถึง เครื่องมือที่สร้างขึ้นอย่างมีระบบ ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ คู่มือครู และโปรแกรมกิจกรรม โดยใช้วิธีการต่าง ๆ ได้แก่ กระบวนการกลุ่ม การรายงานรายบุคคล และการรายงานเป็นรายกลุ่ม พร้อมทั้งมีอุปกรณ์ต่าง ๆ ประกอบ ได้แก่ วีดีทัศน์ แผนภูมิ แผ่นโปสเตอร์ และจากมติของที่ประชุม

คณะกรรมการบริหารหลักสูตร วิชาเอกจิตวิทยาการแนะแนว ในครั้งที่ 5/2531 ประจําภาคต้น
 ใ้การศึกษา 2531 ลงวันที่ 27 กันยายน 2531 ในวาระที่ 3 ำให้ข้อสรุปว่า " ชุดการแนะแนว
 ควรจะต้องมีรายละเอียดดังนี้

1. คู่มือครู ซึ่งประกอบด้วย คำชี้แจงทั่วไป วัตถุประสงค์ วิธีการใช้ และเครื่องมือวัด
 เช่น การสังเกต การสัมภาษณ์ การใช้แบบสอบถาม เป็นต้น
2. โปรแกรมกิจกรรมเรื่อง... ซึ่งประกอบด้วย ชื่อกิจกรรม วัตถุประสงค์ อุปกรณ์
 และการประเมิน"

นอกจากนี้ยังมียุ้ให้ความหมายเกี่ยวกับชุดแนะแนวอาชีพ ไว้ดังต่อไปนี้

ปริญดา บุญศิลาเลิศ (2520 : 6) ำให้ความหมายว่า ชุดการแนะแนวอาชีพ หมายถึง
 กระบวนการแนะแนวอาชีพ ประกอบด้วย วิธีการ และอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่สร้างขึ้นอย่างมีระบบ
 เพื่อทดลองใช้ในการเลือกอาชีพของนักเรียน ส่วน กฤษณา จันทรวินาศ (2527 : 5)
 กล่าวว่า ชุดแนะแนวอาชีพ คือ เครื่องมือที่สร้างขึ้นเพื่อเป็นการสร้างค่านิยมที่ดี เกี่ยวกับงานอาชีพ
 ที่สนใจ เป็นการเตรียมเยาวชนให้ออกไปสู่โลกของงานอาชีพ

สมพงษ์ สุธงศการกิจ (2530 : 5) กล่าวว่า ชุดการแนะแนวอาชีพ หมายถึง ชุด
 การสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ประกอบด้วย กิจกรรมต่าง ๆ อาทิ กระบวนการกลุ่ม การอภิปราย
 การแสดงบทบาทสมมติ และอุปกรณ์ต่าง ๆ

ปกรณ์ วงศ์สวัสดิ์ (2533 : 6) กล่าวว่า ชุดการแนะแนวอาชีพ หมายถึง เครื่องมือ
 ที่สร้างขึ้นเพื่อใช้ในการสอนอาชีพ ประกอบด้วย วิธีการสอนต่าง ๆ ได้แก่ การบรรยาย
 การอภิปราย การทัศนศึกษา การสาธิต และการสัมภาษณ์ พร้อมทั้งมีอุปกรณ์การสอนที่มีลักษณะ
 เป็นสื่อประสมหลายประเภท ได้แก่ เทปโทรทัศน์ สไลด์-เทป ภาพยนตร์ แผ่นพับ จุลสารแนะนำ
 อาชีพ ภาพอาชีพ

เกี่ยวกับชุดการสอนกิจกรรมแนะแนว ได้มีผู้ให้ความหมายไว้ดังนี้

นวลนง มังศรีสรรค์ (2530 : 5) กล่าวว่า ชุดการสอนกิจกรรมแนะแนว หมายถึง

เครื่องมือที่สร้างขึ้นโดยการใช้สื่อการสอนประสม ประกอบด้วย บทบาทสมมติ กรณีตัวอย่าง วัสดุโอเพอ รูปภาพ เทปเพลง แบบฝึกหัดคุณธรรมด้านปรีธรรม ทำให้ผู้เรียนเปลี่ยนแปลง การเรียนรู้ทั้งด้านการศึกษา อาชีพ ส่วนตัว และสังคม เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

จากความหมายของชุดการแนะแนวดังกล่าวข้างต้น จะเห็นได้ว่า ชุดการแนะแนว หมายถึง เครื่องมือที่สร้างขึ้นอย่างมีระบบ ซึ่งใช้วิธีการต่าง ๆ รวมทั้งมีอุปกรณ์ในการสอน ว่าเป็นสื่อประสม ชุดการแนะแนวมีรายละเอียดดังนี้ คู่มือครู ประกอบด้วย คำชี้แจงทั่วไป วัตถุประสงค์ วิธีใช้ และเครื่องมือวัดได้แก่ แบบสอบถาม และแบบทดสอบ โปรแกรมกิจกรรม ประกอบด้วย วัตถุประสงค์ วิธิตำเนินการ อุปกรณ์ และการประเมินผล

1.2 การใช้ชุดการแนะแนว

การใช้ชุดการแนะแนว สามารถใช้เป็นชุดการสอน และพัฒนาพฤติกรรมของนักเรียน ซึ่งได้มีผู้ให้ความหมายของการใช้ชุดการแนะแนว ดังนี้

คาระณี พัฒนศักดิ์กัญญา (2533 : 9) ได้กล่าวว่า การสอนโดยการใช้ชุดการแนะแนว หมายถึง วิธีการที่ทำให้นักเรียนในกลุ่มทดลองเกิดการเรียนรู้ในการพัฒนาแรงจูงใจ านสำนึกทาง การเรียน โดยอาศัยเครื่องมือที่สร้างขึ้น ซึ่งประกอบด้วยคู่มือครู และโปรแกรม การสอน โดยวิธีต่าง ๆ ได้แก่ กิจกรรมกลุ่ม การได้เข้าที่ กรณีตัวอย่าง สถานการณ์จำลอง บทบาทสมมติ การอภิปราย พร้อมทั้งอุปกรณ์การสอนที่ใช้เป็นสื่อประสม ได้แก่ สไลด์ แผ่นภาพ เทปบันทึกภาพ เทปเพลง บัตรคำ บทสนทนา

ปิยะรัตน์ ศรีสมบัติ (2533 : 7) กล่าวว่า การสอนโดยการใช้ชุดการแนะแนว หมายถึง การสอนนักเรียนในกลุ่มทดลอง โดยใช้ชุดการแนะแนวที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อให้เกิด พฤติกรรมประชาธิปไตย

เบญจวรรณ ศรีสุริยกานนท์ (2534 : 6) กล่าวว่า การใช้ชุดการแนะแนว หมายถึง วิธีการที่ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ในการทำงานกลุ่ม โดยอาศัยเครื่องมือที่สร้างขึ้น ซึ่งประกอบด้วย คู่มือครู และโปรแกรมการสอน โดยใช้วิธีการต่าง ๆ ได้แก่ กิจกรรมกลุ่ม

กรณีตัวอย่าง บทบาทสมมติ การอภิปราย และเกม พร้อมทั้งอุปกรณ์ที่เป็นสื่อประสม ได้แก่ แผ่นภาพ บัตรคำ เทปเพลง และวีดีโอเทป การใช้ชุดการแนะแนวแต่ละครั้ง ใช้วิธีการ และอุปกรณ์การสอนบางอย่างเท่านั้น ใช้หมุนเวียนสลับกันจนครบทุกวิธีการ และครบทุกอุปกรณ์ การสอน

นอกจากนี้ยังให้ผู้ให้ความหมายของการใช้ชุดการสอนกิจกรรมแนะแนว ไว้ดังนี้

กมล ประทีปธีรานันท์ (2530 : 7) กล่าวว่า การสอนโดยใช้ชุดการสอนกิจกรรมแนะแนว หมายถึง การนำชุดการสอนกิจกรรมแนะแนวที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปสอนนักเรียน โดยใช้สื่อประสม

นวลนง มังตรีสรรค์ (2530 : 6) กล่าวว่า การสอนโดยใช้ชุดการสอนกิจกรรมแนะแนว หมายถึง การนำชุดการสอนไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง ชุดการสอน แบ่งเป็น คำชี้แจงงานการใช้ชุดการสอน คู่มือครู คู่มือนักเรียน ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นสื่อประสม ประกอบด้วย การทำงานเป็นกลุ่ม การแสดงบทบาทสมมติ กรณีตัวอย่าง ตัวแบบ การอภิปรายกลุ่ม

เกี่ยวกับการใช้ชุดการแนะแนวอาชีพ มีผู้ให้ความหมายเอาไว้ดังนี้

ทิพย์มาศย์ พิมพ์ศักดิ์ (2530 : 6) กล่าวว่า การสอนโดยใช้ชุดการแนะแนวอาชีพ หมายถึง การสอนที่ประกอบด้วยวิธีการต่าง ๆ ได้แก่ การทำงานเป็นกลุ่ม การแสดงบทบาทสมมติ และการอภิปราย พร้อมทั้งมีอุปกรณ์ที่ใช้เป็นสื่อประสมได้แก่ วีดีโอเทป และสไลด์

สมปอง สุขศกุงการกิติ (2530 : 6) กล่าวว่า การเรียนจากชุดการแนะแนวอาชีพ หมายถึง การเรียนเกี่ยวกับอาชีพ ตามชุดการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งประกอบด้วย กิจกรรมต่าง ๆ ได้แก่ กระบวนการกลุ่ม การอภิปราย การแสดงบทบาทสมมติ และอุปกรณ์ต่าง ๆ

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้น พอจะสรุปได้ว่า การใช้ชุดการแนะแนว หมายถึงวิธีที่ทาให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ โดยใช้เครื่องมือที่สร้างขึ้นอย่างมีระบบ ซึ่งใช้เทคนิคต่าง ๆ ได้แก่ การอภิปราย กรณีตัวอย่าง บทบาทสมมติ สถานการณ์จำลอง เกม การได้วาทิ การ

ทำงานเป็นกลุ่ม ตัวแบบ โดยใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ เป็นสื่อประกอบได้แก่ วีซีดี เทป สไลด์ รูปภาพ จุลสาร แผ่นโปสเตอร์ เทปเพลง บัตรคำ บทอ่าน และในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยให้ความหมาย การใช้ชุดการสอนแนะ หมายถึง วิธีทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ โดยใช้เครื่องมือที่สร้างขึ้น อย่างมีระบบ เกี่ยวกับเรื่องความเสียสละ ซึ่งผู้วิจัยใช้เทคนิคต่าง ๆ ได้แก่ การอภิปราย กิจกรรมกลุ่ม การแสดงบทบาทสมมติ สถานการณ์จำลอง กรณีตัวอย่าง พร้อมทั้งอุปกรณ์ที่ใช้ เป็นสื่อประกอบได้แก่ จุลสาร แผ่นโปสเตอร์ รูปภาพ

1.3 เทคนิคการสอนแนะ

ประเสริฐ วิเศษกิจ (2524 : 2) ได้เสนอแนะวิธีการสอนแนะไว้ดังนี้

1. การบรรยายเนื้อหาและสาระสำคัญต่าง ๆ ตามหัวข้อที่เรียนในแต่ละครั้ง
2. ใช้เกม การละเล่นต่าง ๆ เพื่อให้นักเรียนเข้าใจและมีความคิด กว้างไกลขึ้น
3. การอภิปรายและ การโต้แย้ง
4. การแสดงบทบาทสมมติ
5. การให้ชมภาพยนตร์ สไลด์
6. การปฏิบัติหรือเลียนแบบความจริง เช่น การฝึกสัมภาษณ์บุคคลในอาชีพต่าง ๆ
7. การรายงานทั้งรายบุคคลและรายงานกลุ่ม
8. การใช้เทคนิคกิจกรรมกลุ่มต่าง ๆ

จาเนียร์ ช่วงโชติ (2527 : 118-120) ได้เสนอเทคนิคการสอนแนะดังนี้

1. จัดบรรยากาศให้เป็นกันเอง ให้นักเรียนรู้สึกอิสระ สบายใจในการแสดงออก
2. กระตุ้นให้นักเรียนแสดงออกมากที่สุด ทั้งด้านความคิด ความริเริ่มสร้างสรรค์

ความเชื่อมั่นในตนเอง ความกล้าในการพูดและความรู้สึกที่ต้องการระบายออก

3. เปิดโอกาส กระตุ้น และยั่วยั่วให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการอภิปรายแลกเปลี่ยน ความคิดเห็น เรียนรู้การแก้ปัญหาและปฏิบัติร่วมกันให้มากที่สุด
4. กระตุ้นและยั่วยั่วให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดโปรแกรมต่าง ๆ และมอบความ

รับผิดชอบให้ทำงานในกิจกรรมนั้น ๆ ตามความถนัด ความสามารถและความสนใจ

5. ไม่ควรอย่างยิ่งในการสอนแบบปาร์กกา โดยครูพูดคนเดียวแล้วให้นักเรียนจด

6. ครูและนักเรียนมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิด เรียนรู้หน้าที่ของตน มีการช่วยเหลือกัน มีความพยายามจะเข้าใจกัน ให้ความร่วมมือกัน เห็นอกเห็นใจกัน เรียนรู้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน

7. มีการนำเอาหลักของกระบวนการกลุ่ม หรือกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ (Group Process) ตลอดจนเทคนิคการสอนต่าง ๆ รวมถึงการนำเกมทางจิตวิทยาเข้ามาประกอบการเรียนการสอน เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ เข้าใจตนเอง เข้าใจผู้อื่น ตลอดจนได้ปลูกฝังนิสัย เจตคติและจริยธรรมต่าง ๆ ด้วย

8. การสอนควรเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ค้นคว้าด้วยตนเองหรือเป็นกลุ่ม

จากเอกสารที่กล่าวมาข้างต้นเป็นรายละเอียดที่ช่วยให้ผู้วิจัยได้แนวทางการสร้างชุดการแนะแนวในการวิจัยครั้งนี้ ซึ่งชุดการแนะแนวจะประกอบไปด้วยเทคนิคต่าง ๆ ได้แก่ การอภิปราย กิจกรรมกลุ่ม การแสดงบทบาทสมมติ สถานการณ์จำลอง กรณีตัวอย่าง และสื่ออุปกรณ์ต่าง ๆ ประกอบด้วย จุลสาร รูปภาพ แผ่นโปสเตอร์ โดยมีเนื้อหาเกี่ยวกับความเสียสละในการสร้างชุดการแนะแนวครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับชุดการสอนเพื่อเป็นพื้นฐานในการสร้างชุดการแนะแนวดังนี้

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับชุดการสอน

1.4 ความหมายของชุดการสอน

ฮุสตัน และคนอื่น ๆ (Houston and others. 1972 : 10-15) กล่าวว่า ชุดการสอนจะมีรูปแบบต่าง ๆ กันออกไป แต่ต้องประกอบด้วยส่วนต่าง ๆ 5 ส่วน คือ คำชี้แจง จุดมุ่งหมาย การประเมินผลเบื้องต้น การกำหนดกิจกรรม และการประเมินผลครั้งสุดท้าย

กอร์ดอน (Gordon. 1973 : 10) กล่าวว่า ชุดการสอนเป็นชุดของวัสดุอุปกรณ์ และกระบวนการเกี่ยวกับการเรียนการสอน ประกอบด้วยองค์ประกอบ ได้แก่

ความมุ่งหมาย กิจกรรมการเรียนและการประเมินผล

ฮาววอลล์ (Howall. 1973 : 127) อธิบายว่า ชุดการสอนจะต้องประกอบด้วย จุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม เนื้อหาและกิจกรรม หรือวิธีการที่ทำให้นักเรียนบรรลุพฤติกรรมขั้นสุดท้ายและวิธีวัดผลความก้าวหน้าของนักเรียนตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้

วาสนา ขาวหา (2522 : 55) กล่าวว่า ชุดการสอน หมายถึง การใช้สื่อประสม เพื่อสร้างประสบการณ์การเรียนรู้อย่างกว้างขวาง และเป็นไปตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้โดยจัดเป็นชุดในลักษณะของหรือกล่อง

นอกจากนี้ นวฉนง มังศรีสรรค์ (2530 : 5) กล่าวว่า ชุดการสอน หมายถึง เครื่องมือที่สร้างขึ้น โดยใช้สื่อประสมที่สอดคล้องกับวิชา หน่วยการสอน หัวเรื่อง เพื่อช่วยให้เกิดพฤติกรรมตามเป้าหมาย และเกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ ชุดการสอนประกอบด้วย คำชี้แจง การใช้ชุดการสอน คู่มือครู คู่มือนักเรียน

จากความหมายของชุดการสอนดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า ชุดการสอน หมายถึง เครื่องมือที่สร้างขึ้นโดยใช้สื่อประสมที่สอดคล้องกับวิชา หน่วยการสอน หัวเรื่อง วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม เนื้อหา และประสบการณ์ที่จัดไว้ในแต่ละหน่วย ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้พฤติกรรมตามเป้าหมาย

1.5 แนวคิดในการผลิตชุดการสอน

ชัยยงค์ พรหมวงศ์, สมเชาว์ เนตรประเสริฐ และ สุดา สิ้นสกุล (2521 : 103-135) ได้กล่าวถึงแนวคิดในการผลิตชุดการสอน ดังต่อไปนี้

1. การพยายามเปลี่ยนวิธีการเรียนการสอนไปจากเดิมที่ครูเคยยึดเป็นหลักมาเป็น การจัดประสบการณ์ให้ผู้เรียน ด้วยการใช้ความรู้จากสื่อการสอนแบบต่าง ๆ ซึ่งประกอบด้วย วัสดุ อุปกรณ์ และวิธีการ การนำสื่อมาใช้ให้ตรงกับเนื้อหา ประสบการณ์ ในหน่วยการสอน ของวิชาต่าง ๆ ผู้เรียนเรียนด้วยตนเอง หรือเรียนร่วมกับกลุ่ม จากชุดการสอนนี้ ผู้สอนจะช่วยเหลือชี้แจงแนวทางให้เมื่อผู้เรียนมีปัญหา

2. การใช้วัสดุอุปกรณ์ เป็นการใช้อุปกรณ์ เครื่องมืออุปกรณ์ต่าง ๆ รวมทั้ง กระบวนการกิจกรรมต่าง ๆ

3. การปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูและนักเรียน ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น และตัดสินใจเอง นักเรียนได้มีโอกาสทำงานร่วมกันเป็นหมู่คณะ ฝึกการรับฟัง และเคารพความคิดเห็นของผู้อื่น

4. กระบวนการเรียนรู้ เป็นการนำกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์มาใช้ โดยเปิดโอกาสให้นักเรียนประกอบกิจกรรมร่วมกัน

5. การจัดสภาพการเรียนรู้ เป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้เข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเอง ทราบผลการตัดสินใจหรือการทำงานของตนเองว่าผิดหรือถูกได้ทันที มีการเสริมแรงทางบวก อันจะทำให้เกิดพฤติกรรมนั้นซ้ำอีก และนักเรียนได้เรียนรู้ไปทีละขั้นตามความสามารถและความสนใจของนักเรียน

1.6 การสร้างชุดการสอน

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2521 : 89-91) กล่าวว่า การนำวัสดุอุปกรณ์ (เครื่องมือ) และวิธีการ (กิจกรรม) มาช่วยในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และการใช้อุปกรณ์ที่มีประสิทธิภาพมากที่สุด โดยการจัดสื่อการสอนให้อยู่ในรูปของชุดการสอน การใช้สื่อการสอนมีหลักเกณฑ์ วิธีการสร้างดังนี้

1. กำหนดหมวดหมู่ เนื้อหา และประสบการณ์
2. กำหนดหน่วยการสอน โดยแบ่งเนื้อหาออกเป็นหน่วยการสอน
3. กำหนดหัวเรื่อง
4. กำหนดมโนทัศน์และหลักการ จะต้องสอดคล้องกับหน่วยและหัวเรื่อง โดยสรุปแนวความคิด สารและหลักเกณฑ์สำคัญเอาไว้ เพื่อเป็นแนวทางในการจัดเนื้อหาการสอนให้สอดคล้องกัน

5. กำหนดวัตถุประสงค์ให้สอดคล้องกับเนื้อหา เรื่อง เป็นวัตถุประสงค์ทั่วไปและ

เชิงพฤติกรรมที่ควรมีเกณฑ์การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมทุกครั้ง

6. กำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม ซึ่งจะ
เป็นแนวทางการเลือกและผลิตสื่อการสอน กิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง กิจกรรมทุกอย่างที่ทำให้
ผู้เรียนปฏิบัติ

7. กำหนดแบบประเมินผล ต้องประเมินผลให้ตรงกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมโดย
ใช้แบบสอบเกณฑ์ (Criterion Test) เพื่อให้ผู้สอนทราบว่า หลังจากผ่านกิจกรรมเรียบร้อยแล้ว
แล้ว นักเรียนได้เปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่

8. เลือกและผลิตสื่อการสอนให้สอดคล้องกับหัวข้อเรื่องและจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม
แยกไว้เป็นหมวดหมู่ตามลำดับหัวข้อเรื่อง

9. ทดสอบประสิทธิภาพของชุดการสอน โดยคำนึงถึงหลักการที่ว่า การเรียนรู้
เป็นกระบวนการเพื่อช่วยให้ผู้เรียนเปลี่ยนพฤติกรรมบรรลุผล

10. นำชุดการสอนไปใช้

จะเห็นว่าการสร้างชุดการสอนเป็นการนำเอาวัสดุอุปกรณ์ และวิธีการต่าง ๆ ที่มี
ลักษณะเป็นสื่อประสมมาจัดให้เป็นระบบ ให้สอดคล้องกับเนื้อหา มีการทดสอบประสิทธิภาพ
ก่อนนำมาใช้ เพื่อให้ผู้เรียนเปลี่ยนพฤติกรรมตามวัตถุประสงค์ จากเอกสารเกี่ยวข้องกับชุด
การสอนดังกล่าว ผู้วิจัยนำมาเป็นแนวทางในการสร้างชุดแนะแนวมีลักษณะใช้สื่อประสม และ
เมื่อสร้างชุดแนะแนวเสร็จแล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบก่อนนำไปทดลองใช้ แล้วนำมา
ปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้อีกครั้งหนึ่ง

1.7 การหาประสิทธิภาพของชุดการสอน

ชัยยงค์ พรหมวงศ์, สมเชาว์ เนตรประเสริฐ และ สุดา สินสกุล (2521 :
134) ได้กล่าวถึง การหาประสิทธิภาพของชุดการสอนไว้ดังนี้

การหาประสิทธิภาพของชุดการสอน หมายถึง การนำชุดการสอนไปทดลองใช้เพื่อ
ปรับปรุง แล้วนำไปสอนจริง นำผลที่ได้มาปรับปรุงแก้ไข แล้วจึงผลิตออกมาเป็น

จำนวนมาก การหาประสิทธิภาพของชุดการสอน มีความจำเป็นด้วยเหตุผลหลายประการ คือ

1. เป็นการประกันคุณภาพของชุดการสอนว่าอยู่ในขั้นสูง เหมาะสมที่จะผลิตออกมาเป็นจำนวนมาก หากไม่มีการหาประสิทธิภาพก่อน เมื่อผลิตออกมาใช้ประโยชน์ได้ไม่ดี ต้องทำใหม่เป็นการสิ้นเปลือง เวลา แรงงานและเงินทอง
2. ชุดการสอนจะทำหน้าที่สอน ควรสร้างสภาพการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเปลี่ยนพฤติกรรมตามที่มุ่งหวัง บางครั้งต้องช่วยครูสอน บางครั้งต้องสอนแทนครู ดังนั้นก่อนนำชุดการสอนไปใช้ ครูจึงควรมั่นใจว่า ชุดการสอนนั้นควรมีประสิทธิภาพในการช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้จริง การหาประสิทธิภาพตามลำดับขั้น จะช่วยให้เราได้ชุดการสอนที่มีคุณค่าทางการสอนจริง ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้
3. การทดสอบประสิทธิภาพ ทำให้ผู้ผลิตมั่นใจได้ว่า เนื้อหาที่บรรจุลงในชุดการสอนเหมาะสม ง่ายต่อการเข้าใจ อันจะช่วยให้ผู้ผลิตมีความชำนาญสูงขึ้น เป็นการประหยัดสมอง แรงงาน เวลา เงินทอง ในการเตรียมต้นฉบับ

สรุปได้ว่า การหาประสิทธิภาพของชุดการสอนนั้น มีความจำเป็นอย่างยิ่ง เพราะผู้ผลิตจะได้ทราบว่า ชุดการสอนที่สร้างขึ้นมานั้น มีคุณค่าควรแก่การนำไปใช้ อีกทั้งทำให้ทราบแนวทางที่จะปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้ได้ชุดการสอนที่มีประสิทธิภาพสูง

1.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชุดการแนะแนว

วิลาวัลย์ บุณยรัตน์ (2532 : 56) ทดลองใช้ชุดการแนะแนวกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนกันทรารมย์ จังหวัดศรีสะเกษ จำนวน 55 คน ผลการทดลองพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการแนะแนวมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ เรื่องสิ่งเสพติดให้โทษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ

วลัยลักษณ์ ภักดีพล (2533 : 40) ได้ทดลองใช้ชุดการแนะแนวกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวิจิตรวิทยา กรุงเทพมหานคร จำนวน 16 คน ผลปรากฏว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการแนะแนวมีพฤติกรรมความไม่ประมาทในการเรียนของ

นักเรียนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ

ธีระ ชัยยุทธบรรยง (2533 : 60) ศึกษาผลของการใช้ชุดการแนะแนวที่มีต่อการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านห้วยวิทยา จังหวัดลพบุรี จำนวน 24 คน ผลการทดลองปรากฏว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการแนะแนวมีการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ

ปิยะรัตน์ ศรีสมบัติ (2533 : 68) ได้ศึกษาผลการใช้ชุดการแนะแนวที่มีต่อพฤติกรรมประชาธิปไตย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนชุมชนบ้านแก่งไกรสรพงษ์ สงคราะห์ จังหวัดอุตรดิตถ์ ผลปรากฏว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการแนะแนวมีพฤติกรรมประชาธิปไตยสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ

เบญจวรรณ ศรีสุริยกานนท์ (2534 : 58) ศึกษาผลการใช้ชุดการแนะแนวที่มีต่อการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอนุราษฎร์ เทศบาลรักษ์ กรุงเทพมหานคร พบว่าการสอนโดยใช้ชุดการแนะแนวสามารถพัฒนาการทำงานกลุ่มของนักเรียนที่มีคะแนนปรับตัวต่ำได้ดีขึ้น

จากผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้ชุดการแนะแนวดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า การใช้ชุดการแนะแนวสามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องสิ่งเสพติดให้โทษ พัฒนาพฤติกรรมความเหมาะสมในการเรียน พัฒนาการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศ และพัฒนาพฤติกรรมประชาธิปไตย รวมทั้งพัฒนาการทำงานกลุ่มของนักเรียนได้สูงขึ้นกว่าการสอนแบบปกติ ผู้วิจัยจึงคิดว่า ชุดการแนะแนวเป็นเครื่องมือที่น่าจะนำมาใช้ในการพัฒนาความเสียสละได้

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความเสียสละ

2.1 ความหมายของความเสียสละ

ความเสียสละเป็นคุณธรรมประการหนึ่งที่ต้องปลูกฝังให้กับเยาวชนของชาติซึ่งได้มีผู้ให้ความหมายของความเสียสละไว้ดังนี้

เบอร์โควิทซ์ (Berkowitz. 1964 : 3) กล่าวว่า ความเสียสละเป็นพฤติกรรม ที่มุ่งทำประโยชน์ให้แก่ผู้อื่น ทั้งรายบุคคลและรายกลุ่มบุคคล หรือทั้งส่วนตนและส่วนรวมโดย ผู้ทำไม่หวังผลตอบแทน

ประจวบ ภัคทรัพย์ และคนอื่น ๆ (2507 : 194-200) กล่าวว่า จาคะ คือ ความ รู้จักเสียสละเพื่อประโยชน์สุขของส่วนรวม การรู้จัก เสียสละเพื่อประโยชน์สุขของส่วนรวม ไม่เพียงแต่ประโยชน์ของตนเองเพียงฝ่ายเดียว รู้จักคำนึงถึงความผาสุกของสังคม

กรมวิชาการ (2523 : 153) กล่าวว่า ความเสียสละ หมายถึง การละความ เห็นแก่ตัว การทำให้เป็นแก่คนที่ควรให้ ด้วยกำลังกาย กำลังทรัพย์ กำลังสติปัญญา รวมทั้งการ รู้จักสละทิ้งอารมณ์ร้ายในตนเองด้วย ซึ่งพฤติกรรมการเสียสละได้แก่

1. การให้ทางกาย ได้แก่ การช่วยเหลือผู้อื่นทำธุรกรรมงานที่ไม่มีโทษ ไม่เป็นอันตราย ช่วยเหลืองานสาธารณประโยชน์
2. การให้ทางวาจา ได้แก่ การช่วยเหลือให้คำแนะนำทั้งทางโลก และทางธรรม ช่วยเจรจาเป็นธุระให้สำเร็จประโยชน์
3. การให้ทางกำลังสติปัญญา ได้แก่ ช่วยแสดงความเห็นอย่างตรงไปตรงมา ช่วย แก้ปัญหาเดือดร้อนแก่คนที่ไม่ทำผิด ช่วยคิดหาแนวทางที่ถูกต้องชอบ ช่วยเพิ่มพูนความรู้ให้แก่ผู้อื่น ตามกำลังสติปัญญา
4. การให้ด้วยกำลังทรัพย์ ได้แก่ แบ่งปันเครื่องอุปโภคบริโภคแก่ผู้ขัดสนที่สมควรให้ แบ่งปันเงินทองให้แก่ผู้ขัดสนที่สมควรให้ สละทรัพย์เพื่อการสาธารณกุศล
5. การให้ทางใจ ได้แก่ ยินดีเมื่อเห็นผู้อื่นมีความสุข ไม่อาฆาตจองเวร ให้อภัย ในความผิดของผู้อื่นเมื่อสำนึกผิด ไม่สมน้ำหน้าผู้อื่นเมื่อพ่ายแพ้ ไม่โลภอยากได้ของของ ผู้อื่นมาเป็นของตน

มลินทร์ สาภาเงิน (2524 : 11) กล่าวว่า การเสียสละ หมายถึง พฤติกรรม ที่นักเรียนแสดงออกโดยการให้เพื่อนมีอุปกรณ์การเรียน แบ่งปันอาหารหรือสิ่งของให้เพื่อน

น้อง หรือบุคคลอื่น ช่วยทำงานบ้าน โรงเรียน สละที่นั่งให้บุคคลที่อ่อนแอกว่า ไม่เอาเปรียบ
เพื่อนร่วมงาน เต็มใจทำงานเมื่อได้รับการขอร้องหรือไว้วางใจ

นอกจากนี้ พระราชวิสุทธิโณสี (2526 : 100) กล่าวว่า การเสียสละ หมายถึง

1. การมีจิตเมตตาโอบอ้อมอารี เสียสละที่สุดและแรงงานของตนช่วยเหลือบุคคลอื่น
โดยหวังผลตอบแทน เช่น บริจาคเสื้อผ้า อาหาร เสียสละโลหิต เสียสละดวงตา เป็นต้น
2. การบำเพ็ญประโยชน์เพื่อส่วนรวม
3. การบริจาคช่วยเหลือสาธารณสุข เช่น สร้างโรงเรียน โรงพยาบาล ถนน ฯลฯ
ช่วยเหลือบุคคลที่อ่อนแอในโอกาสอันควร

4. การส่งเสริมคนผู้มีความเสียสละ และไม่ยกย่องคนที่ไม่เสียสละ

นอกจากนี้ ได้กล่าวถึงหลักธรรมส่งเสริมการเสียสละช่วยเหลือกัน ประกอบด้วย

1. ทาน การให้ การบริจาค (มงคลสูตร)
2. ทาน ให้ปันสิ่งของของตนแก่ผู้อื่นที่ควรให้ปัน (สังคหวัตถุ)
3. อัจฉริยา ประพฤติสิ่งที่เป็นประโยชน์แก่ผู้อื่น
4. จาคะ สละ ให้ปันของ ๆ ตนแก่คนที่ควรให้ปัน (ทรวาสธรรม)

พระประสิทธิ์สุตคุณ (2526 : 17) กล่าวว่า จาคะ แปลว่า การสละ ถือมีน้ำใจ
สามารถสละความสุขสำราญพอใจส่วนตน

ส่วน พระราชวรมูปี (2529 : 421) กล่าวว่า จาคะว่า แปลว่า การสละ หรือ
สละให้ หมายถึง การให้ที่แท้จริง ทั้งสละวัตถุ และจิตใจ ไม่ปรารถนาผลตอบแทน สุขสบาย
จากการทำงาน มิได้กระทำเพราะหวังผลตอบแทนแก่ตน จิตใจโน้มไปในทางที่จะให้
สงเคราะห์ ช่วยเหลือให้เขาได้รับประโยชน์ แก้ปัญหาให้เขา ให้เขามีความสุข ยินดีพอใจ
ในการให้ ให้ด้วยความตั้งใจจริง

กรองแก้ว สาธุสนธิ์ (2529 : 5) ได้ให้ความหมายของความเสียสละว่า

หมายถึง ความคิดความรู้สึกที่มีแนวโน้มแสดงออกในการสละผลประโยชน์ส่วนตนเพื่อช่วยเหลือ
 ทำประโยชน์ให้แก่บุคคลอื่นหรือสังคม ได้แก่ การสละกำลังกาย การสละทรัพย์สินของ การสละ
 สติปัญญา การสละเวลา การสละความสุขสบาย

บรรทม นทีโชติ (2530 : 25) ได้ให้ความหมายของความเสียสละ หมายถึง
 การแสดงออกของบุคคลในพฤติกรรม ดังต่อไปนี้

1. การให้ปัน หมายถึง การช่วยเหลือหรือให้ผู้อื่นในด้านทรัพย์สินของ ความรู้
 และแรงงาน
2. การเห็นแก่ส่วนรวม หมายถึง การอุทิศตนทำงานเพื่อสังคมและส่วนรวม
3. ความมีน้ำใจ หมายถึง การมีปรารถนาดีต่อผู้อื่นในด้านการพูดและการกระทำ
 โดยให้กำลังใจ แสดงความเห็นใจต่อผู้อื่น
4. การไม่เอาเปรียบผู้อื่น หมายถึง การสละทรัพย์สินของ แรงงานของตน
 เท่ากับหรือมากกว่าผู้อื่น

ความเสียสละเป็นคุณธรรมที่ตรงกับหลักธรรมทางพุทธศาสนา ซึ่งปรากฏอยู่ในหมวด
 ทราวาสธรรม (พระเทพเวที. 2531 : 43) ข้อที่ 4. จาคะ คือ เสียสละ หมายถึง
 มีน้ำใจเอื้อเฟื้อ ช่วยเหลือเกื้อกูล ขาดทิฏฐิประโยชน์ สละโลก ละกิเลสได้ ร่วมงานกับ
 คนอื่นได้ ไม่ใจแคบเห็นแก่ตัว หรือเอาแต่ใจตน

วนิดา เขียวขำ (ม.ป.ป. : 99) กล่าวว่า จาคะ คือ การสละ ทรัพย์สิน สิ่งของ
 ของตนแก่คนที่ควรให้

ส่วน วิชริพร จีบเกตุ (2534 : 546) กล่าวว่า ความเสียสละ หมายถึงการที่
 บุคคลแสดงออกโดยการทำให้สิ่งที่ตนควรได้รับหรือมีอยู่ ไปช่วยเหลือทำประโยชน์ให้แก่ผู้อื่น
 หรือสังคมโดยไม่หวังผลตอบแทน ได้แก่ การเสียสละกำลังกาย เวลา ทรัพย์สินของ และ
 ความสุขสบาย

จากความหมายของความเสียสละดังกล่าวข้างต้น พอจะสรุปได้ว่า ความเสียสละ

หมายถึง การให้ การให้ปัน ถึงที่ตนอยู่หรือควรได้รับ ให้แก่บุคคลที่ควรให้ ไม่เอาเปรียบ
ผู้อื่น ไม่เห็นแก่ตัว เห็นแก่ประโยชน์ของส่วนรวม ซึ่งแสดงออกโดยการเสียสละทางกาย
การเสียสละทรัพย์สินของ เวลา สติปัญญา ความสุขสบายและการเสียสละทางใจ สลักอารมณ์
ร้าย และยินดีให้ผู้อื่นมีความสุข

2.2 ความสำคัญของความเสียสละ

พระราชพิธีสิบสองเดือน (2526 : 100) กล่าวถึงความเสียสละมีคุณค่าทางจริยธรรมไว้ดังนี้

1. ทำให้สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข
2. ทำให้สังคมช่วยเหลือกัน รักและสามัคคีกัน
3. เกิดสวัสดิภาพและความมั่นคงในสังคม
4. คนในสังคมเกิดความอบอุ่น ไม่รู้สึกว่าเหงา
5. เกิดความเจริญมั่นคงแก่ประเทศชาติ
6. ดำรงไว้ซึ่งหลักมนุษยธรรม
7. ฝึกบุคคลให้รับผิดชอบต่อสังคม

พระเทพวิมลโมลี (2528 : 42-44) กล่าวถึงประโยชน์ของคุณธรรมด้านความเสียสละ
ว่า คนเราที่อยู่กันสังคมต้องรู้จักเสียสละในคราวที่ควรเสียสละ เป็นคนรู้จักให้ปันสิ่งของให้แก่คนที่
ควรให้ปัน

ศูนย์ส่งเสริมพระพุทธศาสนา (2530 : 146) ได้สรุปประโยชน์ของความเสียสละ
ไว้ดังนี้

1. สร้างประโยชน์ให้แก่ตนเองและสังคม
2. ส่งเสริมความสามัคคีในหมู่คณะ
3. ได้รับโมหะจิตจากบุคคลอื่น
4. เป็นที่เคารพนับถือของบุคคลอื่น
5. ทำให้ใจให้เป็นสุข

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้นจะเห็นว่าความเสียสละมีความสำคัญต่อสังคมไทยเป็นอย่างมาก สังคมจะอยู่อย่างอบอุ่นถ้าผู้คนในสังคมรู้จักเป็นผู้ให้มากกว่าผู้รับ

2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความเสียสละ

งานวิจัยในต่างประเทศ

เลจตัน (Leighton. 1991 : 2334) ศึกษาการเสียสละและการให้ภัยที่มีต่อการรังสดีเกี่ยวกับความรุนแรง โดยศึกษาวิธีการบางอย่างที่กระตุ้นให้เกิดความรุนแรง โดยการศึกษา แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ส่วนที่หนึ่ง เป็นการวิเคราะห์กลไกของผู้รับขบ ส่วนที่สอง เป็นการศึกษาความคิดรวบยอดของการให้ภัยในแง่เนื้อหา และวิธีการ โดยแปลความหมายการกระทำของผู้รับขบ และการปฏิบัติการให้ภัยจากภาพรวม พบว่า การทำความเข้าใจอย่างหลักแหลมเกี่ยวกับการโยนความผิด และกระบวนการของการให้ภัยนั้น เป็นพื้นฐานที่จะสร้างแบบการสอนสำหรับการรังสดีเกี่ยวกับความรุนแรง

ลี (Lee. 1992 : 3028) ได้ศึกษายุคสมัยของการเสียสละของเกษตรกรชาวเกาหลีกับการทำให้อันตราย พบว่าเกษตรกรรุ่นเก่าเสียสละให้กับคนรุ่นใหม่ เป็นการอุทิศพลังงานทำให้อันตรายประเทศอันตราย เป็นการเตรียมบุคคลในชาติให้ดีขึ้น ซึ่งการเตรียมนั้นไม่ควรมีข้อจำกัดต่อปัญหาทางเศรษฐกิจ แต่ควรรี้อย่างครอบคลุมทางวัฒนธรรมและสังคมให้เป็นประโยชน์ เนื่องจากความพอใจของมนุษย์เป็นหน้าที่สูงสุดของสภาพแวดล้อมทางสังคม วัฒนธรรม และจิตใจพอ ๆ กับการได้ครอบครองวัตถุ

แม็คคลัวร์ (Mcclure. 1992 : 2541) ศึกษาการกระทำที่เสียสละโดยศึกษาการใช้คำพูดและเพศ จากงานของยูริห์คีส เพื่อพิจารณาความแตกต่างระหว่างเพศหญิงและเพศชาย โดยศึกษาจากเรื่องที่เป็นการเสียสละแบบสมัครใจซึ่งเป็นความตายที่พระเจ้าต้องการและเหยื่อก็ยินดี พบว่า แม้ว่าเหยื่อเสียสละชายและหญิงจะใช้แง่จริยธรรมเดิมมาอ้างเหตุผลสำหรับความตายก็ตาม แต่พวกเขาก็กำหนดความหมายที่แตกต่างกัน นอกจากนี้พบว่า ตัวเอก

หญิงที่เสียสละต้องนำศิลปะการพูดแบบเพศชายมาใช้ในการอ้างเหตุผลการกระทำของเธอ
สำหรับเพศชายไม่เคยอ้างเหตุผล แม้ว่าเขาจะเกี่ยวข้องกับความตายแบบเสียสละและสมัครใจ

จากการศึกษางานวิจัยในต่างประเทศพบว่า ความเสียสละและพฤติกรรมความเสียสละ
นั้น เป็นคุณธรรมที่จำเป็นของบุคคลในทุกสังคม ทุกสมัย และสามารถที่จะสั่งสอน สร้างเสริม
ให้แก่บุคคลได้

งานวิจัยในประเทศ

กรองแก้ว สำนวนธ์ (2528 : 44-46) ได้ศึกษาผลการใช้กิจกรรมกลุ่มที่มีต่อการ
พัฒนาความเสียสละ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมหากะเห็กวิทยา อำเภอ
มหากะเห็ก จังหวัดสระบุรี จำนวน 24 คน โดยกลุ่มทดลองใช้กิจกรรมกลุ่ม กลุ่มควบคุมใช้วิธี
การให้ข้อสังเกต ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนในกลุ่มทดลองมีความเสียสละสูงกว่านักเรียน
ในกลุ่มควบคุม ทั้งนี้อาจเป็นเพราะความแตกต่างของระยะเวลา และจำนวนครั้งในการฝึก

วัชรินทร์ จัปเกตุ (2534 : 40-42) ได้ศึกษาผลของสถานการณ์จำลองที่มีต่อความ
เสียสละของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอินทรีพรชัยอนุสรณ์ จังหวัดสมุทรปราการ
จำนวน 30 คน ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนในกลุ่มทดลองซึ่งใช้สถานการณ์จำลองมีความ
เสียสละสูงกว่านักเรียนในกลุ่มควบคุมซึ่งใช้ข้อสังเกต

จากเอกสารและงานวิจัยดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า ความเสียสละเป็นคุณธรรมที่
สำคัญอย่างยิ่งที่ควรปลูกฝังให้กับทุกคน ซึ่งประกอบด้วย การให้ทางกำลังกาย, กำลังทรัพย์,
กำลังสติปัญญา, การให้ทางใจ, การให้ทางวาจา, และสามารถพัฒนาโดยใช้กิจกรรมกลุ่ม,
สถานการณ์จำลอง ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาโดยนำหลักการแนะแนวมาใช้ในการพัฒนาความ
เสียสละของนักเรียนว่าจะพัฒนาได้มากน้อยเพียงใด

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

- ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านบางม่วง อำเภอบางปะยูณ จังหวัดพัทลุง ปีการศึกษา 2536
- ที่มีความเสียสละต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ที่ 25 จำนวน 29 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านบางม่วง อำเภอบางปะยูณ จังหวัดพัทลุง ปีการศึกษา 2536 ที่มีความเสียสละต่ำ จำนวน 20 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) จากประชากร โดยมีขั้นตอนในการเลือกกลุ่มตัวอย่างดังนี้

1. ให้นักเรียนจำนวน 115 คน ตอบแบบสอบถามความเสียสละ
2. นำแบบสอบถามมาตรวจให้คะแนน จากนั้นเรียงลำดับคะแนน จากต่ำสุดไปหาสูงสุด แล้วคัดเลือกนักเรียนที่มีคะแนนความเสียสละต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ที่ 25 มา จำนวน 29 คน สัมภาษณ์สอบถามความสมัครใจในการเข้ารับการทดลอง แล้วสุ่มอย่างง่ายจากนักเรียนที่สมัครใจเข้ารับการทดลอง จำนวน 20 คน

3. สุ่มอย่างง่ายอีกครั้งหนึ่ง เป็นกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง กลุ่มละ 10 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้เครื่องมือในการศึกษารวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. โปรแกรมการใช้ชุดการแนะแนว

2. โปรแกรมการสอนแบบปกติ

3. แบบสอบถามความเสียสละ

วิธีดำเนินการสร้างเครื่องมือ

1. โปรแกรมการใช้ชุดการแนะแนว วัลลาดับขั้นการสร้าง ดังนี้

1.1 ผู้วิจัยศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับความเสียสละ จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดเนื้อหาให้เหมาะสมกับความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1.2 ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับการสร้างชุดการแนะแนวจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.3 ศึกษาวิธีสร้างชุดการสอนจากเอกสารต่าง ๆ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างชุดการแนะแนว

1.4 สร้างโปรแกรมการใช้ชุดการแนะแนวให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์

1.5 นำโปรแกรมที่สร้างขึ้นไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 คน ได้แก่ ศาสตราจารย์ ดร. ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ รองศาสตราจารย์ กมลรัตน์ กรีทอง และ อาจารย์ พรรณนิศ วาณิชยการตรวจเรื่องความสอดคล้อง ระหว่างวัตถุประสงค์ของการศึกษาค้นคว้า วิธีดำเนินการ เนื้อหา อุปกรณ์ และการประเมินผล และนำมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะกับกลุ่มตัวอย่างที่จะนำไปใช้จริง

1.6 นำโปรแกรมที่สร้างขึ้นไปทดลองกับนักเรียน โรงเรียนวัดพระเกิด อำเภอบางปะอิน จังหวัดพัทลุง ซึ่งเป็นโรงเรียนที่อยู่ในกลุ่มเดียวกันมีสภาพแวดล้อมคล้ายกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 10 คน เพื่อหาข้อบกพร่องของคู่มือครู และโปรแกรมการใช้ชุดการแนะแนว ตลอดจนเวลาที่ใช้

1.7 นำโปรแกรมที่ทดลองใช้มาปรับปรุงแก้ไข เพื่อใช้ในการวิจัยต่อไป

โปรแกรมการใช้ชุดการแนะแนว ประกอบด้วยหัวข้อต่าง ๆ 3 หัวข้อ ใช้เวลา

12 ครั้ง ครั้งละ 50 นาที สัปดาห์ละ 2 วัน คือวันจันทร์ และวันพุธ เวลา 15.45 - 16.35 น. (ดังรายละเอียดในภาคผนวก)

2. โปรแกรมการสอนแบบปกติ มีลำดับขั้นการสร้าง ดังนี้

2.1 ผู้วิจัยสร้างโปรแกรมการสอนแบบปกติเรื่อง ความเสี่ยงละ โดยมี
วัตถุประสงค์และเนื้อหา เช่นเดียวกับกลุ่มทดลอง

2.2 นำโปรแกรมการสอนแบบปกติไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 คน ได้แก่
ศาสตราจารย์ ดร. ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ รองศาสตราจารย์ กมลรัตน์ กรีทอง และอาจารย์
พรณิศา วาณิชการ ตรวจในเรื่องความสอดคล้อง ระหว่างวัตถุประสงค์ เนื้อหา วิธีดำเนินการ
อุปกรณ์ และการประเมินผล และนำมาปรับปรุงแก้ไข ให้เหมาะกับกลุ่มตัวอย่างที่จะนำมาใช้จริง

2.3 นำโปรแกรมการสอนแบบปกติไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 6 โรงเรียนวัดพระเกิด อำเภอบางปะยูณ จังหวัดพัทลุง ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน
10 คน เพื่อหาข้อบกพร่องของโปรแกรมการสอน ตลอดจนเวลาที่ใช้

2.4 ปรับปรุงแก้ไขโปรแกรมการสอนแบบปกติ เพื่อนำไปใช้ในการวิจัยต่อไป
โปรแกรมการสอนแบบปกติ ผู้วิจัยทดลอง 6 สัปดาห์ ๆ ละ 2 ครั้ง ๆ ละ 50 นาที
สัปดาห์ละ 2 วัน คือวันอังคารและวันพฤหัสบดี เวลา 15.45-16.35 น. (ดังรายละเอียด
ในภาคผนวก)

3. แบบสอบถามความพึงพอใจ มีลำดับขั้นการสร้าง ดังนี้

3.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ

3.2 นำนิยามปฏิบัติการของความพึงพอใจ

3.3 สร้างแบบสอบถามความเสียสละ โดยปรับปรุงและคัดแปลงมาจากแบบวัดความเสียสละของ กรองแก้ว สำนวนธ์ (2529 : 57-66) วิฑริพร จัปเกตุ (2534 : 130-136) โดยผู้วิจัยปรับปรุงเหตุการณ์ ภาษาให้เหมาะสมกับวัย เนื้อหา และสอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ

3.4 นำแบบสอบถามความเสียสละที่สร้างขึ้นไปหาความเที่ยงตรงตามเนื้อหา โดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 คน ได้แก่ ศาสตราจารย์ ดร. ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ รองศาสตราจารย์ กมลรัตน์ กรีทอง และอาจารย์ พรรณพิศ วาณิชการ ตรวจสอบความสอดคล้องของเนื้อหา และภาษาที่ใช้ และนำมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่าง

3.5 นำแบบสอบถามความเสียสละที่ปรับปรุงแล้ว จำนวน 27 ข้อ ไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านควนพระสาครินทร์ อำเภอบางปะยูณ จังหวัดพัทลุงจำนวน 75 คน และโรงเรียนวัดพระเกิด อำเภอบางปะยูณ จังหวัดพัทลุงจำนวน 25 คน รวม 100 คน

3.6 นำแบบสอบถามมาตรวจให้คะแนนเพื่อวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ โดยให้เทคนิค 25% กลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ แล้วเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของข้อคำถามแต่ละข้อ โดยใช้ t -test และพิจารณาเลือกเฉพาะข้อที่มีค่า t มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มาใช้ในการทดลอง ได้แบบสอบถาม จำนวน 24 ข้อ ซึ่งมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 2.00-7.00

3.7 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยคัดเลือกเฉพาะข้อที่มีค่าอำนาจจำแนกตามที่ระบุไว้ในข้อ 3.6 มาหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนแบค (Cronbach) ได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา = 0.89

ลักษณะและวิธีการตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามความเสียสละ มีลักษณะเป็นสถานการณ์ จะมี 3 ตัวเลือก โดยให้นักเรียนพิจารณาว่าในสถานการณ์นั้น ๆ นักเรียนจะปฏิบัติอย่างไร ให้นักเรียนเลือกเพียงหนึ่งตัวเลือกเท่านั้น ดังตัวอย่างต่อไปนี้

คำชี้แจงและวิธีตอบแบบสอบถาม

ให้นักเรียนอ่านสถานการณ์ในแต่ละข้อ แล้วคิดว่านักเรียนเป็นบุคคลในสถานการณ์นั้น ๆ นักเรียนจะตัดสินใจทำอะไร โดยเลือกคำตอบที่กำหนดให้ คำตอบเหล่านี้ไม่มีคำตอบถูก หรือผิด ให้นักเรียนเลือกคำตอบด้วยความสบายใจ โดยเลือกคำตอบตามความเป็นจริงมากที่สุด

ในแต่ละข้อมี 3 ตัวเลือก ให้นักเรียนเลือกเพียงคำตอบเดียว จาก ก.ข. หรือ ค. และทำเครื่องหมายกากบาท (X) ให้ตรงกับข้อที่เลือกในกระดาษคำตอบ

ตัวอย่างแบบสอบถามความเสียสละ

ด้านการเสียสละกำลังกาย

0. หลังจากโรงเรียนเลิกแล้ว วรพงษ์ ผูกข้อมดนตรีจนเหนื่อย แล้วรีบเก็บกระเป๋าหนังสือเพื่อจะกลับบ้าน ขณะนั้นฝนกำลังจะตก วรพงษ์ เดินผ่านห้องประชุม พบเพื่อนกำลังจัดโต๊ะ เก้าอี้และป้ายนิเทศ สำหรับเป็นสถานที่ประชุมในวันพรุ่งนี้ ถ้านักเรียนเป็นวรพงษ์ นักเรียนจะทำอย่างไร

- ก. เข้าไปช่วยเพื่อนแล้วรีบกลับก่อนจัดห้องประชุมเสร็จ เพราะฝนใกล้จะตก
- ข. เข้าไปช่วยเพื่อน ๆ จัดห้องสำหรับประชุมจนเสร็จ
- ค. รีบเดินผ่านเพราะเพื่อน ๆ ช่วยกันจัดห้องประชุมอยู่แล้ว

ด้านการเสียสละทรัพย์สินของ

00. ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่มทำอาหารรับประทานร่วมกันในวันเปิดภาคเรียน โดยให้แต่ละกลุ่มทำอาหาร 1 อย่าง ภาชนะได้รับเลือกเป็นหัวหน้ากลุ่มและในกลุ่มของภาชนะ

ตกลงกันว่า จะทำแกงเปรี้ยวหวานไก่ ทุกคนเก็บเงินกันเพื่อทำอาหาร ที่บ้านญาติให้
มะเขือและมะพร้าว ซึ่งปลูกไว้มากมายถ้านักเรียนเป็นญาติ นักเรียนจะทำอย่างไร

- ก. นำมะเขือและมะพร้าว มาจากบ้านโดยไม่ต้องให้สมาชิกในกลุ่มซื้อ
- ข. เสนอขายมะเขือและมะพร้าวไว้ในราคาถูก
- ค. ให้สมาชิกไปซื้อมะเขือและมะพร้าวในตลาด

ด้านการเสียสละความสุขสบาย

000. นารีและเพื่อน ๆ ได้เข้าชมการแสดงด้านหน้าเวที ใกล้กับที่นั่งของผู้มีเกียรติ
ที่ได้รับเชิญจากทางโรงเรียน ในวันนั้น มีคนเข้าชมการแสดงมากมาย จนที่นั่งเต็มหมดทุกที่นั่ง
รวมทั้งที่นั่งของผู้มีเกียรติที่ได้รับเชิญด้วย ขณะที่นั่งชมอยู่นั้นครูนำผู้มีเกียรติที่ได้รับเชิญมาที่หลัง
เข้ามามีการแสดง ถ้านักเรียนเป็นนารี นักเรียนจะทำอย่างไร

- ก. รอให้ครูบอก จึงจะลุกให้ผู้มีเกียรตินั่ง
- ข. ลุกให้ผู้มีเกียรตินั่งโดยไม่ต้องรอให้ครูบอก
- ค. ไม่สนใจเพราะตนเองนั่งชมอยู่ก่อน

เกณฑ์การให้คะแนน

การให้คะแนนถือเกณฑ์ปฏิบัติดังนี้

- ให้ 2 คะแนน ในข้อที่มีความเสียสละ
- ให้ 1 คะแนน ในข้อที่มีความเสียสละบ้าง
- ให้ 0 คะแนน ในข้อที่ไม่เสียสละ

การดำเนินการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงทดลอง ใช้แบบแผนการทดลองที่เรียกว่า Randomized Control Group Pretest - Posttest Design (บุศรี วงศ์รัตนะ.2534 : 357) ดังแสดงในตาราง

การกำหนดการเข้ากลุ่ม	สอบก่อน	ตัวแปรอิสระ	สอบหลัง
(R) E	T _{1E}	X	T _{2E}
(R)C	T _{1C}	-	T _{2C}

ความหมายของสัญลักษณ์

(R)E	แทน	กลุ่มทดลองที่มาจากการสุ่ม
(R)C	แทน	กลุ่มควบคุมที่มาจากการสุ่ม
X	แทน	การใช้ชุดการแนะแนว
-	แทน	การสอนแบบปกติ
T ₁	แทน	การทดสอบก่อนการทดลอง
T ₂	แทน	การทดสอบหลังการทดลอง

วิธีดำเนินการทดลอง

1. ขึ้นก่อนการทดลอง ให้นักเรียนตอบแบบสอบถามความเสียสละ แล้วเก็บคะแนนไปเป็นคะแนน Pretest
2. ขึ้นดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการทดลองกับนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม

ตามโปรแกรมการใช้ชุดการแนะแนวและโปรแกรมการสอนแบบปกติ โดยใช้เวลาหลังเลิกเรียน ดังนี้

2.1 กลุ่มทดลองทดลองตามโปรแกรม การใช้ชุดการแนะแนวทุกวันจันทร์ และวันพุธ เวลา 15.45-16.35 น. เป็นเวลา 6 สัปดาห์ ๗ ละ 2 ครั้ง ๗ ละ 50 นาที สถานที่ทดลองคือ ห้องประชุมโรงเรียนบ้านบางม่วง อำเภอบางปะยูณ จังหวัดพัทลุง

2.2 กลุ่มควบคุมทดลองตามโปรแกรมการสอนแบบปกติ ทุกวันอังคารและวันพฤหัสบดี เวลา 15.45-16.35 น. เป็นเวลา 6 สัปดาห์ ๗ ละ 2 ครั้ง ๗ ละ 50 นาที สถานที่ทดลองคือ ห้องประชุมโรงเรียนบ้านบางม่วง อำเภอบางปะยูณ จังหวัดพัทลุง

3. ขึ้นหลังการทดลอง ให้นักทดลองและกลุ่มควบคุมตอบแบบสอบถามความเสี่ยสละ แล้วเก็บคะแนนเป็น Posttest

4. นำคะแนนที่ได้จากข้อ 1 และข้อ 3 มาวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบคะแนนความเสี่ยสละของกลุ่มทดลองก่อนและหลังการใช้ชุดการแนะแนว
2. เปรียบเทียบคะแนนความเสี่ยสละของกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการสอนแบบปกติ
3. เปรียบเทียบความแตกต่างคะแนนความเสี่ยสละของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่
 - 1.1 ค่าเฉลี่ย (ถ้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. 2524 : 71)
 - 1.2 ค่าความแปรปรวนของคะแนน (ถ้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. 2524 : 75)

2. สถิติสำหรับวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ

2.1 ทาค่าอำนาจจำแนก แบบสอบถามความเสียสละ โดยใช้วิธีการทางสถิติ t - test แบบเทคนิค 25 เปอร์เซนต์ ของกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2531 : 139)

2.2 ทาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความเสียสละ โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2531 : 132)

3. สถิติสำหรับทดสอบสมมติฐาน

3.1 เปรียบเทียบคะแนนความเสียสละก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม โดยใช้ t -test แบบ Dependent (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2534 : 201)

3.2 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนความเสียสละของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม โดยใช้ t -test แบบ Independent (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2534 : 179)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลความหมายผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่างๆ ดังต่อไปนี้

N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	คะแนนเฉลี่ย
S^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนน
t	แทน	ค่าที่ใช้พิจารณาใน t - distribution
ΣD	แทน	ผลรวมของความแตกต่างของคะแนนในแต่ละคู่
ΣD^2	แทน	ผลรวมของความแตกต่างของคะแนนในแต่ละคู่ยกกำลังสอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบคะแนนความเสียสละของนักเรียนกลุ่มทดลองก่อนและหลังการใช้ชุดการแนะแนว
2. เปรียบเทียบคะแนนความเสียสละของนักเรียนกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการสอนแบบปกติ
3. เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนความเสียสละของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการทดลอง

1. เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนความเสียหายของนักเรียนกลุ่มทดลอง
กับกลุ่มควบคุมก่อนการทดลอง ดังปรากฏในตาราง 1

ตาราง 1 เปรียบเทียบคะแนนความเสียหายของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อน
การทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{x}$	s^2	t
กลุ่มทดลอง	10	10.90	0.54	- 0.24
กลุ่มควบคุม	10	11.00	0.67	

จากตาราง 1 ปรากฏว่า นักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีความเสียหายแตกต่างกัน
อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า นักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีความเสียหายไม่
แตกต่างกัน

2. เปรียบเทียบคะแนนความเสียสละของนักเรียนกลุ่มทดลองก่อนและหลังการใช้
ชุดการแนะแนว ปรากฏผลดังแสดงในตาราง 2

ตาราง 2 เปรียบเทียบคะแนนความเสียสละของนักเรียนกลุ่มทดลองก่อน และหลัง
การใช้ชุดการแนะแนว

กลุ่มทดลอง	N	$\bar{X}$	S^2	zD	zD^2	t
ก่อนการทดลอง	10	10.90	0.544			
				177	3199	20.66**
หลังการทดลอง	10	28.60	6.711			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 2 ปรากฏว่า นักเรียนกลุ่มทดลองมีความเสียสละสูงขึ้นหลังการใช้
ชุดการแนะแนวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า การใช้ชุดการแนะแนว ทำให้
นักเรียนมีความเสียสละมากขึ้น

3. เปรียบเทียบคะแนนความเสียสละของนักเรียนกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการสอนแบบปกติ ปรากฏผลดังแสดงในตาราง 3

ตาราง 3 เปรียบเทียบคะแนนความเสียสละของนักเรียนกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการสอนแบบปกติ

กลุ่มควบคุม	N	$\bar{X}$	S^2	ΣD	ΣD^2	t
ก่อนการทดลอง	10	11.00	0.666	123	1573	15.05**
หลังการทดลอง	10	23.30	8.455			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 3 ปรากฏว่า คะแนนความเสียสละของนักเรียนกลุ่มควบคุมสูงขึ้นหลังการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า การสอนแบบปกติทำให้นักเรียนมีความเสียสละมากขึ้น

4. เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนความเครียดของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการทดลอง ปรากฏผลดังแสดงในตาราง 4

ตาราง 4 เปรียบเทียบความแตกต่างคะแนนความเครียดของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมหลังการทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{x}$	s^2	t
กลุ่มทดลอง	10	17.70	7.34	4.56**
กลุ่มควบคุม	10	12.30	6.68	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 4 ปรากฏว่า นักเรียนกลุ่มทดลองมีความเครียดสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่านักเรียนที่ได้รับการใช้ชุดการแนะแนวมีความเครียดมากกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า

1. เปรียบเทียบความเสียสละของนักเรียนก่อนและหลังการใช้ชุดการแนะแนว
2. เปรียบเทียบความเสียสละของนักเรียนก่อนและหลังการสอนแบบปกติ
3. เปรียบเทียบความเสียสละของนักเรียนที่ได้รับการใช้ชุดการแนะแนวกับ

นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนมีความเสียสละมากขึ้นหลังจากได้รับการใช้ชุดการแนะแนว
2. นักเรียนมีความเสียสละมากขึ้นหลังจากได้รับการสอนแบบปกติ
3. นักเรียนที่ได้รับการใช้ชุดการแนะแนวมีความเสียสละมากกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ

การสอนแบบปกติ

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านบางม่วง อำเภอบางปะอิน จังหวัดพิจิตร ปีการศึกษา 2536 ที่มีคะแนนความเสียสละต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ที่ 25 จำนวน 29 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านบางม่วง อำเภอบางปะอิน จังหวัดพิจิตร ที่มีความเสียสละต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์

ที่ 25 จำนวน 20 คน ที่ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่ายจากประชากร แล้วสุ่มอย่างง่ายอีกครั้งหนึ่ง เป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 10 คน

เครื่องมือในการศึกษาค้นคว้า

1. โปรแกรมการใช้ชุดการแนะแนว
2. โปรแกรมการสอนแบบปกติ
3. แบบสอบถามความเสียสละ

การดำเนินการทดลอง

1. ทดสอบก่อนการทดลอง โดยใช้แบบสอบถามความเสียสละแล้วเก็บคะแนนไว้เป็นคะแนนก่อนการทดลอง
2. ดำเนินการโดยใช้ชุดการแนะแนวกับกลุ่มทดลอง ตามโปรแกรมการใช้ชุดการแนะแนว สัปดาห์ละ 2 วัน ทุกวันจันทร์และวันพุธ รวม 12 ครั้งจะ 50 นาที โดยใช้เวลาหลังเลิกเรียน ตอนเย็นในช่วงเวลา 15.45-16.35 น. ระหว่างวันที่ 22 พฤศจิกายน 2536 ถึง วันที่ 29 ธันวาคม 2536 และดำเนินการสอนแบบปกติกับกลุ่มควบคุม ตามโปรแกรมการสอนแบบปกติที่เหมือนเรื่อง เช่นเดียวกับโปรแกรมการใช้ชุดการแนะแนว สัปดาห์ละ 2 วัน ทุกวันอังคาร และวันพฤหัสบดี รวม 12 ครั้งจะ 50 นาที โดยใช้เวลาหลังเลิกเรียนตอนเย็น ในช่วงเวลา 15.45-16.35 น. ระหว่างวันที่ 23 ธันวาคม 2536 ถึง วันที่ 30 ธันวาคม 2536
3. หลังจากสิ้นสุดการทดลองตามโปรแกรมของแต่ละกลุ่มแล้ว ให้นักเรียนกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมตอบแบบสอบถามชุดเดิมอีกครั้ง เป็นการทดสอบหลังการทดลอง
4. นำคะแนนทั้งหมดมาในช่วงก่อนการทดลองและหลังการทดลองมาวิเคราะห์ตามวิธีการทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลดำเนินการตามลำดับดังนี้

1. เปรียบเทียบคะแนนความเครียดของนักเรียนกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการใช้ชุดการแนะแนว โดยใช้ t-test แบบ Dependent
2. เปรียบเทียบคะแนนความเครียดของนักเรียนกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการสอนแบบปกติ โดยใช้ t-test แบบ Dependent
3. เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนความเครียดของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนและ หลังการทดลอง โดยใช้ t-test แบบ Independent

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. นักเรียนที่ได้รับการใช้ชุดการแนะแนวมีความเครียดมากขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติมีความเครียดมากขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. นักเรียนที่ได้รับการใช้ชุดการแนะแนวมีความเครียดมากกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การอภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาผลของการใช้ชุดการแนะแนวที่มีต่อความเครียดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านบางม่วง อำเภอบางปะอิน จังหวัดพิจิตร ปรากฏผลการวิจัยดังนี้

1. ความเสียสละภายในกลุ่ม

1.1 นักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการทดลองใช้ชุดการแนะแนวนี้มีความ

เสียสละมากขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ วลัยลักษณ์ ภักดีพล (2533: 38) ซึ่งได้ทดลองใช้ชุดการแนะแนวกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวิจิตรวิทยา กรุงเทพมหานคร จำนวน 16 คน ผลปรากฏว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการแนะแนว มีพฤติกรรมความไม่ประมาทในการเรียนของนักเรียนสูงขึ้นกว่าเดิมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ วิลาวัลย์ บุญวัฒน์ (2532: 56) ที่ได้ทดลองใช้ชุดการแนะแนวกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนกัมพรารามณ์ จังหวัดศรีสะเกษ จำนวน 55 คน ผลการทดลองพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการแนะแนวมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นหลังจากได้รับการใช้ชุดการแนะแนว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เบญจวรรณ ศรีสุริยกานนท์ (2534 : 58) ศึกษาผลของการใช้ชุดการแนะแนวที่มีต่อการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนธนบุรีวรเทพีพณิชยการ กรุงเทพมหานคร พบว่า การสอนโดยใช้ชุดการแนะแนวสามารถพัฒนาการทำงานกลุ่มของนักเรียนที่มีคะแนนปรับตัวต่ำได้ขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากผลการวิจัยครั้งนี้ แสดงให้เห็นว่า การใช้ชุดการแนะแนว เป็นวิธีการหนึ่งที่จะช่วยพัฒนาให้ผู้เรียนมีความเสียสละสูงขึ้น ทั้งนี้เพราะชุดการแนะแนวมุ่งให้ประสบการณ์ตรงกับนักเรียน เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง มีส่วนร่วมในการแสดงบทบาท มีโอกาสได้คิดอย่างอิสระ ทำให้เข้าใจเรื่องราวต่างๆได้ดี ซึ่งวิธีการต่างๆที่ใช้ ได้แก่ การอภิปราย กิจกรรมกลุ่ม การแสดงบทบาทสมมติ สถานการณ์จำลอง และกรณีตัวอย่าง พร้อมกับอุปกรณ์ที่ใช้เป็นสื่อประสมได้แก่ รูปภาพ จุลสาร แผ่นโปสเตอร์ ซึ่งเป็นสิ่งที่จะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้แล้วเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามเป้าหมาย

1.2 นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ มีความเสียสละมากขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ 2 ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ปิยะรัตน์ ศรีสมบัติ (2533 : 68) ที่ศึกษาผลการใช้ชุดการแนะแนวที่มีต่อพฤติกรรมประชาธิปไตยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนชุมชนบ้านแก่งไกรสรพงษ์สงเคราะห์ จังหวัดอุตรดิตถ์ ผลปรากฏว่า นักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนแบบปกติมีพฤติกรรมประชาธิปไตยสูงขึ้นกว่าเดิมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ อีระ ชัยยุทธยรรยง (2533 : 60) ซึ่งศึกษาผลของการใช้ชุดการแนะแนวที่มีต่อการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านห้วยวิทยา จังหวัดลพบุรี จำนวน 24 คน ผลการทดลองในกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนแบบปกติ พบว่า นักเรียนในกลุ่มที่ได้รับการสอนแบบปกติมีการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศสูงขึ้นกว่าเดิม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากผลการวิจัย แสดงให้เห็นว่าการสอนแบบปกติเป็นวิธีหนึ่งที่สามารถพัฒนาความเสียสละได้ ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้สอนนักเรียนในกลุ่มควบคุมด้วยตนเอง โดยใช้การสอนแบบปกติซึ่งมีเนื้อหา เช่นเดียวกับกลุ่มทดลอง โดยผู้วิจัยบรรยายและเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถาม แสดงความคิดเห็นพร้อมกับการสรุป มีการใช้สื่อประกอบ ได้แก่ รูปภาพ จุลสาร แผ่นโปสเตอร์ ทำให้นักเรียนได้รับความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องยิ่งขึ้น และยังช่วยทำให้เกิดการเรียนรู้ที่จะนำไปสู่การนำแบบปฏิบัติที่ถูกต้อง ดังนั้น การเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบปกติเป็นวิธีหนึ่งที่สามารถพัฒนาให้นักเรียนมีความเสียสละสูงขึ้นได้

2. ความเสียสละระหว่างกลุ่ม

ภายหลังการทดลองพบว่า การใช้ชุดการแนะแนวและการสอนแบบปกติสามารถทำให้นักเรียนมีความเสียสละมากขึ้น แต่เมื่อเปรียบเทียบความเสียสละระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมแล้วพบว่า การใช้ชุดการแนะแนวทำให้นักเรียนมีความเสียสละมากกว่าการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อ 3

ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ กมธ ประปี่ชรรำนันต์ (2530 : 76) ที่ได้ศึกษาผลการใช้
ชุดการสอนกิจกรรมแนะแนวตามหลักสัปปุริสธรรม เพื่อพัฒนาคุณธรรมด้านสัปปุริสธรรมของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดไร่ขิง จังหวัดนครปฐม ผลปรากฏว่า นักเรียนใน
กลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการสอนกิจกรรมแนะแนวตามหลักสัปปุริสธรรม มีคุณธรรม
ด้านสัปปุริสธรรมสูงกว่านักเรียนในกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ กฤษฎา จันทรวิภาต (2527 : 30) ที่ได้
ทดลองใช้ชุดการแนะแนวอาชีพกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเทพศิรินทร์ ผลการ
ทดลองปรากฏว่า นักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการแนะแนวอาชีพมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียน
เรื่องอาชีพสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนโดยวิธีปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากผลการวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่า การสอนโดยใช้ชุดการแนะแนวเป็นวิธีหนึ่งที่จะช่วยยำให้
นักเรียนมีการพัฒนาความเสียสละที่มากขึ้นกว่าเดิม ทั้งนี้เพราะ การสอนโดยใช้ชุดการแนะแนว
เป็นวิธีการสอนที่มีระบบ ขั้นตอน ง่ายให้นักเรียนได้รับประสบการณ์ตรง ซึ่งมีลักษณะเป็นรูปธรรม
เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติ โดยใช่วิธีการต่างๆ ได้แก่ การอภิปราย กิจกรรมกลุ่ม
การแสดงบทบาทสมมติ สถานการณ์จำลอง และกรณีตัวอย่าง พร้อมทั้งอุปกรณ์ที่ใช้เป็นสื่อประสม
ต่างๆ ทำให้นักเรียนมีการเรียนรู้ด้วยตนเอง อีกทั้งยังรู้สึกเป็นส่วนตัวต่อการเรียน และสามารถ
นำแบบปฏิบัติได้จริง ดังนั้นจึงทำให้ผลการใช้ชุดการแนะแนวมีประสิทธิภาพสูงกว่าการสอนแบบปกติ

ส่วนนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ มีการพัฒนาที่สูงขึ้นกว่าเดิม ก่อนได้รับการสอน
แบบปกติ แต่เป็นการเพิ่มขึ้นที่น้อยกว่าการใช้ชุดการแนะแนว เพราะการสอนแบบปกติ นักเรียน
ที่มีโอกาสได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง ด้วยเหตุนี้จึงทำให้นักเรียนที่ได้รับการใช้ชุดการแนะแนว
มีความเสียสละมากกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ และเนื่องจากผู้วิจัยมีการเอาใจใส่
ควบคุมดูแลอย่างทั่วถึง ซึ่งอาจจะเป็ยสาเหตุหนึ่งที่ทำให้นักเรียนทั้งสองกลุ่มมีความเสียสละเพิ่ม
ขึ้นมากกว่าเดิม

นอกจากนี้ ผู้วิจัยได้สังเกตนักเรียนทั้งสองกลุ่ม ได้มองเห็นความแตกต่างของนักเรียน

ทั้งสองกลุ่ม กล่าวคือนักเรียนที่ได้รับการใช้ชุดการแนะแนวมีความกระตือรือร้นที่จะเข้าร่วมการทดลอง แต่มีหลายคนที่ไม่กล้าแสดงออกตามบทบาทต่างๆ ทำที่ควร เมื่อผู้วิจัยให้นักเรียนเลือกผู้แสดงพบว่านักเรียนชายจะไม่กล้าแสดง กลัวการถูกเลือกและมักจะรีบเสนอนักเรียนหญิง แต่เมื่อผู้วิจัยได้อธิบาย และเปิดโอกาสให้นักเรียนเลือกกันเอง ในที่สุดนักเรียนก็กล้าแสดงออกเต็มใจที่จะแสดงบทบาทต่างๆ แต่เมื่อทดลองไปได้ระยะหนึ่งบรรยายภาคเริ่มมีความสนุกสนานมากขึ้น นักเรียนมีความกระตือรือร้นที่จะแสดง ความเป็นกันเอง คนที่ไม่ได้แสดงก็มีความตั้งใจดูเพื่อนแสดงบทบาทและร่วมกิจกรรมมากขึ้น นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังให้นักเรียนเตรียมตัว 15 นาที สำหรับการแสดงบทบาทสมมติ และสถานการณ์จำลอง ในช่วงของการวิเคราะห์ และอภิปราย นักเรียนต่างก็ช่วยกันแสดงความคิดเห็น ตอบคำถามและให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี นักเรียนส่วนหนึ่งที่มีความเห็นว่า ได้รับความรู้และเห็นตัวอย่างเกี่ยวกับความเสียสละอย่างชัดเจนมากขึ้น สามารถนำไปปฏิบัติในชีวิตประจำวันได้ และมีความประสงค์ที่จะเข้าร่วมกิจกรรมเช่นนี้อีก สำหรับนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนแบบปกติ นักเรียนจะมีความกระตือรือร้นที่จะเข้าร่วมการทดลองและมีความกระตือรือร้นในช่วงแรกมากกว่าช่วงอื่นๆ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะกิจกรรมส่วนหนึ่งเป็นการซักถาม อภิปราย แสดงความคิดเห็น ทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นน้อยกว่ากลุ่มที่ได้รับการใช้ชุดการแนะแนว จากสภาพดังกล่าวจึงส่งผลให้การใช้ชุดการแนะแนวสามารถพัฒนาความเสียสละได้ดีกว่าการสอนแบบปกติ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 การศึกษาวิจัยครั้งนี้แสดงให้เห็นว่าการใช้ชุดการแนะแนวสามารถพัฒนา

ความเสียสละของนักเรียนได้ จึงเป็นแนวทางสำหรับครู อาจารย์ ครูแนะแนวและผู้ที่มีความรู้ความชำนาญเกี่ยวกับการใช้ชุดการแนะแนวนำไปพัฒนาความเสียสละของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

1.2 ผู้ที่ใช้ชุดการแนะแนวต้องศึกษาและทำความเข้าใจกับขั้นตอนในการจัดกิจกรรมในแต่ละครั้งเพื่อให้เข้าใจให้ดีก่อนที่จะนำไปดำเนินการ

1.3 ควรมีการอบรม ให้ความรู้เกี่ยวกับการใช้ชุดการแนะแนวแก่ครูและผู้ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน เพื่อให้มีความเข้าใจในการจะพัฒนาความเสียสละและ ประยุกต์ใช้ในการพัฒนาพฤติกรรมอื่นๆต่อไป

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัย

2.1 ควรทดลองใช้ชุดการแนะแนวพัฒนาความเสียสละของนักเรียนในระดับอื่นๆบ้าง เพื่อจะได้พัฒนาคุณธรรมความเสียสละให้สูงขึ้น

2.2 ควรจะมีการวิเคราะห์แยกความเสียสละออกเป็นด้านๆ เพื่อจะได้ทราบความแตกต่างของแต่ละด้าน

2.3 ควรมีการติดตามผลการทดลองเป็นระยะๆ อาทิ 3 เดือน 6 เดือน เพื่อดูประสิทธิภาพของชุดการแนะแนว

2.4 ควรใช้ชุดการแนะแนวเพื่อพัฒนาคุณธรรมด้านอื่นๆดูบ้าง เป็นต้นว่า ความประหยัด ความกตัญญูแก่ผู้เป็นต้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรองแก้ว สาธุสนธิ์. ผลการใช้กิจกรรมกลุ่ม เพื่อพัฒนาความเสถียรของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเมวกเหล็กวิทยา จังหวัดสระบุรี. ปรินทิพานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2529. อัดสำเนา.
- กฤษณา จันทะริภา. ผลการใช้ชุดการแนะแนวอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 กรุงเทพมหานคร. ปรินทิพานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527. อัดสำเนา.
- เกริกชัย ประมวลพฤกษ์. "แนวทางการพัฒนาจริยธรรมไทย," รายงานการประชุมทางวิชาการเกี่ยวกับจริยธรรมไทย ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. กรุงเทพฯ : กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2523.
- โกศล ชูช่วย. "การส่งเสริมและพัฒนาคุณธรรม," พิมพ์เกษม. 216 ; มกราคม - มีนาคม 2534.
- คณะกรรมการจัดทำแผนพัฒนาจิตใจ สภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย. นิยามใหม่ของการพัฒนาจิตใจ. กรุงเทพฯ : ประเจื่องวิทย์. 2528.
- จำเริญพร ช่างโชติ. การศึกษาค้นคว้าทางการแนะแนวและการให้คำปรึกษา. กรุงเทพฯ : รุ่งเรืองการพิมพ์, 2527.
- จินดาภรณ์ อังสุวรรณชาติ. การทดลองใช้ชุดการสอนกิจกรรมแนะแนวอาชีพสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 กรุงเทพมหานคร. ปรินทิพานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. 2525. อัดสำเนา.
- ชูศรี วงศ์รัตนะ. เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2534.
- อินวุธ สุพรรณสีละ. หลักธรรมของผู้ปกครองที่ดี พ่อดี และแม่ที่ดี. กรุงเทพฯ. น.บ.ป.

ชัยยงค์ พรหมวงศ์. นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษากับการสอนระดับอนุบาล.

กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2521.

ชัยยงค์ พรหมวงศ์, สุเชาว์ เนตรประเสริฐ และ สุภา ถินสกุล. ระบบสื่อการสอน.

กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2521.

ดาระณี พัฒนศักดิ์กัญญา. ผลของการใช้ชุดการแนะแนวที่ได้อรรถจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยทาง

การเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนจิระประวัติกวิทยาคม จังหวัด

นครสวรรค์. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประสานมิตร, 2533. อัดสำเนา.

ทิพย์มาศย์ พิมพ์ศักดิ์. การใช้ชุดการแนะแนวอาชีพที่ได้อรรถจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยทาง

นาฏศิลป์ ชั้นปีที่ 3 กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530. อัดสำเนา.

เทพวิมลวงษ์, พระ. "ศาสนากับความมั่นคง," จิตวิทยาความมั่นคง. กรุงเทพฯ, 2528.

เทพเวที, พระ. "พุทธจริยธรรมเพื่อชีวิตที่ดีงาม," ธรรมบุญชีวิต. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์

มหาจุฬาลงกรณราชู, 2531.

ธีระ ชัยยุทธธรรม. ผลของการใช้ชุดการแนะแนวที่ได้อรรถจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยทาง

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา จังหวัดลพบุรี. วิทยานิพนธ์

กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2533.

อัดสำเนา.

นงลักษณ์ เทพสวัสดิ์. ปัญหาสำคัญ ๆ ในสังคมไทย. กรุงเทพฯ : คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2533.

นวลนง มังศรีสรรค์. ผลของการใช้ชุดการสอนกิจกรรมแนะแนวเรื่องสังคมวัตถุ 4 ที่มีต่อ

คุณธรรมด้านสังคมวัตถุ 4 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเทพศิรินทร์

กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประสานมิตร, 2530. อัดสำเนา.

นิพนธ์ คันทะวี. มนุษย์สัมพันธ์เพื่อการพัฒนาสังคม. กรุงเทพฯ : โอเคียนสโตร์, 2528.

บรรทม มณีโชติ. ศึกษารูปแบบของข้อคำถามวัดลักษณะนิสัยด้านความเสียสละชนิดข้อความและชนิดสถานการณ์ที่มีต่อคุณภาพของแบบทดสอบ. ปรินทิพนิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530. อัดสำเนา.

เบญจวรรณ ศรีสุริยภานนท์. ผลการวิจัยการแนะแนวที่ต่อการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอนุบาลวิวัฒนาวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร. ปรินทิพนิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2534. อัดสำเนา.

ปกรณ วงศ์สวัสดิ์. ผลของการใช้ชุดการแนะแนวอาชีพที่ก่อความสนใจอาชีพอิสระในท้องถิ่นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนประจวบวิทยาลัย จังหวัดประจวบคีรีขันธ์. ปรินทิพนิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2533. อัดสำเนา.

ประจวบ โกลหารักษ์ และคนอื่น ๆ. พุทธศาสนากับวิทยาศาสตร์. กรุงเทพฯ : ม.ป.ท., 2507.

ประสิทธิ์สุดคุณ, พระ. หลักธรรมสำหรับชาวบ้าน. กรุงเทพฯ : กรมการศาสนา กระทรวงศึกษาธิการ, 2526.

ประเสริฐ วิเศษกิจ. "การจัดการเรียนการสอนในช่วงเวลาแนะแนว," เอกสารประกอบการอบรมแนะแนวมัธยม. กรุงเทพฯ : ม.ป.ท., 2524.

ปริญดา บุญศิลาเลิศ. การทดลองใช้ชุดการแนะแนวอาชีพกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพนมสารคาม จังหวัดฉะเชิงเทรา. ปรินทิพนิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2520. อัดสำเนา.

ปิยะรัตน์ ศรีสมบัติ. ผลของการใช้ชุดการแนะแนวที่ก่อพฤติกรรมประชาธิปไตยของ

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนชุมชนบ้านเกร่งไกรสรพงษ์สงเคราะห์

จังหวัดอุดรธานี. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประสานมิตร, 2533. อัดสำเนา.

พจน์ สะเพียรชัย. "วิถีชีวิตเยาวชนในช่วงการเปลี่ยนแปลงเศรษฐกิจและสังคม,"

รายงานการสัมมนาทางวิชาการเรื่อง แนวทางการพัฒนาเยาวชนในทศวรรษหน้า.

กรุงเทพฯ : ธนาคารกรุงเทพ, 2532.

พนัส หันนาคินทร์. "การสร้างจริยธรรมให้แก่เด็กไทย," รายงานการประชุมทางวิชาการ

เรื่องเกี่ยวกับจริยธรรมไทย. กรุงเทพฯ : กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ,

2533.

พวงรัตน์ ทวีรัตน์. วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ : สำนัก

ทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531.

พิสิทธิ์ สำเภาเงิน. การศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมจริยธรรมของนักเรียนจากการ

ประเมินผลหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2503 และ 2521. ปริญญาโท

กศ.ด. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2524.

อัดสำเนา.

ราชวรณีย์, พระ. พุทธธรรม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิราวุธวิทยาลัย, 2529.

ราชวิสุทธิเมธี, พระ. หลักธรรมการอยู่ร่วมกัน. กรุงเทพฯ : กรมการศาสนา กระทรวง

ศึกษาธิการ, 2526.

_____. ธรรมะสำหรับประชาชน. กรุงเทพฯ : กรมการศาสนา กระทรวงศึกษาธิการ,

2526.

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. หลักการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : ศึกษา

พจนานุกรม, 2524.

วชิรา เบี้ยวขา. ธรรมะสำหรับประชาชน. กรุงเทพฯ : คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรี

นครินทร์วิโรฒ ปทุมวัน, ม.ป.ป.

วลัยลักษณ์ ภักดีพล. ผลของการใช้ชุดการแนะแนวที่มีต่อความไม่ประมาทในการเรียนของ

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนปริยัติวิทยา กรุงเทพมหานคร.

ปริยฐานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,
2533. อัดสำเนา.

วัชรพร จับเกตุ. ผลของการใช้สถานการณ์จำลองที่มีต่อความเสถียรของนักเรียนชั้น

ประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอินทรีนครยโสธร จังหวัดยโสธรปรากฏ.

ปริยฐานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,
2534. อัดสำเนา.

วิจัยพฤกษศาสตร์, สถาบัน. พฤกษศาสตร์กับก้าวไกลในการพัฒนาบุคคลและสังคม.

กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531.

วิชาการ, กรม. คู่มือการจัดบริการแนะแนวในโรงเรียนประถมศึกษา. กรุงเทพฯ :

โรงพิมพ์การศาสนา, 2529.

_____. แนวทางจริยธรรมไทย. กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ, 2523.

วิลาวัลย์ บุญรัตน์. ผลของการใช้ชุดการแนะแนวที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง

สิ่งแวดล้อมให้โทษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนกัลยาณาราม จังหวัดศรีสะเกษ.

ปริยฐานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,
2532. อัดสำเนา.

วาศนา ชาวหา. เทคโนโลยีทางการศึกษา. ขอนบุรี : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย

ศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน, 2522.

ศูนย์ส่งเสริมพระพุทธศาสนาแห่งประเทศไทย. พุทธศาสนากับความมั่นคงของชาติ.

กรุงเทพฯ : ม.ป.ท., 2530.

สมพงษ์ สุขตุงคะกรกิติ. ผลการใช้ชุดการแนะแนวอาชีพที่มีต่อความสำนึกด้านอาชีพของ

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดธาตุทอง. ปริญญาโท ศึกษาศาสตร์.

กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530. อัดสำเนา.

สมพงษ์ จิตระดับ. การสอนจริยธรรมในระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์,

2530.

สมศักดิ์ สันธูรเวช และคนอื่น ๆ. หนังสือเรียนสมบูรณ์แบบกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช, 2521.

สุนทร สุนันท์ชัย และคนอื่น ๆ. แบบเรียนครบวงจรกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ชั้นประถมศึกษา

ปีที่ 6. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์, 2533.

หรรษา แดงภักดี. ผลของการใช้กิจกรรมกลุ่มที่มีต่อคุณธรรมความมีน้ำใจในนักกีฬาของนักเรียน

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดโสธรวรารามวรวิหาร จังหวัดฉะเชิงเทรา .

ปริญญาโท ศึกษาศาสตร์. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,

2536. อัดสำเนา.

อาทร ชนเห็นชอบ. "บทบาทของทบวง ๆ กับการส่งเสริมจริยธรรมบัณฑิตและนักศึกษา,"

สรุปรายงานผลการอบรมจริยธรรมกับบัณฑิต. กรุงเทพฯ : ทบวงมหาวิทยาลัย,

2528.

อุทัย ทองพูน. จริยศึกษา. นครศรีธรรมราช : วิทยาลัยครูนครศรีธรรมราช, 2528.

เอกวิทย์ ฅ กลาง. "แนวทางการพัฒนาจริยธรรมไทย," รายงานการประชุมทางวิชาการ

เกี่ยวกับจริยธรรมไทย. กรุงเทพฯ : กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2523.

- Berkowitz, L. Advances. in Experimental Social Psychology. Vol.1.
New York : Acedemic Press, 1964.
- Gordon, Lawrence. Module on Module O-A. Floida : Florida
Department of Education, 1973.
- Houston, W. Robert and others. Development Instructional Modules :
A Modular System for Writing Modules. Houston : College
of University of Houston, 1972.
- Howall, Bruce. "TULSAPAC : Anatomy of a Learning Package," in
Learning Package in America Education. New Jersey :
Educational Technology Publication Englewood Cliff, 1973.
- Lee, Jeongman. "The Generation of Sacrifice : Modernization and
Korean Farmers," Dissertation Abstracts International.
52(08) : 3028 ; February, 1992.
- Leighton, Christopher Magee. "On Sacrifice and Forgiveress :
Toward The Containment of Violence," Dissertation Abstracts
International. 51(07) : 2334 ; January, 1991.
- Mcclure, Laura Kathleen. "Rhetoric and Gender in Euripides :
A Study of Sacrifice Actions," Dissertation Abstracts
International. 52(07) : 2541 ; January, 1992.

ကဏ္ဍ

ภาคผนวก ก

1. ตารางระยะเวลาในการดำเนินการทดลอง
2. โปรแกรมการใช้ชุดการแนะแนว เพื่อพัฒนาความเสียสละ
3. โปรแกรมการสอนแบบปกติ เพื่อพัฒนาความเสียสละ

ตาราง ระยะเวลาในการดำเนินการทดลอง

ครั้งที่	กลุ่มทดลอง วัน เดือน ปี เวลา	กลุ่มควบคุม วัน เดือน ปี เวลา	หมายเหตุ
1.	วันจันทร์ วันที่ 22 พฤศจิกายน 2536 เวลา 15.45-16.35น.	วันอังคาร วันที่ 23 พฤศจิกายน 2536 เวลา 15.45-16.35น.	ใช้ระยะเวลาในการทดลองทั้งหมด 6 สัปดาห์ ละ 2 ครั้ง ละ 50 นาที โดยผู้วิจัยดำเนินการ
2.	วันพุธ วันที่ 24 พฤศจิกายน 2536 เวลา 15.45-16.35 น.	วันพฤหัสบดี วันที่ 25 พฤศจิกายน 2536 เวลา 15.45-16.35น.	ทดลองด้วยตนเองทั้งกลุ่ม ทดลองและกลุ่มควบคุมด้วย ตนเอง
3.	วันจันทร์ วันที่ 29 พฤศจิกายน 2536 เวลา 15.45-16.35น.	วันอังคาร วันที่ 30 พฤศจิกายน 2536 เวลา 15.45-16.35น.	
4.	วันพุธ วันที่ 1 ธันวาคม 2536 เวลา 15.45-16.35 น.	วันพฤหัสบดี วันที่ 2 ธันวาคม 2536 เวลา 15.45-16.35น.	
5.	วันจันทร์ วันที่ 6 ธันวาคม 2536 เวลา 15.45-16.35น.	วันอังคาร วันที่ 7 ธันวาคม 2536 เวลา 15.45-16.35	
6.	วันพุธ วันที่ 8 ธันวาคม 2536 เวลา 15.45-16.35น.	วันพฤหัสบดี วันที่ 9 ธันวาคม 2536 เวลา 15.45-16.35น.	

ครั้งที่	กลุ่มทดลอง วัน เดือน ปี เวลา	กลุ่มควบคุม วัน เดือน ปี เวลา	หมายเหตุ
7.	วันจันทร์ วันที่ 13 ธันวาคม 2536 เวลา 15.45-16.35น.	วันอังคาร วันที่ 14 ธันวาคม 2536 เวลา 15.45-16.35น.	
8.	วันพุธ วันที่ 15 ธันวาคม 2536 เวลา 15.45-16.35น.	วันพฤหัสบดี วันที่ 16 ธันวาคม 2536 เวลา 15.45-16.35น.	
9.	วันจันทร์ วันที่ 20 ธันวาคม 2536 เวลา 15.45-16.35น.	วันอังคาร วันที่ 21 ธันวาคม 2536 เวลา 15.45-16.35น.	
10.	วันพุธ วันที่ 22 ธันวาคม 2536 เวลา 15.45-16.35 น.	วันพฤหัสบดี วันที่ 23 ธันวาคม 2536 เวลา 15.45-16.35น.	
11.	วันจันทร์ วันที่ 27 ธันวาคม 2536 เวลา 15.45-16.35น.	วันอังคาร วันที่ 28 ธันวาคม 2536 เวลา 15.45-16.35น.	
12.	วันพุธ วันที่ 29 ธันวาคม 2536 เวลา 15.45-16.35น.	วันพฤหัสบดี วันที่ 30 ธันวาคม 2536 เวลา 15.45-16.35น.	

โปรแกรมการใช้ชุดการแนะแนวเรื่อง ความเสียสละ

การใช้ชุดการแนะแนวเรื่องความเสียสละ ประกอบด้วยหัวข้อต่างๆ 3 หัวข้อ

ใช้เวลา 12 ครั้ง ๆ ละ 50 นาที ดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ
1	ปฐมนิเทศ	1. เพื่อสร้างสัมพันธภาพและบรรยากาศที่ดีในการเริ่มต้นทำกิจกรรมร่วมกัน 2. เพื่อให้นักเรียนทราบจุดมุ่งหมาย และวิธีการของการใช้ชุดการแนะแนว	1. สร้างความคุ้นเคยระหว่างครู และนักเรียนโดยครูแนะนำตนเอง และให้นักเรียนแนะนำตนเอง 1.1 ให้นักเรียนนั่งเป็นวงกลม แล้วให้นักเรียนร้องเพลงยืมรับดอกไม้ จากแผ่นใส 2 เทียบ พร้อมทั้งปรบมือไปด้วย 1.2 ครูนำดอกไม้มาหนึ่งดอก ครูดมดอกไม้แล้วแนะนำตนเอง จากนั้นครูส่งดอกไม้ให้แก่ นักเรียน นักเรียนรับดอกไม้ แล้วดมดอกไม้แนะนำตนเอง จากนั้นส่งต่อให้คนอื่น ทำเช่นนี้จนรอบวง วง ตามเข็ม นาฬิกา 2 รอบ

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ
			1.3 ครูถามความรู้สึกของนักเรียน เมื่อได้รับดอกไม้จากเพื่อน และขณะส่งดอกไม้ให้เพื่อน แล้วครูสรุปวัตถุประสงค์ของ กิจกรรมนี้ 2. ครูอธิบายจุดมุ่งหมาย และ ประโยชน์ในการเข้าร่วมกลุ่ม รวมทั้งระเบียบวิธีการเข้ากลุ่ม การชี้ชุดการแนะแนว 3. เปิดโอกาสให้นักเรียนซักถาม ข้อสงสัยเพิ่มเติม และครูนัดหมาย เกี่ยวกับเวลา สถานที่ วันที่ จะพบกันครั้งต่อไป
2.	การเสียสละ กำลังกาย โดยการช่วย เก็บกวาด รักษาความ	1. เพื่อส่งเสริมการใช้ร่างกาย ช่วยเหลืองานผู้อื่นโดยไม่ ดูค้าย ทำด้วยความเต็มใจ ไม่ หวังผลตอบแทนด้วยการช่วย เก็บกวาดรักษาความสะอาดของ	ครั้งที่ 2 ใช้กิจกรรมกลุ่ม แบ่งเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้ 1. <u>ขั้นนำ</u> ครูและนักเรียนสนทนาเกี่ยวกับ เรื่องการช่วยเหลืองานของเพื่อน

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ
	สะอาดของโรงเรียน	โรงเรียน 2. เพื่อให้นักเรียนออกเกี่ยวกับการเก็บสละกำลัง กายช่วยเหลืองานผู้อื่น โดยไม่หวังผลตอบแทน	ของกลุ่ม ของโรงเรียน 2. <u>ขั้นตอนการ</u> 2.1 ครูแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม ๆ ละ 5 คน แล้วให้นักเรียนเข้าแถวตามหลังกัน แต่ละแถวห่างกัน 1 ช่วงแขน 2.2 ครูให้นักเรียนทำกิจกรรมกระดาศทองคำ 1 ชั่วโมง ประมาณ 15 นาที 2.3 ครูให้นักเรียนอภิปรายตามหัวข้อที่กำหนดให้โดยครูซักถามเพื่อให้นักเรียนได้คิดอย่างรอบคอบและครูสรุปเพิ่มเติม 2.4 ครูให้นักเรียนออกประสบการณ์ของคนในการใช้ร่างกายช่วยรักษาความสะอาดของโรงเรียนและช่วยเหลืองานอื่น ๆ ของโรงเรียน

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ
3	การเสียสละกำลังกาย โดยการช่วยถือของหนักให้แก่ผู้อื่น	เพื่อส่งเสริมการใช้ร่างกายช่วยเหลืองานผู้อื่นโดยไม่เหน็ดเหนื่อย ทำด้วยความเต็มใจ ไม่หวังผลตอบแทนด้วยการช่วยถือของหนักให้แก่ผู้อื่น	3. <u>ขั้นสรุป</u> ครูให้นักเรียนเล่าประสบการณ์และบอกข้อคิดที่ได้จากการเข้าร่วมกิจกรรม และครูสรุปเพิ่มเติม ครั้งที่ 3 <u>การใช้บทบาทสมมติ</u> แบ่งเป็น 5 ขั้นตอน ดังนี้ 1. <u>ขั้นนำ</u> ครูเสนอให้นักเรียนเกี่ยวกับ การใช้ร่างกายช่วยเหลือผู้อื่น 2. <u>ขั้นแสดง</u> 2.1 ครูหาอาสาสมัครเพื่อแสดงบทบาทสมมติ 2.2 ครูแจกเอกสารเรื่องสั้นและบทบาทสมมติของแต่ละคนให้ผู้แสดงอ่าน และเตรียมตัวแสดง พร้อมทั้งจัดสถานที่

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ
			2.3 เริ่มแสดงบทบาทสมมติตาม บทบาทที่กำหนดให้ ใช้เวลา ประมาณ 15-20 นาทีโดยมี ผู้ไม่แสดงเป็นผู้สังเกตการณ์ 3. <u>ขั้นอภิปราย</u> 3.1 ครูแจกกระดาษหัวข้อที่ กำหนดให้นักเรียนอภิปราย โดยครูช่วยซักถามเพื่อกระตุ้น ให้นักเรียนได้คิดพิจารณา อย่างรอบคอบ 4. <u>ขั้นแสดงเพิ่มเติม</u> ครูให้นักเรียนแสดงเพิ่มเติม ตามข้อเสนอแนะของกลุ่มซึ่งเป็น บทบาทที่สอดคล้องตามจุดมุ่งหมาย 5. <u>ขั้นแลกเปลี่ยนประสบการณ์และสรุป</u> ครูให้นักเรียนเล่าประสบการณ์ เกี่ยวกับการใช้ร่างกายช่วยเหลือ งานของผู้อื่นโดยไม่หวังผลตอบแทน

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ
4	การเสียสละ กำลังกาย โดยการช่วย ยกเก้าอี้	เพื่อส่งเสริมการใช้ร่างกาย ช่วยเหลืองานผู้อื่นโดยไม่ คิดค่าตอบแทนด้วยความเต็มใจ ไม่ หวังผลตอบแทนด้วยการช่วยยก เก้าอี้	ครูสรุปเพิ่มเติม ครั้งที่ 4 <u>กรณีตัวอย่าง</u> แบ่งเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้ 1. <u>ขั้นนำ</u> 1.1 ครูสนทนากับนักเรียน เกี่ยวกับการเสียสละ ร่างกายช่วยเหลืองาน ผู้อื่นที่บุคคลสามารถทำได้ 2. <u>ขั้นดำเนินการ</u> 2.1 ครูแจกเอกสารกรณี ตัวอย่างให้นักเรียนอ่าน แล้วแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่มเพื่อช่วยกันอภิปราย ปัญหาท้ายกรณี ตามหัวข้อที่ กำหนดให้ 2.3 ให้นักเรียนส่งตัวแทนมา รายงานให้เพื่อนทราบ ครู และนักเรียนช่วยกัน อภิปรายอีกครั้งหนึ่ง

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ
			และครูสรุปเพิ่มเติมเกี่ยวกับ ปัญหาท้ายกรณีโดยครูช่วย ซักถามเพื่อกระตุ้นให้ นักเรียนได้คิดและ พิจารณาอย่างรอบคอบ 2.3 ครูให้นักเรียนเล่า ประสบการณ์เกี่ยวกับ ความเสียหายที่สอดคล้อง กับจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ ในครั้งนี้ 3. <u>ขั้นสรุป</u> ครูให้นักเรียนช่วยกันสรุป ข้อคิดที่ได้จากเรื่องที่ กำหนดให้ และครูสรุป เพิ่มเติม

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ
5	การเสียสละ กำลังทรัพย์ โดยการ บริจาคเงิน ซื้อไม้กวาด ของห้อง เรียนตาม กำลังที่จะ บริจาคได้	เพื่อส่งเสริมการให้สิ่งของของตน มีอยู่รวมทั้งเครื่องอุปโภค บริโภคแก่ส่วนรวมและบุคคลที่ สมควรให้โดยไม่หวังผล ผลตอบแทน ด้วยการบริจาค เงินซื้อไม้กวาดของห้องเรียน ตามกำลังที่จะบริจาคได้	ครั้งที่ 5 <u>การใช้กิจกรรมกลุ่ม</u> แบ่งเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้ 1. <u>ขั้นนำ</u> ครูและนักเรียนสนทนาเกี่ยวกับ การให้สิ่งของแก่ผู้อื่น 2. <u>ขั้นดำเนินการ</u> 2.1 ครูแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม ๆ ละ 5 คน 2.2 ครูให้นักเรียนเข้าแถวและ ชี้แจงกติกากิจกรรม"ถึงต้อง แล้วให้นักเรียนทำกิจกรรม ร่วมกันใช้เวลา 15 นาที 2.3 ครูให้นักเรียนบอกความรู้สึก ของตนเองขณะบริจาคเงินซื้อไม้ กวาดให้กับห้องเรียน 2.4 ครูให้นักเรียนอภิปรายตาม หัวข้อที่กำหนด 2.5 ครูให้นักเรียนเล่า ประสบการณ์ที่สอดคล้องกับ จุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ
6	การเสียสละ กตัญญู โดยการ บริจาค หนังสือที่ใช้ แล้วแก่ห้อง สมุด	เพื่อส่งเสริมการให้สิ่งของที่ดี มืออยู่รวมทั้งเครื่องอุปโภค บริโภคแก่ส่วนรวมและผู้ที่ สมควรได้รับโดยไม่มีหวังผล ตอบแทน ด้วยการบริจาค หนังสือที่ใช้แล้วให้แก่ห้องสมุด สมุด	3. <u>ขั้นสรุป</u> นักเรียนช่วยกันสรุปผลที่ได้จาก กิจกรรมและครูสรุปเพิ่มเติม ครั้งที่ 6 <u>การเข้าสถานการณ์จำลอง</u> แบ่งเป็น 4 ขั้นตอน ดังนี้ 1. <u>ขั้นเตรียมการ</u> 1.1 ครูสนทนากับนักเรียน เกี่ยวกับการบริจาคสิ่งของเพื่อ ช่วยเหลือผู้อื่นในสังคม 1.2 ครูเล่าสถานการณ์ที่นำ มาใช้และบอกวัตถุประสงค์ที่ ต้องการให้นักเรียนรู้ 1.3 ครูให้นักเรียนช่วยกันเลือก ผู้แสดงบทบาท 1.4 ครูแจกเอกสารและบทบาท ให้นักเรียนแล้วให้เตรียมตัวแสดง พร้อมทั้งจัดสถานที่

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ
			2. <u>ขั้นค่าเงินกิจกรรม</u> ครูให้นักเรียนแสดงบทบาทตามสถานการณ์ที่เตรียมไว้ ใช้เวลา 10-15 นาที โดยมีนักเรียนที่ไปแสดงตั้งใจดู 3. <u>ขั้นวิเคราะห์และอภิปรายผล</u> 3.1 ครูให้นักเรียนทบทวนบทบาทและวิเคราะห์ประสบการณ์ที่จะแสดง รวมทั้งกระบวนการและบรรยากาศในการแสดง 3.2 ครูแจกกระดาษคำถามให้นักเรียนช่วยกันอภิปราย โดยครูช่วยซักถามเพื่อให้ นักเรียนได้คิดอย่างรอบคอบ 4. <u>ขั้นสรุป</u> ครูให้นักเรียนแลกเปลี่ยนประสบการณ์เกี่ยวกับการบริหารจัดการหนังสือ รวมทั้งความรู้สึกที่ตนได้กระทำและครูสรุปเพิ่มเติมอีกครั้ง

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ
7	การเสียสละ กำลังทรัพย์ โดยการ บริจาค เครื่อง อุปโภค บริโภคแก่ ส่วนรวมและ ผู้ที่สมควรให้	เพื่อส่งเสริมการให้สิ่งของที่ดี มีอยู่รวมทั้งเครื่องอุปโภค บริโภคแก่ส่วนรวมและผู้ที่ สมควรให้โดยไม่หวังผล ตอบแทน ด้วยการบริจาคผัก ผลไม้ที่มีอยู่ทางบ้านให้แก่กลุ่ม และห้องเรียน	ครั้งที่ 7 <u>การใช้บทบาทสมมติ</u> แบ่งเป็น 5 ขั้นตอน 1. <u>ขั้นนำ</u> ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับ การบริจาคสิ่งของเพื่อช่วยเหลือ สังคม ขั้นที่ 2-5 ดำเนินการเช่นเดียว กับครั้งที่ 3
8	การเสียสละ ความสุข สหายส่วนตน โดยการใช้ เวลาที่จะ พักผ่อนไป ช่วยงานของ โรงเรียน	เพื่อส่งเสริมการเสียสละความ สุขสหายส่วนตนโดยการละทิ้ง ความสุขส่วนตัวไปช่วยผู้อื่นโดย ไม่หวังผลตอบแทน ด้วยการให้ เวลาที่จะพักผ่อนไปช่วยงาน ของโรงเรียน	ครั้งที่ 8 <u>การใช้กิจกรรมกลุ่ม</u> แบ่งเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้ 1. <u>ขั้นนำ</u> ครูและนักเรียนสนทนาเกี่ยวกับ การแบ่งปันความสุขให้กับผู้อื่น 2. <u>ขั้นดำเนินการ</u> 2.1 ครูให้นักเรียนแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ละคร 5 คน 2.2 ครูชี้แจงกติกา กิจกรรม "ช่วยกันหน่อย" แล้วให้ทำกิจกรรม

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ
			2.3 ครูให้นักเรียนออกมารายงาน ให้เพื่อนทราบ 2.4 ครูให้นักเรียนอภิปรายตาม หัวข้อที่กำหนด โดยครูช่วยซักถาม เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนได้คิดถึงความ สำคัญของการให้ความสุขของตน แก่ผู้อื่น 2.5 ครูให้นักเรียนเล่าประสบการณ์ ที่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ 3. <u>ขั้นสรุป</u> นักเรียนสรุปผลที่ได้จากกิจกรรม และครูสรุปเพิ่มเติม
9	การเสียสละ ความสุข สบายส่วนตน ให้แก่อื่น โดยไม่หวัง ผลตอบแทน	เพื่อส่งเสริมการเสียสละความ สุขสบายส่วนตนโดยการละทิ้ง ความสุขความสุขส่วนตัวให้แก่อื่น ผู้อื่นโดยไม่หวังผลตอบแทน ด้วยการตัดสินใจในการรับ สิ่งของของตนแก่บุคคลที่ อ่อนแอกว่า	ครั้งที่ 9 <u>การใช้บทบาทสมมติ</u> แบ่งเป็น 5 ขั้นตอน 1. <u>ขั้นนำ</u> ครูสนทนากับนักเรียน เรื่องการให้ ความสุขสบายของตนแก่คนอื่นที่ สมควรให้ ขั้นที่ 2-5 ดำเนินการเช่นเดียวกับ ครั้งที่ 3

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ
10	การเสียสละ ความสุข สบายส่วนตัว ให้แก่ผู้อื่น โดยไม่หวัง ผลตอบแทน	เพื่อส่งเสริมการเสียสละความ สุขสบายส่วนตัวโดยการละทิ้ง ความสุขสบายส่วนตัวโดยไม่ หวังผลตอบแทนด้วยการสละที่ นั่งของตนแก่ผู้อื่นและผู้ที่อ่อนแอ กว่า	ครั้งที่ 10 <u>การใช้การอภิปรายกลุ่ม</u> แบ่งเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้ 1. <u>ขั้นนำ</u> ครูสนทนากับนักเรียน เรื่องการ ให้ความสุขสบายของตนแก่ผู้อื่น 2. <u>ขั้นดำเนินการ</u> 2.1 ครูแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม 2.2 ครูแจกกรณีตัวอย่าง 2.3 ให้นักเรียนอ่านกรณีตัวอย่าง แล้วอภิปรายตามหัวข้อที่กำหนด 2.4 ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปราย โดยครูช่วยซักถามเพื่อให้ นักเรียนได้คิดอย่างรอบคอบ เกี่ยวกับความสำคัญของการให้ ความสุขสบายของตนแก่ผู้อื่น 2.5 ครูให้นักเรียนเล่าประสบการณ์ ที่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายที่ ตั้งไว้

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ
11	ความสำคัญ และ ประโยชน์ ของความ เสียสละ	เพื่อให้นักเรียนตระหนักรู้ ความสำคัญของความเสียสละ และสามารถบอกประโยชน์ ของความเสียสละ	3. <u>ขั้นสรุป</u> ตัวแทนกลุ่มรายงานสรุปเรื่องที่ กำหนดค่าให้และครูสรุปเพิ่มเติม ครั้งที่ 11 <u>สถานการณ์จำลอง</u> แบ่งเป็น 4 ขั้นตอน ดังนี้ 1. <u>ขั้นเตรียมการ</u> 1.1 ครูเล่าสถานการณ์ที่กำหนด ค่าให้และบอกวัตถุประสงค์ที่ ต้องการให้นักเรียนรู้ 1.2 นักเรียนและครูช่วยกัน เลือกผู้แสดงบทบาท ขั้นที่ 2-4 ดำเนินการเช่นเดียวกับ ครั้งที่ 6
12	ปัจฉิมนิเทศ	1. เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียน แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ ความเสียสละ 2. เพื่อให้นักเรียนสรุปบทวน สิ่งที่ได้เรียนรู้จากการใช้ชุด การแนะแนว เพื่อพัฒนาความ เสียสละ	ครั้งที่ 12 <u>ปัจฉิมนิเทศ</u> 1. ให้นักเรียนได้อภิปรายแสดง ความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่อง ความเสียสละ 2. ให้นักเรียนสรุปเกี่ยวกับความ เสียสละ พร้อมทั้งกล่าวถึง ประโยชน์ที่นักเรียนได้รับ

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ
			จากการเข้ากลุ่มการใช้ชุดการ แนะแนวเพื่อพัฒนาความเสียสละ และครูสรุปเพิ่มเติม 3. ครูให้นักเรียนทำกิจกรรมอาลา 4. ครูกล่าวขอจบใจนักเรียนทุกคนให้ ความร่วมมือในการทดลองและ กล่าวปิดการทดลอง

หมายเหตุ ในการทดลองแต่ละครั้งใช้เวลา 50 นาที

การประเมินผล

1. การประเมินผลครั้งที่ 1 ปฐมนิเทศ
 - 1.1 สังเกตความสนใจ ความตั้งใจของนักเรียนในการเข้าร่วมกิจกรรม
 - 1.2 สังเกตจากการมีส่วนร่วมในการอภิปราย สนทนา ชักถาม
2. การประเมินผลครั้งที่ 2-11
 - 2.1 สังเกตจากการร่วมกิจกรรม
 - 2.2 สังเกตจากการตอบคำถาม อภิปรายกลุ่ม และสรุป
3. การประเมินผลครั้งที่ 12 ปัจจนิเทศ
 - 3.1 สังเกตจากความตั้งใจของนักเรียน
 - 3.2 สังเกตจากการร่วมอภิปรายของนักเรียน

ชุดการแนะแนวเรื่อง ความเสี่ยง

ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ

1. คู่มือการใช้ชุดการแนะแนวสำหรับครู ประกอบด้วย คำชี้แจงทั่วไป
วัตถุประสงค์ วิธีการใช้และเครื่องมือวัด
2. โปรแกรมกิจกรรมเรื่อง ความเสี่ยง ประกอบด้วย ชื่อกิจกรรม
วัตถุประสงค์ วิธีดำเนินการ และการประเมินผล

คู่มือการใช้ชุดการแนะแนวสำหรับครู

คำชี้แจงทั่วไป

ชุดการแนะแนวเรื่องความเสี่ยง เป็นเครื่องมือที่สร้างขึ้นเพื่อใช้ในการพัฒนา
ความเสี่ยง ซึ่งใช้วิธีการต่างๆ ได้แก่ การอภิปราย กิจกรรมกลุ่ม การแสดงบทบาทสมมติ
สถานการณ์จำลอง และ กรณีตัวอย่าง พร้อมทั้งมีอุปกรณ์การสอนที่ใช้เป็นสื่อประสม ได้แก่
จุดสาร รูปภาพ แผ่นโปสเตอร์ สำหรับหัวข้อของชุดการแนะแนว ได้แก่ การเสี่ยงกำลังกาย
การเสี่ยงกำลังทรัพย์ การเสี่ยงความสุขสบายส่วนตน ใช้เวลาทั้งหมด 12 ครั้ง ละ
50 นาที ชุดการแนะแนวนี้นำใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

วัตถุประสงค์

เพื่อพัฒนาความเสี่ยงของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านบางม่วง
อำเภอบางปะยูณ จังหวัดพัทลุง

วิธีใช้

1. ก่อนใช้ครูควรศึกษาโปรแกรมการจัดกิจกรรม เรื่อง ความเสียสละ โดยละเอียดเพื่อจะได้เข้าใจวัตถุประสงค์ วิธีดำเนินการ และการประเมินผล
2. ครูควรสำรวจสื่อที่อยู่ในแต่ละข้อ และเตรียมสื่อให้พร้อมก่อนที่จะนำไปใช้
3. ครูควรดำเนินการตามลำดับขั้นตอนในโปรแกรมกิจกรรมแต่ละครั้ง

เครื่องมือวัด

เครื่องมือที่ใช้วัดความเสียสละ คือ แบบสอบถามความเสียสละ

ครั้งที่ 1

ชื่อเรื่อง ปฐมนิเทศ

เวลา 50 นาที

วัตถุประสงค์

1. เพื่อสร้างสัมพันธภาพและบรรยากาศที่ดีในการเริ่มต้นทำกิจกรรมร่วมกัน
2. เพื่อให้นักเรียนทราบจุดมุ่งหมายและวิธีการของการใช้ชุดการแนะแนว

วิธีดำเนินการ

1. สร้างความคุ้นเคยระหว่างนักเรียนกับครู โดยครูแนะนำตนเองและให้นักเรียนแนะนำตนเอง
 - 1.1 ครูให้นักเรียนหนึ่งเป็นวงกลม แล้วให้นักเรียนร้องเพลง "ยิ้มรับดอกไม้" จากแผ่นใส 2 เทียบ พร้อมกับปรบมือพร้อมกัน
 - 1.2 ครูนำดอกกุหลาบมาหนึ่งดอก ครูดมดอกไม้แล้วบอกชื่อครู หลังจากนั้นครูส่งให้นักเรียน นักเรียนคนที่รับดอกไม้ได้ดมดอกไม้แล้วบอกชื่อของตนให้เพื่อนในกลุ่มทราบแล้วส่งต่อให้เพื่อนหรือกับยิ้มให้ คนต่อไปก็ทำเช่นเดียวกัน พร้อมกับร้องเพลงไปด้วยจนรอบวง โดยวนตามเข็มนาฬิกา 2 รอบ
 - 1.3 ครูถามความรู้สึกของนักเรียน เมื่อได้รับดอกไม้จากเพื่อน และขณะที่ส่งดอกไม้ให้เพื่อน แล้วครูสรุปวัตถุประสงค์ของกิจกรรมนี้
2. ครูอธิบายจุดมุ่งหมายและประโยชน์ในการเข้ากลุ่ม รวมทั้งระเบียบวิธีการเข้ากลุ่มการใช้ชุดการแนะแนว
3. ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามข้อสงสัยเพิ่มเติม และครูนัดหมาย เกี่ยวกับเวลา สถานที่ วันที่จะพบกันครั้งต่อไป

อุปกรณ์

1. ดอกกุหลาบ 1 ดอก
2. แผนภูมิเพลง " ยิ้มรับดอกไม้ " ซึ่งมีเนื้อร้องดังนี้

เพลงยิ้มรับดอกไม้

ส่งดอกไม้แล้วก็ส่งยิ้ม เธอจายิ้มแล้วรับดอกไม้ (ซ้ำ)

โปรดคนมอย่ำมให้ร่วงหล่น เธอทุกคนรักษาให้ได้

ยิ้ม ยิ้ม ยิ้ม แล้วส่งดอกไม้ รับดอกไม้แล้วเธอจายิ้ม

หล่น ลั่น ล้า ลั่น ล้า หล่น ล้า (ซ้ำ)

การประเมินผล

1. สังเกตจากความสนใจ ความตั้งใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียน
2. สังเกตจากการมีส่วนร่วมสนทนา ชักถาม

ครั้งที่ 2

ชื่อเรื่อง การเสียสละกำลังกายโดยการช่วยเก็บกวาดรักษาความสะอาดของโรงเรียน

เวลา 50 นาที

วัตถุประสงค์

1. เพื่อส่งเสริมการเสียสละกำลังกายโดยการช่วยเก็บกวาดรักษาความสะอาดของโรงเรียน
2. เพื่อให้นักเรียนสามารถบอกเกี่ยวกับการเสียสละกำลังกายช่วยงานผู้อื่นโดยไม่หวังผลตอบแทน

วิธีดำเนินการ ผู้วิจัยใช้กิจกรรมกลุ่ม โดยแบ่งเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นนำ

ครูให้นักเรียนดูภาพเกี่ยวกับการช่วยทำงาน จากนั้นครูและนักเรียนสนทนาเกี่ยวกับการช่วยเหลืองานของเพื่อน ของกลุ่ม ของโรงเรียน

2. ขั้นดำเนินการ

2.1 ครูให้นักเรียนทำกิจกรรม " กระดาษทองคำ " โดยครูแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่มละ 5 คน แล้วให้นักเรียนเข้าแถวตามหลังกัน แต่ละแถวห่างกัน 1 ช่วงแขน แล้วชี้แจงกิจกรรมกระดาษทองคำ ดังนี้

มีวงกลมหนึ่งวง เส้นผ่าศูนย์กลาง 3 เมตร รอบวงมีกระดาษวางอยู่มากมาย ให้สมาชิกในกลุ่ม 5 คน เข้าไปอยู่ในวงกลม โดยให้ผ้าขาวม้าผูกสะเอวสมาชิกทุกคนในกลุ่ม ปลายผ้าขาวม้าอีกข้างหนึ่งผูกรวมกัน จากนั้นครูชี้แจงกติกาว่า ภายในเวลา 5 นาที นักเรียนทุกคนที่อยู่ในวงกลมต้องช่วยกันเก็บกระดาษให้ได้มากที่สุด แล้วครูเป่านกหวีดให้สัญญาณเริ่มกิจกรรม เมื่อหมดเวลาให้สมาชิกนับจำนวนกระดาษที่เก็บได้

แล้วเปลี่ยนให้อีกกลุ่มหนึ่งเข้าไปเล่น เมื่อหมดเวลาแล้วผลมาเปรียบเทียบกัน กลุ่มใดเก็บได้มากกว่า กลุ่มนั้นชนะ ใช้เวลาในการทำกิจกรรม ประมาณ 15 นาที

2.2 เสร็จแล้วครูให้นักเรียนอภิปรายตามหัวข้อที่กำหนดให้ โดยครูซักถาม เพื่อให้นักเรียนได้คิดอย่างรอบคอบ และครูสรุปเพิ่มเติม หัวข้อที่กำหนดให้มีดังนี้

1. กระดาษที่กลุ่มเก็บได้เป็นเพราะแรงกายของใคร
2. ถ้าในโรงเรียนมีนักเรียนที่ช่วยเก็บเพื่อนงานกิจกรรมนี้

ผลจะเป็นอย่างไร

3. นักเรียนได้ข้อคิดอะไรบ้างจากกิจกรรมนี้

2.3 ครูให้นักเรียนบอกเกี่ยวกับการเสียสละแรงกายในการช่วยเก็บกวาด รักษาความสะอาดของโรงเรียน และช่วยเหลืองานอื่นๆของโรงเรียน

3. ขั้นสรุป

ครูให้นักเรียนเล่าประสบการณ์ของตนเองที่เกี่ยวกับการช่วยเก็บกวาดรักษาความสะอาดของโรงเรียนและครูสรุปเพิ่มเติม

อุปกรณ์

1. รูปภาพเกี่ยวกับการช่วยทำงาน
2. กิจกรรม"กระดาษทองคำ" และวัสดุที่ใช้ทำกิจกรรม ได้แก่ กระดาษ ตะกร้า

ผ้าขาวม้า

การประเมินผล

1. สังเกตจากการร่วมกิจกรรม
2. สังเกตจากการอภิปราย ซักถาม และสรุปของนักเรียน

ครั้งที่ 3

ชื่อเรื่อง การเสียสละกำลังกายโดยการช่วยเหลือของหนังก้าให้แก่ผู้อื่น

เวลา 50 นาที

วัตถุประสงค์

เพื่อส่งเสริมการเสียสละกำลังกายโดยใช้แรงกายช่วยเหลืองานผู้อื่น ไม่
นิ่งดูดายด้วยความเต็มใจ ไม่หวังผลตอบแทนด้วยการช่วยเหลือของหนังก้าให้แก่ผู้อื่น
วิธีดำเนินการ ผู้วิจัยใช้การแสดงบทบาทสมมติ โดยมีวิธีดำเนินการ 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นนำ

ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับการใช้แรงกายช่วยเหลือผู้อื่น

2. ขั้นแสดง

2.1 ครูหาอาสาสมัครเพื่อแสดงบทบาทสมมติ

2.2 ครูแจกเอกสารบทบาทสมมติให้ผู้แสดงแล้วให้นักเรียนเตรียม

ตัวแสดงบทบาทสมมติ โดยนักเรียนที่ไม่แสดงเป็นผู้สังเกตการณ์

2.3 เมื่อผู้แสดงพร้อมแล้วเริ่มแสดงบทบาทสมมติใช้เวลา 15 นาที

3. ขั้นอภิปราย

3.1 เมื่อผู้แสดงแสดงบทบาทสมมติเสร็จแล้ว ครูแจกกระดาษคำถามที่
กำหนดให้ดังนี้

1. ถ้านักเรียนเป็นกษกร นักเรียนจะทำอย่างไร
2. ถ้านักเรียนเป็นจิรวรรณนักเรียนจะทำอย่างไร
3. จากเรื่องนี้การช่วยเหลือผู้อื่นมีผลได้อย่างไร
4. นักเรียนเห็นด้วยกับการกระทำของเพื่อนากษกรหรือไม่

เพราะเหตุใด

3.2 ครูให้นักเรียนร่วมกันอภิปราย โดยครูช่วยซักถามเพื่อให้นักเรียน

ได้คิดพิจารณาอย่างรอบคอบเกี่ยวกับการช่วยเหลือของหนังก้าให้แก่ผู้อื่น

4. ขั้นแสดงเพิ่มเติม

ครูให้นักเรียนแสดงเพิ่มเติมตามข้อเสนอแนะของกลุ่ม

5. ขั้นแลกเปลี่ยนประสบการณ์และสรุป

ครูให้นักเรียนเล่าประสบการณ์เกี่ยวกับการช่วยเหลือของหนังก้าให้แก่ผู้อื่น

แล้วครูสรุปเพิ่มเติม

อุปกรณ์

1. เอกสารเกี่ยวกับการแสดงบทบาทสมมติเรื่อง วันที่ยิ้มสู่เรา
2. วัสดุที่ใช้ประกอบแสดงบทบาทสมมติ ได้แก่ กล่องกระดาษ 2-3 กล่อง

การประเมินผล

1. สังเกตจากการแสดงบทบาทสมมติของนักเรียน
2. สังเกตจากการอภิปรายซักถาม และสรุปของนักเรียน

เอกสารแสดงบทบาทสมมติ

เรื่อง " วันที่ฉันสุขใจ "

ตัวละครในเรื่องที่ให้นักเรียนแสดง

1. กชกร
2. จวีวรรณ
3. เพื่อนๆของกชกร
4. คุณครูวิชา

เค้าโครงเรื่อง

กชกรและจวีวรรณ เป็นพี่น้องกัน กชกร เป็นพี่กำลังเรียนอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ส่วนจวีวรรณเรียนอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ของโรงเรียนแห่งหนึ่งกชกรและจวีวรรณไปโรงเรียนพร้อมกันเสมอ ในวันนี้ก็เช่นเดียวกัน ทั้งสองคนไปโรงเรียนแต่เช้า เมื่อไปถึงโรงเรียนหลังจากวางกระเป๋าลงเรียนเรียบร้อยแล้ว เพื่อนๆก็ชวนไปเล่น กชกรและจวีวรรณก็ไปเล่นกับเพื่อน ในขณะที่กำลังเล่นอยู่นั้น คุณครูวิชาเดินถือกล่องหนังสือมา 2-3 กล่อง มีทั้งกล่องใบเล็กและกล่องใบใหญ่ กชกรเห็นคุณครูวิชาเดินถือกล่องมากชกรก็รีบไปช่วยถือ แต่กล่องหนักมาก กชกรถือไม่ไหวจึงเรียกเพื่อนๆ ไปช่วย แต่เพื่อนๆ ไม่ไป บอกให้จวีวรรณไปแทน เพื่อนๆ ก็เล่นต่อไปโดยไม่สนใจจวีวรรณก็ไปช่วยกชกรยกกล่อง ไปให้คุณครูวิชาที่ห้องสมุด เมื่อไปถึงห้องสมุด คุณครูวิชาก็ขอบใจนักเรียนทั้งสองคน กชกรและจวีวรรณก็ยิ้มแล้วยกมือไหว้แล้ววิ่งกลับไปเล่นกับเพื่อนๆ ต่อไปอย่างสบายใจ

บทบาทของกษกร

สมมติจินตนาการ เป็นพี่ของจรัลวรรต กำลังเรียนอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จินตนาการเรียนแต่เช้า เมื่อไปถึงโรงเรียนจินตนาการจะไปห้องแล้วจินตนาการกลับมาเล่นกับเพื่อนา จินตนาการเห็นคุณครูวิชาเดินถือกล่องมา จินตนาการเห็นเองแล้ววิ่งไปช่วยถือกล่อง แต่กล่องหนักเกินไปจินตนาการไม่ไหว จึงเรียกเพื่อนมาช่วยถือ แต่เพื่อนาไม่มา เขาให้จรัลวรรตมาแทน จรัลวรรตมาช่วยจินตนาการถือกล่องไปให้คุณครูที่ห้องสมุด เมื่อครูขอบใจ จินตนาการไหวแล้ววิ่งกลับมาเล่นกับเพื่อนาต่อไป

บทบาทของจรัลวรรต

สมมติจินตนาการจรัลวรรต กำลังเรียนอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จินตนาการเป็นน้องของกษกร จินตนาการเรียนพร้อมกับกษกร ขณะที่จินตนาการเล่นกับเพื่อนาของกษกร กษกรวิ่งไปช่วยครูวิชาถือของ เมื่อเพื่อนของกษกรไม่ช่วย เขาให้จินตนาการช่วยถือของไปให้ครูที่ห้องสมุด จินตนาการช่วย กษกรถือของไปให้ครูที่ห้องสมุด เมื่อครูขอบใจ จินตนาการไหวแล้ววิ่งกลับมาพร้อมกับกษกร แล้วเล่นกับเพื่อนต่อไป

บทบาทของเพื่อนของกษกร

สมมติจินตนาการเป็นเพื่อนของกษกร กำลังเล่นอยู่กับกษกร เมื่อกษกรเรียกไปช่วยถือของไปให้ครูจินตนาการไป จินตนาการให้จรัลวรรตไปแทน จินตนาการต่อไป

บทบาทของครูวิชา

สมมติจินตนาการเป็นครูวิชา จินตนาการถือกล่องมา 2-3 ใบ เมื่อกษกรวิ่งมาช่วยถือ จินตนาการวางกล่องให้ช่วยถือ แล้วจินตนาการเดินไปรอที่ห้องสมุด เมื่อกษกรและจรัลวรรตยกกล่องไปให้ที่ห้องสมุดจินตนาการขอบใจทั้งสองคน

ครั้งที่ 4

ชื่อเรื่อง การเสียสละกำลังกายโดยการช่วยยกเก้าอี้

เวลา 50 นาที

วัตถุประสงค์

เพื่อส่งเสริมการเสียสละกำลังกายโดยใช้แรงกายช่วยเหลืองานผู้อื่น ให้นักเรียน
คลายหาด้วยความเต็มใจ ให้นักเรียนผลตอบแทนด้วยการช่วยยกเก้าอี้

วิธีดำเนินการ ผู้วิจัยใช้กรณีตัวอย่าง โดยดำเนินการ 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นนำ

ครูอ่านข่าวหนังสือพิมพ์เกี่ยวกับการช่วยพางานให้นักเรียนฟังแล้วสนทนากับ
นักเรียนเกี่ยวกับการเสียสละแรงกายช่วยเหลืองานผู้อื่นที่นักเรียนสามารถกระทำได้

2. ขั้นตอนการ

2.1 ครูแจกเอกสารกรณีตัวอย่าง เรื่อง "ฉันทำได้" ให้กับนักเรียนทุกคน

2.2 ครูแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม เพื่ออภิปรายร่วมกันเกี่ยวกับ

ปัญหาท้ายกรณี ดังนี้

1. ในเรื่องนี้ผู้เสียสละคือ
2. ใครเสียสละมากที่สุดในเรื่องที่อ่าน
3. ถ้านักเรียนไม่ช่วยกันยกเก้าอี้ในเรื่องนี้จะเป็นอย่างไร
4. การเสียสละกำลังกายช่วยยกเก้าอี้เป็นสิ่งที่ควรทำหรือไม่

เพราะเหตุใด

2.3 ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มรายงานผลการอภิปรายในกลุ่มมาให้เพื่อนทราบ

2.4 ครูและนักเรียน ร่วมกันอภิปรายอีกครั้งหนึ่ง และครูสรุปเพิ่มเติม

3. ขั้นสรุป

ครูให้นักเรียนเล่าประสบการณ์เกี่ยวกับการช่วยยกเก้าอี้โดยไม่หวังผลตอบแทน
ที่นักเรียนเคยปฏิบัติ ครูสรุปเพิ่มเติม

อุปกรณ์

1. เอกสารกรณีตัวอย่างเรื่อง "ฉันทาได้"

การประเมินผล

1. สังเกตจากการร่วมกิจกรรม
2. สังเกตจากการตอบคำถาม อภิปรายซักถาม และการสรุปของนักเรียน

เอกสารกรณีตัวอย่าง

เรื่อง " ดันหาได้"

ที่โรงเรียนตำรวจ วนอำเภอแห่งหนึ่ง ครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เพื่อแจ้งให้นักเรียนทราบเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมวันแม่แห่งชาติ ในวันรุ่งขึ้น โดยครูได้มอบหมายหน้าที่ให้นักเรียนชั้น ป.6 ทุกคน จําปุน เจษฎา วารี สมศรี ได้รับมอบหมายหน้าที่ให้จัดดอกไม้ และโต๊ะรับแขก ในวันรุ่งขึ้น จําปุนและสมศรีมาโรงเรียนแต่เช้า เมื่อมาถึงโรงเรียนเพื่อนาในกลุ่มยังไม่มา จําปุนจึงชวนสมศรี ไปช่วยกันยกเก้าอี้ชุดรับแขกมาวางในห้องประชุมโดยไม่รอให้เพื่อนาคนอื่นมาจัดพร้อมากัน ทั้งสองคนช่วยกันยกเก้าอี้ชุดรับแขกและจัดโต๊ะรับแขกจนเสร็จ หลังจากนั้น เจษฎา วารี ก็มาถึง เมื่อทราบว่าจําปุนและสมศรีช่วยกันจัดเสร็จแล้วทั้งสองคนก็จากไป จําปุนไปช่วยวาสนาจัดเตรียมน้ำดื่มสำหรับรับแขกที่มาในงาน จําปุนช่วยงานเสร็จแล้วรู้สึกเหนื่อยมากจึงออกมานั่งคุยกับเพื่อนา วลัย ปวีณา สามารถ วินัย ประพศิต ได้รับมอบหมายให้จัดเก้าอี้ในห้องประชุม ขณะที่กำลังจัดอยู่นั้น วลัย เรียกว่าเพื่อนาในกลุ่มของจําปุนไปช่วย แต่ไม่มีใครไปช่วย จําปุนซึ่งเหนื่อยจากการช่วยงานอื่นอยู่แล้วยังถูกไปช่วยวลัยกับเพื่อนา ยกเก้าอี้ไปจัดที่ห้องประชุมจนเสร็จ วลัยขอใบจําปุนที่ช่วยยกเก้าอี้จนเสร็จ เมื่อกิจกรรมวันแม่ผ่านไปแล้ว ครูให้นักเรียนช่วยกันยกเก้าอี้ไปเก็บไว้ที่เดิม จําปุนก็ชวนเพื่อนาไปช่วยยกเก้าอี้ เจษฎา วารี นั้นช่วยยกเก้าอี้ชุดรับแขกไปเก็บแล้วรีบกลับบ้าน สมศรีช่วยเก็บแก้วน้ำแล้วกลับมาช่วยยกเก้าอี้ เพื่อนานในกลุ่มของวลัยช่วยกันยกเก้าอี้เก็บที่เดิมจนเสร็จเรียบร้อย โดยมีจําปุนและสมศรีช่วย ในวันรุ่งขึ้น ครูได้กล่าวชื่นชมนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ช่วยกันทำงานจนลุล่วงไปด้วยดี และครูกล่าวชื่นชม จําปุนที่ทำงานหลายหน้าที่โดยไม่เหน็ดเหนื่อยทุกคนปรบมือให้กับจําปุน จําปุนภูมิใจในการทำงานของตนเองมาก

ครั้งที่ 5

ชื่อเรื่อง การเสียสละกำลังทรัพย์โดยการบริจาคเงินซื้อไม้กวาดของห้องเรียน
ตามกำลังที่จะบริจาคได้

เวลา 50 นาที

วัตถุประสงค์

เพื่อส่งเสริมการเสียสละกำลังทรัพย์โดยการบริจาคสิ่งของที่ตนมีอยู่รวมทั้งเครื่อง
อุปโภค บริโภคแก่ส่วนรวมและผู้ที่มีสมควรให้โดยไม่หวังผลตอบแทน ด้วยการบริจาคเงิน
ซื้อไม้กวาดของห้องเรียนตามกำลังที่จะบริจาคได้

วิธีดำเนินการ ผู้วิจัยใช้กิจกรรมกลุ่ม โดยดำเนินการ 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นนำ

ครูให้นักเรียนดูภาพเกี่ยวกับการบริจาคสิ่งของเพื่อช่วยเหลือผู้อื่นแล้ว
สนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับการช่วยเหลือผู้อื่นที่เราสามารถกระทำได้

2. ขั้นดำเนินการ

2.1 ครูให้นักเรียนทำกิจกรรม " ตั้งต่อง " โดยมีรายละเอียดดังนี้

ครูแจกของจดหมายให้กับนักเรียนทุกคน โดยในซองนี้จะมีกระดาษเขียนจำนวนเงินเอาไว้
โดยมีกติกาว่า เมื่อครูสั่งให้ซื้อสิ่งของราคาเท่าใด นักเรียนทุกคนในกลุ่มต้องเขียนจำนวนเงิน
ที่ตนจะบริจาคแล้วรวมกันในกลุ่ม ให้นำได้ของราคาตามที่ครูสั่ง ห้ามขาดหรือเกิน กลุ่มใดเสร็จก่อน
ให้ร้อง " ตั้งต่อง " กลุ่มนั้นชนะ จะได้ 1 คะแนน คนที่บริจาคเงินแล้วจะลดจำนวนเงินของตนเอง
ไปเรื่อยๆ ครูก็เปลี่ยนคำสั่งไปเรื่อยๆ จนประมาณ 10-15 นาที ครูให้นักเรียนรวมเงินที่เหลือ
ของตน แล้วให้นักเรียนคนที่เงินเหลือมากที่สุดในกลุ่มบอกเหตุผลที่เงินเหลือมากที่สุด และให้คนที่
เงินเหลือน้อยที่สุดบอกเหตุผลที่เงินเหลือน้อยที่สุด

2.3 ครูให้นักเรียน บอกความรู้สึกละอายใจของตนเองที่บริจาคเงินของตนให้กับกลุ่ม
เพื่อนที่ขาด

2.4 ครูให้นักเรียนอภิปรายตามหัวข้อที่กำหนด ดังนี้

1. นักเรียนได้ข้อคิดอะไรบ้างจากกิจกรรมนี้
2. ถ้าในห้องเรียนมีนักเรียนที่เสียสละอย่างนี้ ผลจะเป็นอย่างไร
3. ถ้าทุกคนไม่เสียสละผลจะเป็นอย่างไร
4. กิจกรรมนี้ใครเป็นผู้เสียสละเงินมากที่สุด เพราะเหตุใด

ขณะที่นักเรียนอภิปรายครูช่วยซักถามเพื่อให้นักเรียนได้คิดอย่างรอบคอบ

3. ขั้นสรุป

ครูให้นักเรียนเล่าประสบการณ์ที่เกี่ยวกับการบริจาคเงินเพื่อนที่ขาด
ให้กับห้องเรียน ครูสรุปเพิ่มเติมอีกครั้งหนึ่ง

อุปกรณ์

1. ภาพการบริจาคสิ่งของ
2. กิจกรรม"สิ่งต้อง" วัสดุในการทำกิจกรรมได้แก่ ช่างจดหมาย กระดาษ

การประเมินผล

1. สังเกตจากการร่วมกิจกรรม
2. สังเกตจากการซักถาม อภิปราย และสรุป

ครั้งที่ 6

ชื่อเรื่อง การเสียดสีกำลังทรัพย์โดยการบริจาคหนังสือที่ใช้แล้วให้แก่ห้องสมุด

เวลา 50 นาที

วัตถุประสงค์

เพื่อส่งเสริมการให้สิ่งของที่ไม่ค่อยใช้ร่วมกัน เครื่องอุปโภค บริโภคให้แก่ส่วนรวม และผู้ที่สมควรให้โดยไม่หวังผลตอบแทนด้วยการบริจาคหนังสือที่ใช้แล้วให้แก่ห้องสมุด

วิธีดำเนินการ ผู้วิจัยใช้สถานการณ์จำลอง โดยดำเนินการเป็น 4 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นเตรียมการ

- 1.1 ครูให้นักเรียนดูภาพการบริจาคสิ่งของแล้วสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับการช่วยเหลือผู้อื่น
- 1.2 ครูเล่าสถานการณ์ที่นำมาใช้และบอกวัตถุประสงค์ที่ต้องการให้นักเรียนรู้
- 1.3 ครูและนักเรียนช่วยกันเลือกผู้แสดงบทบาท
- 1.4 ครูแจกเอกสารและบทบาท เรื่อง " น้ำใจของชลิช " ให้กับนักเรียนทุกคน แล้วให้นักเรียนเตรียมตัวแสดงพร้อมทั้งเตรียมสถานที่ให้เหมือนจริง

2. ขั้นดำเนินการกิจกรรม

- 2.1 ให้นักเรียนแสดงบทบาทตามลำดับเหตุการณ์ที่เตรียมไว้ โดยใช้เวลาประมาณ 10-15 นาที ให้นักเรียนที่ใหม่แสดงตั้งใจดู

3. ขั้นวิเคราะห์และอภิปรายผล

- 3.1 เมื่อแสดงเสร็จแล้ว ครูให้นักเรียนทบทวนและวิเคราะห์ ประสพการณ์ต่างๆ ในขณะที่แสดง ทั้งกระบวนการและบรรยากาศในการแสดง
- 3.2 ครูแจกกระดาษข้อความมาให้ให้นักเรียนช่วยกันอภิปราย โดยครูช่วยซักถามเพื่อช่วยให้นักเรียนได้คิดพิจารณาอย่างรอบคอบ

โดยมีคำถามดังนี้

1. ถ้านักเรียนเป็นชลัชนักเรียนจะทำอย่างไร
2. นักเรียนคิดว่าชลัชบริจาคหนังสือเพราะเหตุใด
3. นักเรียนคิดว่าการกระทำของสุพรรณเป็นการกระทำที่เหมาะสมหรือไม่ เพราะเหตุใด

หรือไม่ เพราะเหตุใด

4. นักเรียนคิดว่าการบริจาคหนังสือที่เข้าแล้วให้แก่ห้องสมุดเป็นสิ่งที่

ควรทำหรือไม่ เพราะเหตุใด

5. ถ้าโรงเรียนให้นักเรียนที่มีลักษณะเหมือนกับชลัชมากๆ โรงเรียนจะเป็นอย่างไร

4. ขั้นสรุป

ครูให้นักเรียนแลกเปลี่ยนประสบการณ์เกี่ยวกับการบริจาคหนังสือรวมทั้งความรู้ที่ตนได้กระทำ และครูสรุปเพิ่มเติมอีกครั้ง

อุปกรณ์

1. รูปภาพการบริจาคสิ่งของ
2. เอกสารสถานการณ์และบทบาทเรื่อง " น้ำใจของชลัช " และวัสดุ

ที่ใช้ประกอบการแสดง ได้แก่ หนังสือ

การประเมินผล

1. สังเกตจากการร่วมกิจกรรม
2. สังเกตจากการซักถาม อภิปราย และสรุปของนักเรียน

เอกสารประกอบการใช้สถานการณ์จำลอง

เรื่อง " หน้าใจของชลิข "

เรื่องย่อ

ทางโรงเรียนได้ปรับปรุงห้องสมุดใหม่และได้ประกาศเชิญชวนให้นักเรียนบริจาคหนังสือให้แก่ห้องสมุด ชลิข สุพรรณ ระวี เอกชัยซึ่งเป็นนักเรียนชั้นป.6 เมื่อได้ฟังประกาศของทางโรงเรียน ชลิขต้องการบริจาคหนังสือแต่สุพรรณ ระวี เอกชัย เห็นว่าควรจะนำไปขาย ระวี เอกชัยจะขายด้วย สุพรรณก็อาสาจะช่วยขน ทุกคนตกลงกันว่าในวันเสาร์จะนำไปขาย แต่เมื่อชลิขเดินผ่านห้องสมุดของโรงเรียน เขาเห็นนักเรียนหลายคนแย่งกันอ่านหนังสือ เขาจึงเปลี่ยนใจไม่นำหนังสือไปขาย เมื่อเขาเจอสุพรรณ เขาจึงบอกให้สุพรรณทราบและให้บอกระวี เอกชัยทราบด้วย ซึ่งสุพรรณไม่พอใจในการกระทำของชลิข จึงไม่ช่วยขนหนังสือ ต่อมาชลิขก็นำหนังสือมาบริจาคให้กับโรงเรียน ครูประกาศให้ทุกคนทราบ นักเรียนทุกคนปรบมือให้ชลิข ชลิขมีความสุขมาก

ฉากที่ 1 ห้องเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

บรรยาย บ่ายวันนี้ครูแจ้งให้นักเรียนทราบว่า ทางโรงเรียนได้ปรับปรุง

ห้องสมุดใหม่ และได้เชิญชวนให้นักเรียนบริจาคหนังสือเข้าห้องสมุด

ชลิข จริงลีหนังสือบ้านเราเยอะแยะ เรานำมาบริจาคดีกว่า

สุพรรณ นี่เธอฉันว่านำไปขายในตลาดดีกว่านะ ราคาแพงด้วยกิโละละ 2 บาท แน่ะ

ชลิข เขาซื้อจริงหรือ

ระวี จริงลี ที่บ้านเราก็มีหนังสือเยอะแยะ เรานำมาขายด้วย

เอกชัย เราเห็นด้วย การที่เรานำมาขายได้เงินนะ เราก็จะหาขายเช่นกัน

เอกสารประกอบการใช้สถานการณ์จำลอง

เรื่อง " น้ำใจของชลิข "

เรื่องย่อ

ทางโรงเรียนได้รับปรับปรุงห้องสมุดใหม่และได้ประกาศเชิญชวนให้นักเรียนบริจาคหนังสือให้แก่ห้องสมุด ชลิข สุพรรณ ระวี เอกชัยซึ่งเป็นนักเรียนชั้นป.6 เมื่อได้ฟังประกาศของทางโรงเรียน ชลิขต้องการบริจาคหนังสือแก่สุพรรณ ระวี เอกชัย เห็นว่าควรจะนำไปขาย ระวี เอกชัยจะขายด้วย สุพรรณก็อาสาจะช่วยขน ทุกคนตกลงกันว่าในวันเสาร์จะนำไปขาย แต่เมื่อชลิขเดินผ่านห้องสมุดของโรงเรียน เขาเห็นนักเรียนหลายคนแย่งกันอ่านหนังสือ เขาจึงเปลี่ยนใจนำหนังสือไปขาย เมื่อเขาเจอสุพรรณ เขาจึงบอกให้สุพรรณทราบและให้บอกระวี เอกชัยทราบด้วย ซึ่งสุพรรณไม่พอใจในการกระทำของชลิข จึงไม่ช่วยขนหนังสือ ต่อมาชลิขก็นำหนังสือมาบริจาคให้กับโรงเรียน ครูประกาศให้ทุกคนทราบ นักเรียนทุกคนปรบมือให้ชลิข ชลิขมีความสุขมาก

ฉากที่ 1 ห้องเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

บรรยาย บ่ายวันนี้ครูแจ้งให้นักเรียนทราบว่า ทางโรงเรียนได้รับปรับปรุง

ห้องสมุดใหม่ และได้เชิญชวนให้นักเรียนบริจาคหนังสือเข้าห้องสมุด

ชลิข จริงดิหนังสือบ้านเราเยอะแยะ เรานำมาบริจาคดีกว่า

สุพรรณ นี่เธอฉันว่านำไปขายในตลาดดีกว่านะ ราคาแพงด้วยกิโลละ 2 บาท แนะ

ชลิข เขารับซื้อจริงหรือ

ระวี จริงดิ ที่บ้านเราก็มีหนังสือเยอะแยะ เรานำมาขายด้วย

เอกชัย เราเห็นด้วย การที่เรานำมาขายได้เงินนะ เราก็จะหามาขายเช่นกัน

ระวี ใครต้องการบริจาคก็ให้เขาบริจาคไปเถอะ เรานำไปขายดีกว่านะ
 สุพรรณ 哎 วันเสาร์นี่นะเรามาช่วยพวกเธอขายไปขายก็แล้วกัน ตกลงตามนี้นะ

บรรยาย ชลัช ระวี เอกชัย ก็ตกลงกันว่าวันเสาร์นี้จะนำหนังสือมาขาย แล้ว
 แยกย้ายกันไป

ฉากที่ 2 ที่บ้าน

บรรยาย ชลัช ระวี เอกชัย ต่างก็จัดเตรียมหนังสือที่จะนำไปขายในวันเสาร์

ฉากที่ 3 ที่ห้องสมุด

บรรยาย ชลัช เดินเข้าไปห้องสมุด เห็นนักเรียนรุ่นน้องหลายคนแย่งกันอ่าน
 หนังสือการ์ตูน บางคนก็นั่งอ่านหนังสือเล่มเดียวกัน

ชลัช สุพรรณ เธอมาก็ดีแล้ว อยากเจออยู่พอดี ฉันเปลี่ยนใจแล้วละ

สุพรรณ เรื่องอะไรล่ะ

ชลัช ฉันจะไม่ขายหนังสือแล้วละ ฉันจะบริจาคหนังสือให้กับห้องสมุดทุกคนจะได้อ่าน
 และจะมีอยู่ตลอดไปงั้นละ เธอช่วยบอกระวีและเอกชัยด้วยนะ

สุพรรณ อ้าว ก็ตกลงกันแล้วไม่ใช่หรือ

ชลัช 哎 แต่นำไปขายได้เงินมาจ่ายวันเดียวก็หมด แต่บริจาคเนี่ยมันไม่หมดนะ

สุพรรณ งั้นก็ตามใจเธอสิแต่ฉันไม่ช่วยนะ

ชลัช ไม่เป็นไรฉันมาเองได้

บรรยาย : หลังจากนั้นชัชก็นำหนังสือมาบริจาคให้กับห้องสมุด ครูได้ประกาศชื่อชัชให้
ทุกคนทราบ ทุกคนปรบมือให้และชื่นชม ในการกระทำของชัชเป็นอย่างมาก
ชัชรู้สึกสบายใจเป็นอย่างยิ่ง เขายิ้มอย่างมีความสุข

ครั้งที่ 7

ชื่อเรื่อง การเสียสละกำลังทรัพย์โดยการนำสิ่งของที่ตนเองอยู่รวมทั้งเครื่องอุปโภค
บริโภคแก่ส่วนรวมและผู้ที่สมควรให้โดยไม่หวังผลตอบแทน

เวลา 50 นาที

วัตถุประสงค์

เพื่อส่งเสริมการนำสิ่งของที่ตนเองอยู่รวมทั้งเครื่องอุปโภค บริโภคให้แก่ส่วนรวม
และผู้ที่สมควรให้ โดยไม่หวังผลตอบแทนด้วยการบริจาค ฝึกฝนให้ที่อยู่ทางบ้านให้กับกลุ่มและ
ห้องเรียน

วิธีดำเนินการ ผู้วิจัยใช้การแสดงผลภาพสมมติ โดยแบ่งเป็น 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นนำ

ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับการบริจาคสิ่งของเพื่อช่วยเหลือสังคมโดย
ให้นักเรียนดูภาพการบริจาคสิ่งของ

2. ขั้นแสดง

2.1 ครูหาอาสาสมัครเพื่อแสดงผลภาพสมมติ เรื่อง " จัณนาให้เพื่อน "

2.2 ครูแจกเอกสารเรื่อง " จัณนาให้เพื่อน " แก่นักเรียนทุกคน ให้

ผู้แสดงอ่านและเตรียมตัวแสดง พร้อมทั้งจัดสถานที่

2.3 เริ่มแสดงผลภาพสมมติตามบทบาทที่กำหนดไว้ ใช้เวลาประมาณ

10-15 นาที โดยมีผู้ที่ไม่แสดงเป็นผู้สังเกตการณ์

3. ขั้นอภิปราย

3.1 ครูแจกกระดาษหัวข้อความที่จะให้นักเรียนอภิปราย โดยครูช่วยชี้ถาม
เพื่อให้ให้นักเรียนได้คิดพิจารณาอย่างรอบคอบเกี่ยวกับ การเสียสละสิ่งของให้แก่ผู้อื่น โดยมีหัวข้อ
ที่กำหนดไว้ดังนี้

1. ถ้านักเรียนเป็นวิชา นักเรียนจะทำอย่างไร
2. นักเรียนคิดว่าการกระทำของวิชาเป็นการกระทำที่เหมาะสมหรือไม่ เพราะเหตุใด
3. นักเรียนคิดว่าการกระทำของวาทีตและจับจิตเป็นการกระทำที่เหมาะสมหรือไม่ เพราะเหตุใด
4. การเสียสละผักผลไม้ที่มีอยู่ทางบ้านให้กับคนอื่นาโดยไม่ได้รับสิ่งตอบแทนเป็นสิ่งที่ควรกระทำหรือไม่ เพราะเหตุใด
5. นักเรียนคิดว่าการบริจาคผักผลไม้ให้กับบุคคลอื่นโดยไม่หวังผลตอบแทนจะเกิดผลอย่างไร

4. ขั้นแสดงเพิ่มเติม

ครูให้นักเรียนแสดงเพิ่มเติมตามข้อเสนอแนะของกลุ่ม

5. ขั้นแลกเปลี่ยนประสบการณ์

ครูให้นักเรียนเล่าประสบการณ์เกี่ยวกับการบริจาคผักผลไม้ให้แก่ผู้อื่น

โดยไม่หวังผลตอบแทน และครูสรุปเพิ่มเติม

อุปกรณ์

1. ภาพเกี่ยวกับการบริจาคสิ่งของ
2. เอกสารบทบาทสมมติเรื่อง "ฉันให้เพื่อน"

การประเมินผล

1. สังเกตจากการร่วมอภิปรายซักถาม การตอบคำถาม และสรุปของนักเรียน

เอกสารแสดงบทบาทสมมติ

เรื่อง " จินนาให้เพื่อน "

ตัวละครในเรื่อง

1. วิชา
2. วาทิศ
3. คุณครูปานใจ
4. จั๊บจิต

เค้าโครงเรื่อง

งานโรงเรียนแห่งหนึ่ง เมื่อถึงชั่วโมงงานประดิษฐ์ คุณครูปานใจสอนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เกี่ยวกับการแกะสลัก และคุณครูปานใจได้สั่งให้นักเรียนทุกกลุ่มเตรียมผักผลไม้มาแกะสลักในวันรุ่งขึ้น โดยครูให้นักเรียนทุกกลุ่มเตรียม มะเขือ แตงกวา ขมิพู่ เมื่อครูออกไปจากห้องแต่ละกลุ่มก็ปรึกษากัน เพื่อจะเก็บเงินซื้อผักผลไม้ดังกล่าวที่บ้านของจั๊บจิตมีแตงกวามากมาย เธอได้เสนอให้ทุกคนซื้อแตงกวาที่บ้านของเธอ โดยเสนอขายให้ในราคาถูก วาทิศนั้นอยู่ใกล้ตลาด ที่บ้านของวาทิศขายผัก ผลไม้มากมาย วาทิศจึงเสนอให้ทุกคนซื้อผักผลไม้ที่บ้านของเขา โดยเขาอาสาจะเป็นคนเก็บเงินไปซื้อให้ จนที่สุดทุกคนตกลงกันว่าจะซื้อแตงกวาที่บ้านของจั๊บจิต และจั๊บจิตก็รับอาสาที่จะนำมาให้ทุกคนที่โรงเรียนโดยทุกคนจะต้องไปช่วยตนเอง และทุกคนเห็นวามะเขื่อนั้นให้วาทิศซื้อที่บ้านของเขา ขายแค่เพียงขมิพู่เท่านั้นที่หายาก เพราะไม่ใช่ฤดูกาลจะหาซื้อไม่ได้ ทุกคนจึงปรึกษากัน เพื่อที่จะหาซื้อขมิพู่ วิชาจึงบอกทุกคนว่าที่บ้านของเธอมียี่และเธอก็ยินดีที่จะนำมาให้กับทุกคน ในวันรุ่งขึ้นจั๊บจิตก็นำแตงกวามาให้กับทุกคน เพื่อนาก็จ่ายเงินให้กับจั๊บจิต วิชาก็นำขมิพู่มาให้เพื่อนา เมื่อเพื่อนาจะจ่ายเงิน วิชาบอกว่าตนเองนั้นนำมาให้เพื่อนาโดยไม่รับค่าเงิน เพื่อนาขอบใจวิชา ที่ช่วยเหลือ วิชาบอกว่าไม่เป็นไร แล้วยิ้มกับเพื่อนา ทุกคนอย่างมีความสุข

บทบาทของตัวละคร

บทบาทของครูครุปานใจ

สมมติฉันชื่อครูครุปานใจ ฉันสอนวิชางานประดิษฐ์ ฉันบอกให้ทุกคนเตรียมผักผลไม้มาแกะสลัก คือ มะเขือ แตงกวา ชมพู ฉันสั่งแล้วฉันออกไปจากห้องเรียน

บทบาทของจับจិត

สมมติฉันชื่อจับจิต เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังจากที่ครูครุปานใจออกไปจากห้องแล้ว ฉันร่วมประชุมปรึกษากับเพื่อนา เกี่ยวกับผักผลไม้ที่จะนำมาในวันรุ่งขึ้น ฉันเสนอให้ทุกคนซื้อแตงกวาที่บ้านฉัน ฉันจะนำมาให้กับทุกคนโดยทุกคนไม่ต้องไปซื้อที่บ้านฉันในวันรุ่งขึ้น ฉันนำแตงกวามาให้เพื่อนา เพื่อนาจ่ายเงินให้ฉัน ฉันรับเงินเก็บใส่กระเป๋แล้วเดินจากไป

บทบาทของวาทีศ

สมมติฉันชื่อวาทีศ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ฉันร่วมประชุมปรึกษากับเพื่อนา ฉันเสนอให้ทุกคนซื้อผักผลไม้ที่ใครสั่งที่บ้านฉัน เพราะไปหามาเลือกมากมาย

บทบาทของวิลา

สมมติฉันชื่อวิลา เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ฉันร่วมประชุมปรึกษากับเพื่อนา เมื่อทุกคนบอกว่าไม่สามารถหาซื้อชมพูในตลาดได้ ฉันบอกทุกคนว่าที่บ้านฉันมี ฉันยินดีที่จะนำมาให้ทุกคน วันรุ่งขึ้นฉันนำชมพูมาให้ทุกคน เมื่อเพื่อนาจ่ายเงินฉันไม่รับ ฉันบอกว่าฉันให้เปล่า เมื่อทุกคนขอบใจ ฉันยิ้มกับทุกคนอย่างมีความสุข

ครั้งที่ 8

ชื่อเรื่อง การเสียสละความสุขสบายส่วนตนโดยการละทิ้งความสุขสบายส่วนตัวไป
ช่วยเหลือผู้อื่นโดยไม่หวังผลตอบแทน

เวลา 50 นาที

วัตถุประสงค์

เพื่อส่งเสริมการเสียสละความสุขสบายส่วนตนโดยการละทิ้งความสุขสบาย
ส่วนตัวไปช่วยเหลือผู้อื่นโดยไม่หวังผลตอบแทนด้วยการใช้เวลาที่จะพักผ่อนไปช่วยเหลือนงาน
ของโรงเรียน

วิธีดำเนินการ ผู้วิจัยใช้กิจกรรมกลุ่ม โดยดำเนินการ 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นนำ

ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับการแข่งขันความสุขให้แก่บุคคลอื่นที่เรา
สามารถกระทำได้

2. ขั้นดำเนินการ

2.1 ครูให้นักเรียนแบ่งออกเป็น 2 กลุ่มๆ ละ 5 คน

2.2 ครูชี้แจงกิจกรรม " ช่วยกันหน่อย " โดยมีรายละเอียดดังนี้

ครูนำอุปกรณ์ซึ่งประกอบด้วย กระดาษ กาว ดินสอ ยางลบ ใบไม้ อย่างละ 1 ชิ้น ให้นักเรียน
กลุ่มละ 1 ชุด แล้วให้แต่ละกลุ่มช่วยกันคิดคำขวัญหรือกับภาพประกอบเกี่ยวกับการเสียสละ
ความสุขสบายส่วนตนไปช่วยเหลือนงานของโรงเรียน ใช้เวลา 20 นาที เสร็จแล้วให้ส่งตัวแทน
อธิบายภาพและคำขวัญของตนให้เพื่อนำทราบ

2.3 ครูให้นักเรียนอภิปรายตามหัวข้อที่กำหนดค่าให้ โดยครูช่วยซักถาม

เพื่อให้ให้นักเรียนได้คิดพิจารณาอย่างรอบคอบ โดยมีหัวข้อที่กำหนดค่าให้ดังนี้

1. นักเรียนได้ข้อคิดอะไรบ้างจากกิจกรรมนี้
2. นักเรียนคิดว่าถ้าทุกคนไม่เสียสละความสุขสบายส่วนตัว มาช่วยงานของโรงเรียน ผลจะเป็นอย่างไร
3. ถ้าโรงเรียนมีนักเรียนที่เสียสละความสุขในการพักผ่อนไป ช่วยงานของโรงเรียนมากๆ ผลจะเป็นอย่างไร
4. การเสียสละความสุขในการพักผ่อนมาช่วยงานของโรงเรียน เป็นสิ่งสมควรกระทำหรือไม่ เพราะเหตุใด

2.4 ครูให้นักเรียนเล่าประสบการณ์ของตนเองเกี่ยวกับการเสียสละความสุขสบาย ในการพักผ่อนมาช่วยงานของโรงเรียน

3. ขั้นสรุป

นักเรียนสรุปผลที่ได้จากกิจกรรม และครูสรุปเพิ่มเติมโดยใช้แผ่นโปสเตอร์ อีกครั้งหนึ่ง

อุปกรณ์

1. แผ่นโปสเตอร์การเสียสละความสุขสบายส่วนตัว
2. กิจกรรมช่วยกันทอย และอุปกรณ์ที่ใช้ในการทำกิจกรรมได้แก่ กระดาษ กาว ดินสอ ยางลบ ไม้

การประเมินผล

1. สังเกตจากการร่วมกิจกรรม
2. สังเกตจากการตอบคำถาม อภิปราย และสรุปของนักเรียน

ครั้งที่ 9

ชื่อเรื่อง การเสียสละความสุขสบายส่วนตนโดยการละทิ้งความสุขสบายส่วนตัวโดยไม่หวัง

ผลตอบแทน

เวลา 50 นาที

วัตถุประสงค์

เพื่อส่งเสริมการเสียสละความสุขสบายส่วนตนโดยการสละสิทธิในการรับสิ่งของ
ของตนแก่บุคคลที่อ่อนแอกว่าโดยไม่หวังผลตอบแทน

วิธีดำเนินการ ผู้วิจัยให้การแสดงบทบาทสมมติ โดยแบ่งเป็น 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นนำ

ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับความสุขในการรับแจกสิ่งของและการสละความ
สุขสบายให้แก่บุคคลอื่นที่เราสามารถกระทำได้

2. ขั้นแสดง

2.1 ครูหาอาสาสมัครเพื่อแสดงบทบาทสมมติ

2.2 ครูแจกเอกสารเรื่องสั้น และบทบาทสมมติของแต่ละคนให้ผู้แสดงอ่าน
และเตรียมตัวแสดง พร้อมทั้งจัดสถานที่

2.3 เริ่มแสดงบทบาทสมมติตามบทบาทที่กำหนดให้ ใช้เวลา 15-20 นาที
โดยผู้ที่ไม่แสดงเป็นผู้สังเกตการณ์

3. ขั้นอภิปราย

ครูแจกกระดาษหัวข้อความที่กำหนดให้ให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายโดยครู
ช่วยซักถามเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนได้คิดพิจารณาอย่างรอบคอบ

คำถามที่กำหนดให้ดังนี้

1. นักเรียนมีความรู้สึกอย่างไรต่อการกระทำของเพื่อนของแวนดา เพราะเหตุใด
2. การสละสิทธิในการรับสิ่งของก่อนให้แก่บุคคลอื่นที่อ่อนแอกว่าเป็นสิ่งที่ควรกระทำหรือไม่ เพราะเหตุใด

3. ถ้านักเรียนเป็นแวนดา นักเรียนจะทําอย่างไร

4. ถ้าโรงเรียนมีนักเรียนที่มีลักษณะเช่นเดียวกับแวนดามากๆ โรงเรียนจะเป็น

อย่างไร

4. ขั้นแสดงเพิ่มเติม

ครูให้นักเรียนแสดงเพิ่มเติมตามข้อเสนอนะของกลุ่ม

5. ขั้นแลกเปลี่ยนประสบการณ์และสรุป

ครูให้นักเรียนเล่าประสบการณ์เกี่ยวกับการสละสิทธิในการรับสิ่งของก่อนแก่

บุคคลที่อ่อนแอกว่า และครูสรุปเพิ่มเติม

อุปกรณ์

1. เอกสารแสดงบทบาทสมมติ
2. อุปกรณ์ประกอบการแสดง ได้แก่ หนังสือ สมุด ดินสอ ไม้บรรทัด

การประเมินผล

1. สังเกตจากการร่วมกิจกรรม
2. สังเกตจากการตอบคำถาม อภิปราย ชักถามและสรุป

เอกสารแสดงบทบาทสมมติ

เรื่อง " เพื่อน้อง "

ตัวละครในเรื่อง

1. แวนตา
2. นักเรียนชั้นป.1
3. วาฬ
4. เพื่อนา ของแวนตา

เค้าโครงเรื่อง

ที่โรงเรียนขณะพักกลางวัน แวนตาและเพื่อนานั่งคุยกันอย่างสนุกสนาน ทางโรงเรียนประกาศ ให้นักเรียนทุกคนเข้าแถวหน้าห้องพัสดุ เพื่อรับแจกล้างของ นักเรียนทุกคนต่างก็รีบมาเข้าแถวรับสิ่งของ แวนตาได้เข้าแถวอยู่ใกล้กับหัวแถว นักเรียนคนอื่น ๆ ก็แย่งกันเพื่อรับสิ่งของก่อนคนอื่น ๆ ขณะนั้นวาฬก็วิ่งมาเข้าแถวรับสิ่งของด้วย โดยจะมาขอแทรกแถวใกล้กับแวนตา แต่แวนตาบอกให้ไปต่อท้ายแถว วาฬโกรธแวนตาแต่ก็เดินไปต่อท้ายแถว ขณะนี้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งเข้าแถวอยู่กลางแถว ถูกนักเรียนรุ่นพี่ที่เบียดเพื่อรับของก่อนจนล้มลงแวนตาเห็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 คนนั้นล้มลงจึงเรียกให้ไปยืนเข้าแถวรับของก่อนแทนที่ของตน นักเรียนชั้นป.1 คนนั้นยืนแล้วยกมือไหว้ขอบคุณ แวนตาก็ยิ้มแล้วเดินไปต่อท้ายแถว

บทบาทของตัวละคร

บทบาทของแว่นตา

สมมติจินตนาการว่าแว่นตา เป็นนักเรียนชั้นป.6 ขณะที่จินตนาการคุยกับเพื่อนานี้ จินได้ยินประกาศของทางโรงเรียนที่ให้นักเรียนทุกคนมาเข้าแถวเพื่อรับแจกถุงของ จินก็มาเข้าแถวยืนนำกลุ่มกับหัวแถว เมื่ออาสาสมัครแจกถุงแล้ว จินบอกให้ไปต่อท้ายแถว เมื่อจันทเห็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถูกเบียดจนล้มลง จินบอกให้นักเรียนคนนั้นมาเข้าแถวแทนที่จันท เมื่อนักเรียนคนนั้นขอบคุณ จินยิ้มแล้ววิ่งไปต่อท้ายแถว

บทบาทของวาสี

สมมติจินตนาการว่าวาสีเป็นเพื่อนกับแว่นตา จินวิ่งมาเข้าแถวหลังคนอื่น ๆ แต่จันทต้องการอยู่หัวแถวกลุ่ม กับแว่นตา เมื่อแว่นตาบอกให้จันทไปต่อท้ายแถว จินโกรธ แต่จันทก็ไปต่อท้ายแถว

บทบาทของเพื่อนาแว่นตา

สมมติจินตนาการว่าเพื่อนาของแว่นตา จินแย่งกันรับถุงของก่อน จนไม่สนใจว่าใครจะเดือดร้อนบ้าง จินมุ่งจะรับของอย่างเดียว จินแย่งกันรับของจนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ล้มลง

บทบาทของนักเรียนชั้นป. 1

สมมติจินตนาการว่านักเรียนชั้นป. 1 ที่เข้ามาเข้าแถวรับถุงของหลังจากแว่นตาโดยจันทยืนอยู่เกือบท้ายแถว จินถูกเบียดจนล้มลง เมื่อแว่นตาบอกให้มาขึ้นแทนที่ เขา จินยิ้มแล้วยกมือไหว้ขอบคุณ

ครั้งที่ 10

ชื่อเรื่อง การเสียสละความสุขสบายส่วนตนโดยการสละที่นั่งให้แก่ผู้อื่นและผู้ที่ย่อนแอกว่า

เวลา 50 นาที

วัตถุประสงค์

เพื่อส่งเสริมการเสียสละความสุขสบายส่วนตนโดยการละทิ้งความสุขสบายส่วนตัว
ไปช่วยเหลือผู้อื่นโดยไม่หวังผลตอบแทนด้วยการสละที่นั่งของตนแก่ผู้อื่นและผู้ที่ย่อนแอกว่า
วิธีดำเนินการ ผู้วิจัยใช้การอภิปรายกลุ่ม โดยแบ่งเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นนำ

ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับวิธีการสละความสุขสบายส่วนตนให้แก่ผู้อื่นที่
นักเรียนสามารถกระทำได้

2. ขั้นตอนการ

2.1 ครูแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม จากนั้นแจกเอกสารกรณีตัวอย่าง
แก่นักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม

2.2 ให้นักเรียนอ่านกรณีตัวอย่างแล้วอภิปรายตามหัวข้อที่กำหนดให้ ดังนี้

1. นักเรียนคิดว่าดวงตามีแต่รอยยิ้มเพราะเหตุใด
2. ถ้านักเรียนเป็นดวงตานักเรียนจะทำอย่างไร
3. สาเหตุที่ดวงใจมีแต่โศกเศร้าเพราะเหตุใด
4. ถ้านักเรียนเป็นดวงใจนักเรียนจะทำอย่างไร
5. นักเรียนได้ข้อคิดอะไรบ้างจากเรื่องที่อ่าน
6. นักเรียนคิดว่าการสละที่นั่งให้กับผู้อื่นมีผลได้อย่างไร

โดยครูช่วยซักถามเพื่อให้นักเรียนได้คิดอย่างรอบคอบ

2.3 ครูให้นักเรียนเล่าประสบการณ์เกี่ยวกับการสละที่นั่งให้แก่บุคคลอื่นและ
บุคคลที่ย่อนแอกว่า

3. ขั้นสรุป

ครูให้ตัวแทนกลุ่มรายงานสรุปเรื่องที่ได้ให้และครูสรุปอีกครั้งหนึ่ง

อุปกรณ์

เอกสารกรณีตัวอย่าง

การประเมินผล

1. สังเกตจากการร่วมกิจกรรม
2. สังเกตจากการตอบคำถาม อภิปราย และการสรุปของนักเรียน

กรณีตัวอย่างเรื่อง" รอยยิ้มของดวงตา น้ำตาของดวงใจ"

ดวงตาเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนแห่งหนึ่ง เมื่อถึงเวลาพักรับประทานอาหารกลางวัน โรงเรียนจะพักพร้อมกัน นักเรียนทุกคนเข้าแถวเพื่อซื้ออาหารกลางวัน ดวงตาก็พักพร้อมกับคนอื่นด้วย ทุกครั้งเมื่อรุ่นน้องไม่มีที่นั่งดวงตาจะสละที่นั่งของตนแก่นักเรียนรุ่นน้องเสมอ ดวงตาคิดว่าตนเองนั้นโตแล้วมีความอดทนมากกว่านักเรียนรุ่นน้อง ดวงตาจึงเป็นที่รักของทุกคน และเมื่อดวงตาทำงานทุกคนจะให้ความร่วมมือเสมอ นอกจากนี้ดวงตายังเป็นที่ชื่นชมของครูทุกคน ทางโรงเรียนได้ยกย่องให้ดวงตาเป็นนักเรียนดีเด่น เป็นผู้ที่มีความเสียสละ อยู่เสมอทั้งเสียสละเพื่อผู้อื่นและส่วนรวมดวงตาอยู่ในโรงเรียนอย่างมีความสุข

ดวงใจเป็นนักเรียนห้องเดียวกับดวงตา แต่ดวงใจเป็นคนที่เห็นแก่ตัว ไม่เคยแบ่งปันอะไรให้ใคร ดวงใจไม่เคยสละที่นั่งให้ใคร เมื่อถึงเวลารับประทานอาหารกลางวัน ดวงใจจะรีบแย่งคนอื่นซื้ออาหาร เมื่อรุ่นน้องไม่มีที่นั่ง เขาไม่สนใจ เขาจะนั่งรับประทานอาหารต่อไปจนเสร็จแล้วเขาก็ออกไป เมื่อมีการแสดง ดวงใจจะรีบจองที่นั่งแถวหน้าก่อนคนอื่นเขา เขาไม่สนใจว่าใครจะมีที่นั่งหรือไม่ แม้เพื่อนที่นั่งอยู่ใกล้ถ้าจะสละที่นั่งให้น้องาก็ตาม ดวงใจก็ทำเฉย เขาจะไม่ยอมทำอะไรโดยที่เขาไม่ได้ผลตอบแทน จึงเป็นที่รังเกียจของเพื่อนเขา เมื่อดวงใจทำงานไม่เคยไปใครไปช่วยเหลือเลยทุกวันนี้ดวงใจไปไหนก็ไปคนเดียว ดวงใจไม่มีความสุขเลย

ครั้งที่ 11

ชื่อเรื่อง ความสำคัญและประโยชน์ของความเสียสละ

เวลา 50 นาที

วัตถุประสงค์ เพื่อให้ให้นักเรียนตระหนักในความสำคัญของความเสียสละและสามารถบอก

ประโยชน์ของความเสียสละ

วิธีดำเนินการ ผู้วิจัยใช้สถานการณ์จำลอง โดยแบ่งเป็น 4 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นเตรียมการ

1.1 ครูอ่านข่าวเกี่ยวกับการช่วยทำงานโดยไม่หวังผลตอบแทนให้นักเรียน

ฟังแล้วสนทนากับนักเรียน

1.2 ครูเล่าสถานการณ์ที่นำมาให้และบอกวัตถุประสงค์ที่ต้องการให้นักเรียนรู้

1.3 ครูและนักเรียนช่วยกันเลือกผู้แสดงบทบาท

1.4 ครูแจกสถานการณ์ที่กำหนดมาให้ เรื่อง ผู้เสียสละ ให้กับนักเรียนพร้อมทั้ง

ให้นักเรียนจัดเตรียมสถานที่ให้เหมือนจริงและเตรียมตัวแสดง

2. ขั้นดำเนินการ

ครูให้นักเรียนแสดงบทบาทตามลำดับเหตุการณ์ที่เตรียมไว้ โดยใช้เวลา

ประมาณ 15 นาที ให้นักเรียนที่ไม่แสดงเป็นผู้ดู

3. ขั้นวิเคราะห์และอภิปรายผล

3.1 เมื่อแสดงเสร็จแล้วครูให้นักเรียนบทบาทและวิเคราะห์ประสบการณ์

ต่างในการแสดง ทั้งกระบวนการและบรรยากาศในการแสดง

3.2 ครูแจกกระดาษคำถามให้นักเรียนอภิปราย โดยครูช่วยซักถามเพื่อ

ให้นักเรียนได้คิดอย่างรอบคอบ มีหัวข้อคำถามดังนี้

1. ถ้านักเรียนอยู่ในเหตุการณ์นี้ นักเรียนจะทำอะไรเพราะเหตุใด
2. ถ้านักเรียนเป็นวันชัย นักเรียนจะทำอะไร
3. ถ้าทุกคนไม่เสียสละ ผลจะเป็นอย่างไร
4. ใครคือผู้เสียสละมากที่สุด
5. การเสียสละมีประโยชน์อย่างไร

3.3 ครูให้นักเรียนส่งตัวแทนแต่ละกลุ่มออกมารายงานาให้เพื่อนทราบ

3.4 ครูให้นักเรียนสรุปข้อคิดที่ได้จากเรื่องนี้ ครูสรุปเพิ่มเติม

4. ขั้นสรุป

ครูให้นักเรียนแลกเปลี่ยนประสบการณ์เกี่ยวกับการเสียสละแล้วให้

ร้องเพลงช่วยกันสละ และให้นักเรียนบอกข้อคิดที่ได้จากเพลง แล้วครูสรุปอีกครั้งหนึ่ง

อุปกรณ์

1. เอกสารกำหนดบทบาท และสถานการณ์ เรื่อง ผู้เสียสละ
2. อุปกรณ์ที่ใช้ในการแสดง ได้แก่ จอบ แก้วน้ำ กระตักน้ำ ไม้กวาด มีดพรวา
ถังน้ำส่ายะ ก้อนน้ำข้าว
3. ข้าวเหนียวสี่หิมพ์
4. แผนภูมิเพลง "ช่วยกันสละ"

การประเมินผล

1. สังเกตจากการร่วมกิจกรรม
2. สังเกตจากการอภิปรายและสรุปของนักเรียน

เอกสารสถานการณ์จำลอง

เรื่อง "ผู้เสียสละ"

สถานการณ์ทั้งหมด

โรงเรียนจัดให้มีการพัฒนาวันแม่แห่งชาติ โดยได้มอบหมายให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เป็นผู้นำในแต่ละจุด เมื่อเลิกประชุมนักเรียนทุกคนแยกย้ายกลับบ้าน สาราณีเป็นประธานนักเรียนได้จัดเตรียมเครื่องมือในการพัฒนา เสร็จแล้วเขาไปหาวิทย เพื่อถามเกี่ยวกับการจัดเตรียมเครื่องมือ วิทยนั้นไม่ยอมขายเครื่องมือไปแต่สาราณีขอร้องให้นำใบที่สarasaniก็ช่วยวิทยจัดอุปกรณ์จนเสร็จ วันนั้นวิทยต้องการไปพัฒนาเพราะเขาต้องการจะดูรายการโทรทัศน์ แต่เมื่อถึงวันพัฒนาเขาไปโรงเรียนแต่เช้า เมื่อเขาพบ วันชาติ วีรวัฒน์ วันชาติชวนเขาไปช่วยการโรงเรียนจัดเตรียมอุปกรณ์ ทั้งสามคนไปช่วยการโรงเรียนจัดเตรียมอุปกรณ์ เมื่อถึงเวลาพัฒนา ทุกคนช่วยกันพัฒนา สาสี นารีรุ่งมาจากบ้านมาแจกทุกคน วันดีและเพื่อนพาพาหน้าแจ่มและน้ำ ไม่ช้างานก็เสร็จ ทุกคนได้มานั่งร้องเพลงอย่างสนุกสนาน เมื่อนายอำเภอมาเยี่ยมนายอำเภอได้กล่าวชื่นชมนักเรียนทุกคนที่เสียสละมาพัฒนาในวันนี้ นักเรียนทุกคนใช้กันอย่างมีความสุข

จากที่ 1 ๗ ห้องประชุมโรงเรียนบ้านต้นตะแบก

บรรยาย ครูใหญ่กำลังประชุมนักเรียนทุกคน เพื่อแจ้งให้นักเรียนทราบเกี่ยวกับการพัฒนาวันวันรุ่งนี้ พร้อมทั้งแบ่งหน้าที่ให้นักเรียนทุกคน โดยให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เป็นหัวหน้าในแต่ละจุด เมื่อเลิกประชุมทุกคนก็แยกย้ายกันกลับบ้าน

จากที่ 2 ที่บ้าน

บรรยาย สาราญเป็นประธานนักเรียน ได้จัดเตรียมจบ ที่จะพาไปใช้ในการพัฒนาทุ่งนี้
 จากนั้นเขาไปหาวิทย์ เพื่อสอบถามเกี่ยวกับการจัดเตรียมอุปกรณ์ในการพัฒนา
 สาราญ วิทย์ .. วิทย์ .. เธอเตรียมอุปกรณ์ทุ่งนี้หรือยัง
 วิทย์ ยังเลย ที่เกี่ยวจนไป เธอพาไปเพื่อด้วยสิ
 สาราญ วิทย์น่าจะพอะ จะได้ไม่ต้องยืมคนอื่นาง งานก็เสร็จเร็วด้วย
 วิทย์ ก็ได้ แต่ไม่รู้ว่าจะเอาเราเอาจบไปทำไมละ เธอช่วยหาหน่อยสิ

บรรยาย หลังจากนั้นสาราญก็ช่วยวิทย์หาจบ และจัดเตรียมอุปกรณ์อื่นๆต่อไป

จากที่ 3 ที่โรงเรียนในวันรุ่งขึ้น

วันชัย นี่เธอรู้ไหม วันนี้เราไม่อยากจะมาเลยเราอยากจะทำอะไรที่มากกว่า
 อีรวัดนี้ อ้าว แล้วเธอมาทำไมล่ะ
 วันชัย เรามาช่วยสัก 2-3 ชั่วโมงแล้วก็จะกลับ
 วันหาคิ เธอสองคนไปช่วยการโรงเรียนอุปกรณ์และใช้คืนกันไหม
 วันชัย ก็ดีเหมือนกัน อีรวัดหรือที่นี้ละ เคียวมา

บรรยาย เมื่อถึงเวลาที่พัฒนา ทุกคนช่วยกันทำอย่างเต็มที่ สาสี นายรั้งมาจากบ้าน
 มาแจกน้ำให้กับทุกคน วันดี และเพื่อนา ก็เดินแจกน้ำให้กับทุกคน ครูอาจารย์
 ทุกคนก็ช่วยพัฒนา ไม่ทำงานทุกอย่างก็เสร็จ ทุกคนได้มานั่งพักผ่อนร้องเพลง
 "ช่วยกันสละ "อย่างมีความสุข หลังจากนั้นนายอำเภอมายเยี่ยม ได้กล่าว
 ชื่นชมทุกคนที่เสียสละ ทุกคนมีความสุขอย่างยิ่ง

เพลงช่วยกันสละ

ช่วยกันคนละไม้คนละมือ ไม่ต้องไปถือว่าเป็นงานของใคร
 ช่วยอย่างเต็มอกเต็มใจ (ซ้ำ) งานสำเร็จลงได้เพราะทุกคนร่วมมือ
 ำให้กันทั้งกายและทรัพย์ ให้งานให้และรับส่วนแต่สุขใจ
 ำให้คิดว่าทำดี (ซ้ำ) สังคมสุขได้ถ้าทุกคนให้กัน
 เสียสละทำได้น้อยมาก และไม่ลาบากที่จะกระทำ
 ช่วยกันเกิดช่วยกันจดจำ (ซ้ำ) เราจะสุขสำด้าไม่หาเห็นแก่ตัว
 สังคมเราจะอบอุ่น สามัคคีเกื้อหนุนกันให้ถ้วนทั่ว
 เสียสละโดยไม่ต้องกลัว (ซ้ำ) ชื่นชมกันทั่วสุขกายสุขใจ

ครั้งที่ 12

ชื่อเรื่อง ปัจจัยพิเศษ

เวลา 50 นาที

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความเสียสละ
2. เพื่อให้นักเรียนสรุปบทเรียนเกี่ยวกับสิ่งที่ได้รับจากการใช้ชุดการแนะแนว

เพื่อพัฒนาความเสียสละ

วิธีดำเนินการ

1. ครูแจกจุลสารเรื่องความเสียสละแล้วสนทนากับนักเรียน
2. ให้นักเรียนอภิปรายแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความเสียสละ
3. ครูให้นักเรียนช่วยกันสรุปเกี่ยวกับความเสียสละพร้อมทั้งกล่าวถึงประโยชน์ที่ได้รับจากการร่วมกิจกรรมการใช้ชุดการแนะแนวเพื่อพัฒนาความเสียสละ ครูสรุปเพิ่มเติม
4. ครูแจกหัวใจให้กับนักเรียนทุกคน ให้นักเรียนเขียนชื่อและความตั้งใจของตนเกี่ยวกับการเสียสละลงบนหัวใจ แล้วให้นักเรียนนำหัวใจมาติดรวมกันบนหัวใจดวงใหญ่แล้วให้นักเรียนส่งตัวแทนมารับมอบให้กับครูประจำชั้นต่อไป และครูสรุปกิจกรรมอีกครั้งหนึ่ง
5. ครูกล่าวขอขอบใจนักเรียนทุกคนที่ให้ความร่วมมือในการทดลองและกล่าวปิด

การทดลอง

อุปกรณ์

1. กระดาษตัดเป็นรูปหัวใจเล็กๆ 10 ดวง
2. หัวใจใหญ่ 1 ดวง
3. จุลสาร

การประเมินผล

1. สังเกตจากความตั้งใจของนักเรียน
2. สังเกตจากการร่วมอภิปรายของนักเรียน

2. โปรแกรมการสอนแบบปกติ เพื่อพัฒนาความเสียสละที่ใช้ในกลุ่มควบคุม

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ
1.	ปฐมนิเทศ	1. เพื่อสร้างสัมพันธภาพและบรรยากาศที่ดีในการร่วมกันทำกิจกรรมร่วมกัน 2. เพื่อให้ให้นักเรียนทราบจุดมุ่งหมายและประโยชน์ในการเข้ากลุ่มการสอนแบบปกติ รวมทั้งระเบียบวิธีการเข้ากลุ่มการสอนแบบปกติ	1. ครูสร้างความคุ้นเคยกับนักเรียน โดยครูแนะนำตนเองและให้นักเรียนแนะนำตนเอง 1.1 ครูให้นักเรียนนั่งเป็นวงกลม แล้วร้องเพลงยินดีต้อนรับจากแผ่นใส 2 เทียบพร้อมด้วยขรมมือไปด้วย 1.2 ครูนำดอกไม้มาดอกหนึ่งครูถามดอกไม้และแนะนำตนเอง จากนั้นส่งดอกไม้ให้นักเรียน นักเรียนคนที่รับดอกไม้ถามดอกไม้แล้วแนะนำตนเอง แล้วส่งต่อไปให้คนอื่น ปฏิบัติเช่นนี้รอบวง วงตามเข็มนาฬิกา 2 รอบ 1.3 ครูถามความรู้สึกของนักเรียนเมื่อรับดอกไม้และขณะส่งดอกไม้ให้เพื่อน

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ
2	การเสียสละ กำลังกาย โดยการช่วย เก็บกวาดรัก ษาความ สะอาดของ โรงเรียน	1. เพื่อส่งเสริมการใช้ ร่างกายช่วยเหลืองานผู้อื่น โดยไม่เบียดเบียนและทำ ด้วยความเต็มใจ ไม่หวังผล ตอบแทน ด้วยการช่วยเก็บ กวาดรักษาความสะอาดของ โรงเรียน 2. เพื่อให้นักเรียนบอก เกี่ยวกับการเสียสละกำลัง กายช่วยเหลือผู้อื่นโดยไม่ หวังผลตอบแทน	2. ครูสรุปวัตถุประสงค์ของกิจกรรมนี้ 3. ครูอธิบายจุดมุ่งหมาย ประโยชน์ งานการเข้ากลุ่มการสอนแบบปกติ เพื่อพัฒนาความเสียสละ 4. เปิดโอกาสให้นักเรียนซักถาม นัดหมาย วัน เวลา สถานที่ที่จะ พบกันครั้งต่อไป ตั้งแต่ครั้งที่ 2-11 ผู้วิจัยดำเนินการ ทดลองเช่นเดียวกันทุกครั้ง ดังนี้ 1. <u>ขั้นนำ</u> ครูสนทนาซักถามนักเรียนถึงความ สำคัญของเรื่องที่สอนตามจุด มุ่งหมายที่ตั้งไว้แต่ละขั้นตอน 2. <u>ขั้นสอน</u> 2.1 ครูอธิบายเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ตามจุดมุ่งหมายในแต่ละครั้ง หรือมาใช้สื่อประกอบการสอน 2.2 ครูแจกกระดาษหัวข้อคำถามให้

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ
3	การเสียสละกำลังกาย โดยการช่วยเหลือของหนัก	เพื่อส่งเสริมการใช้ร่างกาย ช่วยเหลืองานผู้อื่นโดยไม่ลังเล ด้วยความเต็มใจไม่หวังผลตอบแทน ด้วยการช่วยเหลือของหนักให้แก่ผู้อื่น	นักเรียนอภิปราย 2.3 ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปราย โดยครูช่วยซักถาม เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนได้คิดอย่างรอบคอบ เกี่ยวกับความเสียสละตามวัตถุประสงค์ 3. <u>ขั้นสรุป</u> ครูให้นักเรียนสรุป และครูสรุปเพิ่มเติม
4	การเสียสละกำลังกาย	เพื่อส่งเสริมการใช้ร่างกาย ช่วยเหลืองานผู้อื่น โดย	

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ
5	โดยการช่วย ยกเก้าอี้ การเสียดสี กำลังทรัพย์ โดยการ บริจาคเงิน ซื้อไม้กวาด ของห้อง เรียนตาม กำลังที่จะ บริจาคได้	ไม่ทิ้งศุลกาย ทำด้วยความ เต็มใจ ไม่หวังผลตอบแทน ด้วยการช่วยยกเก้าอี้ เพื่อส่งเสริมการเสียดสีกำลัง ทรัพย์โดยการให้สิ่งของที่ดีมี อยู่รวมทั้ง เครื่องอุปโภคบริโภค แก่ส่วนรวมและผู้ที่มีสมควรให้ โดยไม่หวังผลตอบแทนด้วยการ บริจาคเงินซื้อไม้กวาดของห้อง เรียน	
6	การเสียดสี กำลังทรัพย์ โดยบริจาค หนังสือที่ตน ใช้แล้วแก่ ห้องสมุด	เพื่อส่งเสริมการเสียดสีกำลัง ทรัพย์โดยการให้สิ่งของที่ดีมี อยู่รวมทั้ง เครื่องอุปโภคบริโภค แก่ส่วนรวมและผู้ที่มีสมควรให้ โดยไม่หวังผลตอบแทน ด้วย การบริจาคหนังสือที่ใช้แล้วแก่ ห้องสมุด	

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ
7	การเสียสละ กำลังทรัพย์ โดยการ บริจาค เครื่อง อุปโภค บริโภคแก่ ส่วนรวมและ ผู้ที่สมควรให้	เพื่อส่งเสริมการเสียสละกำลัง ทรัพย์โดยการให้สิ่งของที่มี อยู่รวมทั้งเครื่องอุปโภคบริโภค แก่ส่วนรวมและผู้ที่สมควรได้รับ โดยไม่หวังผลตอบแทนด้วยการ บริจาคสิ่งของที่มิได้อยู่ทางบ้าน ให้แก่กลุ่มและห้องเรียน	
8	การเสียสละ สุขสบายของ ตน โดยการ ใช้เวลาใน การพักผ่อน ไปช่วยงาน ของ โรงเรียน	เพื่อส่งเสริมการเสียสละความ สุขสบายส่วนตนโดยการละทิ้ง ความสุขสบายส่วนตัวไปช่วย เหลือผู้อื่นโดยไม่หวังผล ตอบแทนด้วยการใช้เวลาที่จะ พักผ่อนไปช่วยงานของ โรงเรียน	

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ
9	การเสียสละ ความสุข สบายส่วนตัว โดยการ ละทิ้งความ สุขส่วนตัว ช่วยเหลือ บุคคลที่ อ่อนแอกว่า	เพื่อส่งเสริมการเสียสละความ สุขสบายส่วนตัวโดยการละทิ้ง ความสุขสบายส่วนตัวไปช่วย เหลือผู้อื่นโดยไม่หวังผล ตอบแทนด้วยการสละสิทธิบาง การรับสิ่งของของตนแก่บุคคล ที่อ่อนแอกว่า	
10	การเสียสละ ความสุข สบายส่วนตัว โดยการสละ ที่นั่งแก่ผู้อื่น และผู้ที่ อ่อนแอกว่า	เพื่อส่งเสริมการเสียสละ ความสุขสบายส่วนตัวโดยการ ละทิ้งความสุขสบายส่วนตัวช่วย เหลือผู้อื่นโดยไม่หวังผล ตอบแทนด้วยการสละที่นั่งแก่ ผู้อื่นและผู้ที่ย่อมน้อยกว่า	
11	ความสำคัญ และ ประโยชน์ ของความ	เพื่อให้นักเรียนได้ตระหนักใน ความสำคัญของความ เสียสละและสามารถ บอก ประโยชน์ ของความ	

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ
12	เสียสละ ปัจฉิมนิเทศ	เสียสละ 1. เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียน แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ ความเสียสละ 2. เพื่อให้นักเรียนสรุปบทวน สิ่งที่ได้เรียนรู้จากการสอนแบบ ปกติ เพื่อพัฒนาความเสียสละ	1. ให้นักเรียนได้อภิปรายแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความเสียสละ 2. ให้นักเรียนสรุปเกี่ยวกับความ เสียสละพร้อมทั้งกล่าวถึง ประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียน เรื่องความเสียสละและครู สรุปเพิ่มเติม 3. ครูให้นักเรียนทำกิจกรรมกล่าว 4. ครูกล่าวขอบใจนักเรียนทุกคนที่ให้ความ ร่วมมือในการทดลอง กล่าวปิดการทดลอง

หมายเหตุ ในการทดลองแต่ละครั้ง ใช้เวลา ครั้งละ 50 นาที

การประเมินผล

1. การประเมินผลครั้งที่ 1 ปฐมวัย
 - 1.1 สังเกตความสนใจ ความตั้งใจของนักเรียน
 - 1.2 สังเกตจากการอภิปรายซักถาม สอนแนะ
2. การประเมินผลครั้งที่ 2-11
 - 2.1 สังเกตจากการร่วมกิจกรรม
 - 2.2 สังเกตจากการอภิปรายซักถาม สรุป
3. การประเมินผลครั้งที่ 12
 - 3.1 สังเกตจากความตั้งใจของนักเรียน
 - 3.2 สังเกตจากการร่วมอภิปราย และสรุป

โปรแกรมการสอนแบบปกติ

ครั้งที่ 1

ชื่อเรื่อง ปฐมบท

เวลา 50 นาที

วัตถุประสงค์

1. เพื่อสร้างสัมพันธภาพและบรรยากาศที่ดีในการ เริ่มต้นทำกิจกรรมร่วมกัน
 2. เพื่อให้นักเรียนทราบจุดมุ่งหมายและประโยชน์ในการ เข้ากลุ่มการสอนแบบปกติ
- รวมทั้งระเบียบวิธีการเข้ากลุ่มการสอนปกติ

วิธีดำเนินการ

1. ครูสร้างความคุ้นเคยกับนักเรียน โดยครูแนะนำตนเองและให้นักเรียนแนะนำตนเอง
 - 1.1 ครูให้นักเรียนนั่งเป็นวงกลม แล้วร้องเพลงยืมรับดอกไม้จากแผ่นโปสเตอร์
2. เชี่ยว พร้อมกับปรบมือไปด้วย
 - 1.2 ครูนำดอกไม้มาดอกหนึ่ง ครูคมดอกไม้ แนะนำตนเองแล้วส่งดอกไม้ให้กับนักเรียน นักเรียนคนที่รับดอกไม้ คมดอกไม้แล้วแนะนำตนเองจากนั้นส่งดอกไม้ต่อไปให้กับนักเรียนคนถัดไปทุกคนปฏิบัติเช่นเดียวกัน จนรอบวง จนตามเข็มนาฬิกา 2 รอบ
 - 1.3 ครูถามความรู้สึกของนักเรียน เมื่อรับดอกไม้และขณะส่งดอกไม้ให้เพื่อน
2. ครูสรุปวัตถุประสงค์ของกิจกรรมนี้
3. ครูอธิบายจุดมุ่งหมายและประโยชน์ในการเข้ากลุ่มการสอนแบบปกติ เพื่อพัฒนาความเสียสละ

4. ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถาม และนัดหมาย วัน เวลา สถานที่ที่จะพบกัน
ครั้งต่อไป

อุปกรณ์

1. ดอกกุหลาบ 1 ดอก
2. แผ่นนูน "เพลงยิ้มรับดอกไม้"

การประเมินผล

1. สังเกตจากความสนใจ ความตั้งใจเข้าร่วมกิจกรรม
2. สังเกตจากการมีส่วนร่วม ซักถาม

เพลงยิ้มรับดอกไม้

ส่งดอกไม้แล้วก็ส่งยิ้ม เธอจายิ้มแล้วรับดอกไม้ (ซ้ำ)

โปรดถอนอออย่าให้ร่วงหล่น เธอทุกคนรักษามันให้ได้

ยิ้ม ยิ้ม ยิ้มแล้วส่งดอกไม้ รับดอกไม้แล้วเธอยิ้ม

หล่น ล้น ล้า ล้น ลา หล่น ล้า (ซ้ำ)

ครั้งที่ 2

ชื่อเรื่อง การเสียสละกำลังกายโดยการช่วยเหลือภวาศรักษาความสะอาดของโรงเรียน

เวลา 50 นาที

วัตถุประสงค์

1. เพื่อส่งเสริมการเสียสละกำลังกายโดยใช้แรงกายช่วยเหลืองานผู้อื่นโดยไม่
นึกคูลาย ไม่หวังผลตอบแทน โดยการช่วยเหลือภวาศรักษาความสะอาดของโรงเรียน

2. เพื่อให้นักเรียนสามารถบอกเกี่ยวกับการเสียสละกำลังกายโดยไม่หวังผล

ตอบแทน

วิธีดำเนินการ

1. ขั้นนำ

ครูสนทนากับนักเรียน เกี่ยวกับการเสียสละกำลังกาย โดยให้นักเรียนดูภาพการ
ช่วยกันทำงาน

2. ขั้นสอน

2.1 ครูอธิบายเกี่ยวกับการเสียสละกำลังกายโดยการช่วยเหลือภวาศรักษา
ความสะอาดของโรงเรียน

2.2 ครูแจกกระดาษคำถามให้นักเรียนอภิปรายดังนี้

1. การเสียสละกำลังกายโดยการช่วยเหลือภวาศรักษาความสะอาด
ของโรงเรียน มีผลดีอย่างไร

2. นักเรียนเคยเสียสละกำลังกายโดยการช่วยเหลือภวาศรักษาความ
สะอาดของโรงเรียนอย่างไรบ้าง และนักเรียนรู้สึกอย่างไร

3. นักเรียนมีวิธีการช่วยเก็บกวาดรักษาความสะอาดของโรงเรียน

อย่างไรบ้าง

4. นักเรียนเคยเสียสละกำลังกายโดยการช่วยเก็บกวาดรักษาความ

สะอาดของโรงเรียนแล้วคิดว่ามีประโยชน์อย่างไรบ้าง

2.3 ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปราย โดยครูช่วยซักถาม เพื่อกระตุ้นให้

นักเรียนได้คิดพิจารณาอย่างรอบคอบ

3. ขั้นสรุป

ครูให้นักเรียนสรุปเกี่ยวกับการใช้แรงกายช่วยเก็บกวาดรักษาความสะอาดของโรงเรียน และครูสรุปเพิ่มเติม

อุปกรณ์

1. ภาพเกี่ยวกับการช่วยกันทำงาน

การประเมินผล

1. สังเกตจากการอภิปรายซักถาม และสรุปของนักเรียน

ครั้งที่ 3

ชื่อเรื่อง การเสียสละกำลังกายโดยการช่วยเหลือของหนังก้าแก่ผู้อื่น

เวลา 50 นาที

วัตถุประสงค์

เพื่อส่งเสริมการเสียสละกำลังกายโดยใช้เวลาช่วยเหลืองานผู้อื่นโดยไม่หวังผลตอบแทนด้วยความเต็มใจ ไม่หวังผลตอบแทนด้วยการช่วยเหลือของหนังก้าแก่ผู้อื่น

วิธีดำเนินการ

1. ขั้นนำ

ครูให้นักเรียนดูภาพเกี่ยวกับการช่วยเหลืองาน แล้วสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับการช่วยเหลืองาน

2. ขั้นสอน

2.1 ครูแจกเอกสารเรื่อง "วันที่ใจสู้ใจ" ให้นักเรียน

2.2 ให้นักเรียนอ่านเอกสารที่ครูแจกให้ แล้วให้นักเรียนช่วยกันอภิปราย

ตามหัวข้อที่ครูกำหนดมาให้ ดังนี้

1. ถ้านักเรียนเป็นกษัตริย์นักเรียนจะทำอย่างไร
2. ถ้านักเรียนเป็นเจ้าวรรดนักเรียนจะทำอย่างไร เพราะเหตุใด
3. จากเรื่องนี้การช่วยเหลือผู้อื่นมีผลได้อย่างไร
4. นักเรียนเห็นด้วยกับการกระทำของเพื่อนกษัตริย์หรือไม่

เพราะเหตุใด

2.3 ครูกับนักเรียนร่วมกันอภิปรายอีกครั้งหนึ่ง โดยครูช่วยซักถามเพื่อกระตุ้น

ให้นักเรียนได้คิดพิจารณาอย่างรอบคอบ

3. ขั้นสรุป

ครูให้นักเรียนเล่าประสบการณ์เกี่ยวกับการช่วยเหลือของหนังกาให้ผู้อื่น โดย
บทหวังผลตอบแทน แล้วครูสรุปประโยชน์ของความเสียสละโดยใช้แผ่นโปสเตอร์อีกครั้งหนึ่ง
อุปกรณ์

1. เอกสารเรื่อง "วันที่ฉันสุขใจ"
2. แผ่นโปสเตอร์ ประโยชน์ของความเสียสละ

การประเมินผล

1. สังเกตจากความสนใจของนักเรียน
2. สังเกตจากการอภิปรายซักถาม และสรุปของนักเรียน

เอกสารเรื่อง " วันที่ฉันสุขใจ "

กชกรและจวีวรรตเป็นพี่น้องกัน กชกรเป็นพี่กำลังเรียนอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ส่วนจวีวรรตเรียนอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ของโรงเรียนแห่งหนึ่ง กชกรและจวีวรรตไปโรงเรียนพร้อมกันเสมอ ในวันนี้ก็เช่นเดียวกัน ทั้งสองไปโรงเรียนแต่เช้า เมื่อไปถึงโรงเรียนหลังจากวางกระเป๋าเรียบร้อยแล้ว เพื่อนก็ชวนไปเล่น กชกรและจวีวรรตก็ไปเล่นกับเพื่อนๆ ในขณะที่กำลังเล่นอยู่นั้น ครูวิชาเดินถือกล่องหนังสือมา 2-3 กล่อง มีทั้งกล่องใบเล็กและกล่องใบใหญ่ กชกรเห็นครูวิชาเดินถือกล่องมา ก็วิ่งไปช่วยถือ แต่กล่องหนักมากจึงถือไม่ไหว กชกรเรียกเพื่อนๆไปช่วยถือ แต่เพื่อนๆไม่ไป เขามองว่าจวีวรรตไปแทน เพื่อนๆก็เล่นต่อไปโดยไม่สนใจ จวีวรรตก็ไปช่วยกชกรยกกล่องหนังสือ ไปให้ครูวิชาที่ห้องสมุด เมื่อไปถึงห้องสมุด ครูวิชาขอบใจนักเรียนทั้งสองคน กชกรและจวีวรรตยืนแล้วยกมือไหว้ แล้ววิ่งกลับไปเล่นกับเพื่อนๆต่อไป

ครั้งที่ 4

ชื่อเรื่อง การเสียสละกำลังกายโดยการช่วยยกเก้าอี้

เวลา 50 นาที

วัตถุประสงค์

เพื่อส่งเสริมการเสียสละกำลังกายโดยใช้แรงกายช่วยเหลืองานผู้อื่นโดยไม่เห็นแก่ความเหนื่อยยากไม่หวังผลตอบแทนด้วยการช่วยยกเก้าอี้

วิธีดำเนินการ

1. ขั้นนำ

ครูอ่านข่าวหนังสือพิมพ์เกี่ยวกับการช่วยทำงานให้กับนักเรียนฟังแล้วสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับการเสียสละแรงกายช่วยเหลือผู้อื่นที่นักเรียนสามารถกระทำได้

2. ขั้นสอน

2.1 ครูแจกเอกสารกรณีตัวอย่างให้แก่นักเรียน

2.2 ครูให้นักเรียนอ่านเอกสารกรณีตัวอย่างแล้วเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถาม จากนั้นให้นักเรียนตอบคำถามการกรณีตัวอย่างซึ่งมีคำถามดังนี้

1. งานเรื่องนี้มีผู้เสียสละกี่คน
2. ใครเสียสละมากที่สุด
3. ถ้านักเรียนไปช่วยกันยกเก้าอี้ผลจะเป็นอย่างไร
4. การเสียสละกำลังกายโดยการช่วยยกเก้าอี้เป็นสิ่งที่ควรกระทำหรือไม่เพราะเหตุใด

ครูให้นักเรียนรายงานคำตอบให้เพื่อนทราบแล้วให้ช่วยกันสรุป

3. ขั้นสรุป

ครูให้นักเรียนสรุปข้อคิดที่ได้จากกรณีตัวอย่าง เรื่อง จันทาได้ และครูสรุป

เพิ่มเติม

อุปกรณ์

1. เอกสารกรณีตัวอย่างเรื่อง "จันทาได้"
2. ป้ายหนังสือพิมพ์

การประเมินผล

สังเกตจากการร่วมกิจกรรม อภิปรายซักถาม และสรุปของนักเรียน

เอกสารกรณีตัวอย่าง

เรื่อง "ฉันทำได้"

ที่โรงเรียนด้านตงในอำเภอแห่งหนึ่ง ครูประจำชั้นและครูนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เพื่อแจ้งให้ทราบเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมวันแม่แห่งชาติ ในวันรุ่งขึ้น โดยครูมอบหมายหน้าที่ให้กับนักเรียนทุกคน จาปูน เจษฎา วารี สมศรี ได้รับมอบหมายหน้าที่จัดดอกไม้และโต๊ะรับแขก ในวันรุ่งขึ้น จาปูนและสมศรีมาโรงเรียนแต่เช้า เมื่อมาถึงโรงเรียน เพื่อนในกลุ่มยังไม่มา จาปูนจึงชวนสมศรีไปช่วยกันยกเก้าอี้ชุดรับแขกมาวางที่ห้องประชุม โดยไม่รอให้เพื่อนคนอื่นมาหาพร้อมกัน ทั้งสองคนช่วยกันยกเก้าอี้ชุดรับแขกและจัดโต๊ะรับแขกจนเสร็จหลังจากนั้น เจษฎา วารี ก็มาถึง เมื่อทราบว่า จาปูนและสมศรีช่วยกันจัดเสร็จแล้วทั้งสองคนก็จากไป จาปูนช่วยอาสาจัดเตรียมเก้าอี้สำหรับแขกที่มาในงาน จาปูนช่วยงานเสร็จแล้วรู้สึกเหนื่อยมากจึงออกมานั่งพักผ่อนคลายกับเพื่อนา วลัย ปรีชา สามารถ วินัย ประพศิต ได้รับมอบหมายให้จัดเก้าอี้ในห้องประชุม ขณะที่กำลังจัดอยู่นั้น วลัยเรียกให้เพื่อนในกลุ่มของจาปูนไปช่วย แต่ไม่มีใครไปช่วย จาปูนซึ่งเหนื่อยจากการช่วยงานอื่นอยู่แล้วลุกไปช่วยวลัยกับเพื่อนายกเก้าอี้ไปจัดที่ห้องประชุมจนเสร็จ วลัยขอบใจจาปูนที่ช่วยยกเก้าอี้จนเสร็จ เมื่อกิจกรรมผ่านไปแล้วครูให้นักเรียนช่วยยกเก้าอี้ไปเก็บไว้ที่เดิม จาปูนช่วยเพื่อนายกเก้าอี้ เจษฎา วารีช่วยยกเก้าอี้ชุดรับแขกไปเก็บแล้วรีบกลับบ้าน สมศรีเก็บแก้วน้ำแล้วมาช่วยยกเก้าอี้ เพื่อนในกลุ่มของวลัยช่วยกันยกเก้าอี้ไปเก็บจนเรียบร้อย โดยมีสมศรี และจาปูนช่วย ในวันรุ่งขึ้นครูได้กล่าวชื่นชมนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ทุกคนที่ช่วยกันทำงานจนเสร็จลุล่วงไปด้วยดี ครูกล่าวชื่นชมจาปูนที่ทำงานหลายหน้าที่โดยไม่เห็นแก่เหนื่อยทุกคนปรบมือให้กับจาปูน จาปูนภูมิใจใน การกระทำของตนเองมาก

ครั้งที่ 5

ชื่อเรื่อง การเสียสละทรัพย์สินของโดยการบริจาคเงินซื้อไม้กวาดของห้องเรียนตามกำลัง
ที่จะบริจาคได้

เวลา 50 นาที

วัตถุประสงค์

เพื่อส่งเสริมการเสียสละกำลังทรัพย์โดยการนำสิ่งของที่ตนมีอยู่รวมทั้ง เครื่องอุปโภค
บริโภคแก่ส่วนรวมและผู้ที่สมควรให้ด้วยการบริจาคเงินซื้อไม้กวาดของห้องเรียนตามกำลังที่
จะบริจาคได้โดยไม่หวังผลตอบแทน

วิธีดำเนินการ

1. ขั้นนำ

ครูให้นักเรียนดูภาพเกี่ยวกับการบริจาคสิ่งของ เพื่อช่วยเหลือผู้อื่นแล้วสนทนา
กับนักเรียน

2. ขั้นสอน

2.1 ครูอธิบายเกี่ยวกับการบริจาคเงินเพื่อซื้อสิ่งของให้กับห้องเรียน เช่น
ซื้อไม้กวาด ซื้อกระบอก ซื้อหวี

2.2 ครูให้นักเรียนบอกเกี่ยวกับสิ่งของของห้องเรียนที่นักเรียนสามารถที่จะ
บริจาคเงินซื้อได้

2.3 ครูให้นักเรียนอภิปรายเกี่ยวกับเรื่องการบริจาคเงินซื้อไม้กวาดของ
ห้องเรียน โดยครูช่วยซักถามเพื่อให้นักเรียนได้คิดอย่างรอบคอบ หัวข้อคำถามมีดังนี้

1. การเสียสละเงินซื้อไม้กวาดของห้องเรียน เป็นสิ่งที่ควรกระทำ
หรือไม่

2. นักเรียนเคยเสียสละเงินซื้อไว้กว่าค่าห้องเรียนหรือไม่

เพราะเหตุใด

3. ถ้านักเรียนทุกคนเสียสละเงินซื้อไว้กว่าค่าห้องเรียนตาม

กำลังที่จะบริจาคได้ ผลจะเป็นอย่างไร

3. ขั้นสรุป

ครูให้นักเรียนสรุปเกี่ยวกับการเสียสละเงินซื้อไว้กว่าค่าของห้องเรียนและครู

สรุปให้เขียน

อุปกรณ์

ภาพการบริจาคเงินของ

การประเมินผล

สังเกตจากการอภิปรายซักถาม และสรุปของนักเรียน

ครั้งที่ 6

ชื่อเรื่อง การเสียสละกำลังทรัพย์โดยการบริจาคหนังสือที่ใช้แล้วให้แก่ห้องสมุด

เวลา 50 นาที

วัตถุประสงค์

เพื่อส่งเสริมการเสียสละกำลังทรัพย์โดยการนำสิ่งของที่ตนถืออยู่รวมทั้ง เครื่องอุปโภค บริโภคเก่าส่วนรวมและบุคคลที่สมควรนำด้วยการบริจาคหนังสือที่ใช้แล้วแก่ห้องสมุดโดยหวังผล ตอบแทน

เนื้อหาในการ

1. ขั้นนำ

ครูให้นักเรียนดูภาพเกี่ยวกับการบริจาคสิ่งของแล้วสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับการช่วยเหลือผู้อื่น

2. ขั้นสอน

2.1 ครูเล่าเรื่อง " น้ำใจของชลิข" ให้นักเรียนฟัง แล้วให้นักเรียนช่วยกัน อภิปรายตามหัวข้อที่กำหนด ดังนี้

1. ถ้านักเรียนเป็นชลิขนักเรียนจะทำอย่างไร
2. นักเรียนคิดว่าชลิขยอมบริจาคหนังสือเพราะเหตุใด
3. นักเรียนคิดว่าการกระทำของสุพรรณและเพื่อนของชลิข เป็นการกระทำที่ดีหรือไม่ดี เพราะเหตุใด
4. นักเรียนคิดว่าการบริจาคหนังสือที่ใช้แล้วให้แก่ห้องสมุด เป็นสิ่งสมควรกระทำหรือไม่ เพราะเหตุใด
5. ถ้านักเรียนนักเรียนมีลักษณะเช่นเดียวกับชลิข จะเกิดผลอย่างไร

ขณะที่นักเรียนอภิปรายครูช่วยซักถามเพื่อให้นักเรียนได้คิดอย่างรอบคอบ

3. ขั้นสรุป

ครูให้นักเรียนแลกเปลี่ยนประสบการณ์และความรู้สึกเกี่ยวกับการ วิจารณ์
หนังสือที่อ่านแล้วให้แก่วงกลุ่ม ครูสรุปเพิ่มเติม อีกครั้งหนึ่ง

อุปกรณ์

1. ภาพเกี่ยวกับการวิจารณ์ของ
2. เอกสารเรื่อง " น้ำใจของชัช" "

การประเมินผล

สังเกตจากการร่วมกิจกรรม อภิปรายซักถามและสรุปของนักเรียน

เอกสารเรื่อง "หัวใจของชัช" "

ครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แจ้งให้นักเรียนทราบว่าทางโรงเรียนได้รับปรุงห้องสมุดใหม่และได้เชิญชวนให้นักเรียนบริจาคหนังสือเข้าห้องสมุด ชัชบอกว่าที่บ้านของเธอมีหนังสือหลายเล่ม เธอจะนำมาบริจาค แต่สุพรรณเพื่อนของชัชบอกว่าเป็นไปขายดีกว่า ราคา กิโลละ 2 บาท ชัชเห็นด้วย ะวี และเอกชัยเพื่อนของชัชก็เห็นด้วยที่จะนำหนังสือไปขาย ดีกว่าที่จะมอบให้ห้องสมุดและทั้งสองคนก็จะนำไปขายด้วย โดยทุกคนตกลงกันว่าวันเสาร์นี้จะนำไปขาย สุพรรณอาสาที่จะช่วยขนไปขาย ทุกคนตกลง เมื่อชัชเดินไปเข้าห้องสมุด ชัชเห็นนักเรียนรุ่นน้องหลายคน แย่งกันอ่านหนังสือการ์ตูน บางคนก็นั่งอ่านหนังสือเล่มเดียวกัน ชัชจึงเปลี่ยนใจไม่นำหนังสือไปขาย แต่จะนำมาบริจาคให้กับห้องสมุดแทน เมื่อชัชเจอสุพรรณ ชัชได้บอกเรื่องนี้แก่สุพรรณ และให้สุพรรณบอกระวีและเอกชัยด้วย ซึ่งสุพรรณไม่พอใจและไม่เห็นด้วยกับการกระทำของชัช แต่ชัชก็ได้อธิบายให้ฟังว่า การที่นำหนังสือไปขายนั้นได้เงินมาก็ใช้หมด ถ้าบริจาคให้กับห้องสมุด ทุกคนจะได้อ่านและจะอยู่ตลอดไป สุพรรณบอกว่าเธอจะไม่ช่วยขนมาให้ ชัชบอกว่าไม่เป็นไรเขาขนมาเองได้ หลังจากนั้นชัชก็นำหนังสือมาบริจาคให้กับห้องสมุด ครูประกาศให้ทุกคนทราบเกี่ยวกับการกระทำของชัช ทุกคนปรบมือให้และชื่นชมใน การกระทำของชัชเป็นอย่างมาก ชัชรู้สึกสบายใจและมีความสุขอย่างมีความสุข

ครั้งที่ 7

ชื่อเรื่อง การเสียสละทรัพย์สินของโดยการให้สิ่งของที่ตนเองมีอยู่รวมทั้งเครื่องอุปโภคบริโภค แก่ส่วนรวมและบุคคลที่สมควรให้โดยไม่ให้ผลตอบแทน

เวลา 50 นาที

วัตถุประสงค์

เพื่อส่งเสริมการเสียสละกำลังทรัพย์โดยการให้สิ่งของที่ตนเองมีอยู่รวมทั้งเครื่องอุปโภคบริโภคแก่ส่วนรวมและบุคคลที่สมควรให้ด้วยการบริจาคผลผลิตที่มีอยู่ทางบ้านให้แก่กลุ่มและห้องเรียน โดยไม่ให้ผลตอบแทน

วิธีดำเนินการ

1. ขั้นนำ

ครูให้นักเรียนดูภาพเกี่ยวกับการบริจาคสิ่งของแล้วสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับการช่วยเหลือผู้อื่น

2. ขั้นสอน

2.1 ครูแจกเอกสารเรื่อง " จินาให้เพื่อน " ให้กับนักเรียน

2.2 เมื่อทุกคนอ่านเอกสารที่แจกให้แล้ว ครูแจกกระดาษข้อคำถามให้กับนักเรียน โดยมีข้อคำถามดังนี้

1. ถ้านักเรียนเป็นจินา นักเรียนจะทำอย่างไร

2. นักเรียนคิดว่าการกระทำของจินาเป็นการกระทำที่เหมาะสมหรือไม่

เพราะเหตุใด

3. นักเรียนคิดว่าการกระทำของวาทีและจิบจิต เหมาะสมหรือไม่

เพราะเหตุใด

4. การเสียสละผลผลิตที่มีอยู่ทางบ้านให้กับคนอื่น ๆ โดยไม่ให้รับสิ่ง

ตอบแทนเป็นสิ่งที่ควรกระทำหรือไม่ เพราะเหตุใด

5. นักเรียนคิดว่าการบริจาคผักผลไม้ที่มีอยู่ทางบ้านให้กับบุคคลอื่น

ทำไมจึงหวังผลตอบแทน จะเกิดผลอย่างไร

2.3 ครูให้นักเรียนช่วยกันอภิปราย โดยครูช่วยซักถามเพื่อให้นักเรียนได้คิด

พิจารณาอย่างรอบคอบ

3. ใบสรุป

ครูให้นักเรียนเล่าประสบการณ์เกี่ยวกับการบริจาคผักผลไม้ที่มีอยู่ทางบ้านให้แก่บุคคลอื่น และครูสรุปเพิ่มเติม

อุปกรณ์

1. ภาพการบริจาคสิ่งของ
2. เอกสารเรื่อง "เงินให้เพื่อน"

การประเมินผล

สังเกตจากการร่วมกิจกรรม การอภิปรายซักถามและสรุปของนักเรียน

เอกสารเรื่อง "จับให้เพื่อน"

ในโรงเรียนแห่งหนึ่ง เมื่อถึงชั่วโมงงานประดิษฐ์ ครูพานิสาสอนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เกี่ยวกับการแกะสลัก และครูพานิสาตั้งให้นักเรียนทุกกลุ่ม เตรียมผักผลไม้มาแกะสลักในวันรุ่งขึ้น โดยครูให้ทุกกลุ่มเตรียม มะเขือ แตงกวา ขมิพู่ เมื่อครูออกไปจากห้องแต่ละกลุ่มก็ปรึกษากันเพื่อเตรียมผลไม้ดังกล่าว โดยเก็บเงินรวมกันซื้อ ที่บ้านของจับจิตมีแตงกวามากมาย เธอจึงเสนอให้ทุกคนซื้อแตงกวาที่บ้านของเธอโดยเสนอขายให้ในราคาถูก ว่าทิศซึ่งบ้านอยู่ใกล้ตลาดและที่บ้านของเขายกผลไม้มากมายเขาเสนอให้ทุกคนซื้อผลไม้ที่บ้านของเขา โดยเขาอาสาเก็บเงินไปซื้อหาให้เอง ในที่สุดทุกคนตกลงกันว่า จะซื้อแตงกวาที่บ้านของจับจิต และจับจิตก็รับอาสาจะเป็นคนนำมาให้ทุกคนที่โรงเรียนด้วยตนเองซื้อมะเขือที่บ้านของวาทิศขาดแต่เพียงขมิพู่เท่านั้นที่หาซื้อยากเพราะไม่เข้าฤดูกาลจะหาซื้อไม่ได้ ทุกคนจึงปรึกษากันเพื่อหาซื้อขมิพู่ วิดาจึงบอกทุกคนว่าที่บ้านของเธอก็ เธอจะนำมาให้ ในวันรุ่งขึ้นจับจิตก็นำแตงกวามาเพื่อนาก็จ่ายเงินให้กับจับจิต วิดาพาขมิพู่มาให้ เพื่อนเมื่อเพื่อนจ่ายเงินให้วิดาไม่รับ เธอบอกเพื่อนว่าให้เปล่าไม่เก็บเงิน เพื่อนาทุกคนขอบใจวิดาที่ช่วยเหลือในครั้งนี้อธิบายบอกว่าไม่เป็นไรและยิ้มกับเพื่อนอย่างมีความสุข

ครั้งที่ 8

ชื่อเรื่อง การเสียสละความสุขสบายส่วนตนโดยการละทิ้งความสุขส่วนตัวไปช่วยเหลือ
งานผู้อื่นโดยไม่หวังผลตอบแทน

เวลา 50 นาที

วัตถุประสงค์

เพื่อส่งเสริมการเสียสละความสุขสบายส่วนตนโดยการละทิ้งความสุขส่วนตัวไป
ช่วยเหลืองานผู้อื่นโดยไม่หวังผลตอบแทนด้วยการใช้เวลาที่จะพักผ่อนไปช่วยงานของโรงเรียน

วิธีดำเนินการ

1. ทบทวน

ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับการแบ่งปันความสุขให้กับผู้อื่น

2. ขั้นตอน

2.1 ครูอธิบายเกี่ยวกับการเสียสละความสุขสบายส่วนตนโดยใช้เวลาที่
จะพักผ่อนไปช่วยงานของโรงเรียน

2.2 ครูแจกกระดาษคำถามให้นักเรียนช่วยกันอภิปราย โดยครูช่วยซักถาม
เพื่อให้นักเรียนได้คิดอย่างรอบคอบ คำถามมีดังนี้

1. นักเรียนคิดว่าถ้าทุกคนไม่ช่วยกันทำงานผลจะเป็นอย่างไร
2. ถ้าโรงเรียนมีนักเรียนที่เสียสละความสุขสบายส่วนตนโดยใช้เวลาที่จะพักผ่อนไปช่วยงานของโรงเรียนมาก โรงเรียนจะเป็นอย่างไร

เวลาที่จะพักผ่อนไปช่วยงานของโรงเรียนมาก โรงเรียนจะเป็นอย่างไร

3. นักเรียนสามารถใช้เวลาที่จะพักผ่อนไปช่วยงานของโรงเรียน

ได้อย่างไรบ้าง

2.3 ครูให้นักเรียนช่วยกันสรุปเกี่ยวกับการเสียสละความสุขสบายส่วนตน โดยใช้เวลาว่างไปช่วยงานของโรงเรียน ครูสรุปเพิ่มเติมเกี่ยวกับการเสียสละความสุขสบายส่วนตนโดยให้นักเรียนแบ่งปันข้อคิดอีกครั้งหนึ่ง

อุปกรณ์

แผ่นโปสเตอร์การเสียสละความสุขสบายส่วนตน

การประเมินผล

สังเกตจากการร่วมกิจกรรม การอภิปรายซักถาม และสรุปของนักเรียน

ครั้งที่ 9

ชื่อเรื่อง การเสียสละความสุขสบายส่วนตนโดยการละทิ้งความสุขสบายส่วนตัวไป
ช่วยเหลือผู้อื่นโดยไม่หวังผลตอบแทน

เวลา 50 นาที

วัตถุประสงค์

เพื่อส่งเสริมการเสียสละความสุขสบายส่วนตนโดยการละทิ้งความสุขสบายส่วนตัวไปช่วยเหลือผู้อื่น โดยไม่หวังผลตอบแทน ด้วยการสละสิทธิในการรับสิ่งของของตนแก่บุคคลที่อ่อนแอกว่า

วิธีดำเนินการ

1. ขั้นสอน

ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับความสุขจากการรับแจกสิ่งของและการสละความสุขแก่บุคคลอื่นที่เราสามารถกระทำได้

2. ขั้นสอน

2.1 ครูแจกเอกสารเรื่อง "เพื่อน้อง" ให้นักเรียนอ่าน

2.2 เมื่อนักเรียนทุกคนอ่านเอกสารที่แจกให้เสร็จแล้ว ครูแจกคำถามให้นักเรียนแต่ละคน โดยมีคำถามดังนี้

1. นักเรียนมีความรู้สึกอย่างไรต่อการกระทำของเพื่อนของแว่นตา เพราะเหตุใด
2. การสละสิทธิในการรับสิ่งของก่อนแก่บุคคลที่อ่อนแอกว่าเป็นสิ่งที่ควรกระทำหรือไม่ เพราะเหตุใด
3. ถ้านักเรียนเป็นแว่นตา นักเรียนจะทำอย่างไร เพราะเหตุใด
4. ถ้าโรงเรียนมีนักเรียนที่มีลักษณะเช่นเดียวกับแว่นตามากๆ จะเป็นอย่างไร

2.3 ครูให้นักเรียนช่วยกันอภิปราย โดยครูช่วยซักถามเพื่อกระตุ้นให้นักเรียน
ได้คิดพิจารณาอย่างรอบคอบ

3. ขั้นสรุป

ครูให้นักเรียนเล่าประสบการณ์เกี่ยวกับการสละสิทธิในการรับสิ่งของก่อนแก่
บุคคลที่อ่อนแอกว่า รวมทั้งความรู้สึกที่ได้กระทำ ครูสรุปเพิ่มเติมเกี่ยวกับประโยชน์ของการ
เสียสละความสุขสบายส่วนตนโดยใช้แผ่นโปสเตอร์อีกครั้งหนึ่ง

อุปกรณ์

1. แผ่นโปสเตอร์ประโยชน์ของการเสียสละความสุขสบายส่วนตน

เอกสารเรื่อง "เพื่อน้อง "

วันหนึ่งขณะที่โรงเรียนพักกลางวัน แวนตาและเพื่อนกำลังนั่งคุยกันอยู่ ทางโรงเรียนประกาศให้นักเรียนทุกคนมาเข้าแถวที่หน้าห้องพัสดุเพื่อรับแจกล้างของ นักเรียนทุกคนรีบวิ่งมาเข้าแถวเพื่อรับแจกล้างของ แวนตาก็มาเข้าแถวรับแจกล้างของด้วย โดยแวนตายืนอยู่ใกล้กับหัวแถว นักเรียนคนอื่นาก็แย่งกันเข้าแถวรับของ ขณะนั้นวาลี ซึ่งเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งเป็นเพื่อนกับแวนตารับมาเข้าแถวรับของหลังคนอื่น ๆ วาลีจะมาขอแทรกแถวใกล้กับแวนตา แต่แวนตาไม่ให้แทรกแถว แวนตาก็บอกว่าวาลีไปต่อท้ายแถว วาลีโกรธแต่ก็เดินไปต่อท้ายแถว ขณะนั้นมีนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งยืนอยู่กลางแถวเกือบท้ายแถว ได้ถูกนักเรียนรุ่นพี่ที่ยืนอยู่ด้านหลังเบียดรับของก่อนจนนักเรียนได้กล่าวต้อหลายครั้งรวมทั้งนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 คนนั้นด้วย แวนตาก็ให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 คนนั้นมายืนแทนที่ของตน นักเรียนคนนั้นยืนแล้วยกมือไหว้ขอบคุณแวนตา แวนตาก็เดินไปต่อท้ายแถว

ครั้งที่ 10

ชื่อเรื่อง การเสียสละความสุขสบายส่วนตนโดยการละทิ้งความสุขสบายส่วนตัว

เวลา 50 นาที

วัตถุประสงค์

เพื่อส่งเสริมการเสียสละความสุขสบายส่วนตนโดยการละทิ้งความสุขสบายส่วนตัว
ไปช่วยเหลือผู้อื่นด้วยการละทิ้งงานที่มุ่งให้แก่ผู้อื่นและผู้อื่นนอกว่า

วิธีดำเนินการ

1. แนะนำ

ครูสนทนากับนักเรียน เกี่ยวกับวิธีการเสียสละความสุขสบายให้แก่บุคคลอื่นที่
นักเรียนสามารถกระทำได้

2. นำเสนอ

2.1 ครูแจกเอกสารกรณีตัวอย่างให้แก่นักเรียน

2.2 ครูให้นักเรียนอ่านเอกสารกรณีตัวอย่าง แล้วให้นักเรียนตอบคำถาม

ซึ่งมีคำถามดังนี้

1. นักเรียนคิดว่าดวงตาที่แต่รอยยิ้มเพราะเหตุใด
2. สาเหตุที่ดวงใจที่แต่ให้ตาเพราะเหตุใด
3. ถ้านักเรียนเป็นดวงตานักเรียนจะหาอย่างไร
4. ถ้านักเรียนเป็นดวงใจนักเรียนจะหาอย่างไร
5. นักเรียนคิดว่าการสละที่มุ่งให้แก่บุคคลอื่นมีผลดีอย่างไร

2.3 ครูให้นักเรียนช่วยกันสรุปข้อคิดที่ได้จากกรณีตัวอย่าง และครูสรุปเพิ่มเติม

3. ขั้นสรุป

ครูให้นักเรียนเล่าประสบการณ์เกี่ยวกับการสละที่นั่งให้แก่บุคคลอื่นและครูสรุปอีกครั้งหนึ่ง

อุปกรณ์

เอกสารกรณีตัวอย่าง เรื่อง "รอยยิ้มของดวงตา น้ำตาของดวงใจ "

การประเมินผล

สังเกตจากการร่วมกิจกรรม การอภิปรายซักถาม และการสรุปของนักเรียน

กรณีตัวอย่าง

เรื่อง " รอยยิ้มของดวงตา น้ำตาของดวงใจ "

ดวงตา เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนแห่งหนึ่ง เมื่อถึงเวลาพักรับประทานอาหารกลางวัน ดวงตาก็พักพร้อมกับนักเรียนคนอื่น ๆ เช่นกัน ทุกครั้งเมื่อนักเรียนรุ่นน้องไม่มีที่นั่ง ดวงตาจะสละที่นั่งของตนให้แก่ักเรียนรุ่นน้องเสมอ ดวงตาคิดว่าตนเองนั้นมีความอดทนมากกว่านักเรียนรุ่นน้อง ดวงตาจึงเป็นที่รักของทุกคน เมื่อดวงตาทำงาน ทุกครั้ง ทุกคนจะให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี นอกจากนี้ดวงตายังเป็นที่ชื่นชมของครูทุกคน ทางโรงเรียนยกย่องให้ดวงตาเป็นนักเรียนดีเด่น เป็นผู้ที่มีความเสียสละเสมอ ทั้งเสียสละเพื่อผู้อื่น และเพื่อส่วนรวม ดวงตาอยู่ในโรงเรียนอย่างมีความสุข

ดวงใจเป็นนักเรียนห้องเดียวกันกับดวงตา แต่ดวงใจเป็นคนเห็นแก่ตัว ไม่เคยแบ่งปันอะไรให้ใคร เมื่อถึงเวลารับประทานอาหารกลางวัน ดวงใจจะรีบแย่งคนอื่นที่ถืออาหารแล้วมานั่งรับประทานอาหาร เมื่อน้องๆไม่มีที่นั่ง เขาจะไม่สนใจ เขาจะนั่งรับประทานอาหารจนเสร็จแล้วก็ออกไป เมื่อมีการแสดง ดวงใจจะรีบจองที่นั่งแถวหน้าก่อนคนอื่น ๆ เขาไม่สนใจว่าใครจะมีที่นั่งหรือไม่ มีแม้เพื่อนที่นั่งอยู่ใกล้ๆจะสละที่นั่งให้น้องๆก็ตาม ดวงใจก็ทำเฉย เขาจะไม่ยอมทำอะไรโดยที่ตนเองไม่ได้รับผลตอบแทน จึงเป็นที่รังเกียจของเพื่อนๆ เมื่อดวงใจทำงานไม่มีใครช่วยเหลือเลย ทุกวันนี้ดวงใจไปไหนๆ ก็ไปคนเดียวดวงใจไม่มีความสุขเลย

ครั้งที่ 11

ชื่อเรื่อง ความสำคัญและประโยชน์ของความเสียสละ

เวลา 50 นาที

วัตถุประสงค์

เพื่อให้นักเรียนได้ตระหนักในความสำคัญของความเสียสละและสามารถบอกประโยชน์ของความเสียสละ

วิธีดำเนินการ

1. ขั้นนำ

ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับการเสียสละของบุคคลในสังคม

2. ขั้นสอน

2.1 ครูอธิบายเกี่ยวกับความเสียสละแล้วครูเล่าเรื่อง ผู้เสียสละ ให้นักเรียนฟัง

2.2 ครูแจกกระดาษคำถามให้นักเรียน โดยคำถามมีดังนี้

1. ถ้านักเรียนอยู่ในเหตุการณ์ให้นักเรียนจะทำอย่างไร
2. ถ้านักเรียนเป็นวันชัย นักเรียนจะทำอย่างไร
3. ถ้าทุกคนไม่เสียสละผลจะเป็นอย่างไร
4. ใครเสียสละมากที่สุด
5. การเสียสละมีประโยชน์อย่างไร

2.3 ครูให้นักเรียนช่วยกันอภิปรายเกี่ยวกับความเสียสละ ครูให้นักเรียนได้คิด

อย่างรอบคอบ

3. ขั้นสรุป

ครูให้นักเรียนแลกเปลี่ยนประสบการณ์เกี่ยวกับการเสียสละ ครูให้นักเรียน

ร้องเพลงช่วยกันสละ แล้วให้นักเรียนบอกข้อคิดที่ได้จากเพลงนี้ จากนั้นครูสรุปเพิ่มเติม

อุปกรณ์

1. เอกสารเรื่อง " ผู้เสียสละ "
2. แผนภูมิเพลง " ช่วยกันสละ "

การประเมินผล

สังเกตจากการร่วมกิจกรรม อภิปราย ชักถามและสรุป ของนักเรียน

ในวันที่ 12 สิงหาคม ซึ่งเป็นวันแม่แห่งชาติ โรงเรียนได้จัดให้เป็นวันพัฒนาโรงเรียน
วันนี้ ครูประชุมนัดหมายให้นักเรียนทุกคนมาร่วมกันพัฒนา โดยมอบหมายให้นักเรียนชั้นประถม
ศึกษาปีที่ 6 ทุกคนเป็นผู้บ้านแต่ละจุด สาราญ เป็นประธานนักเรียน เมื่อเขากลับไปถึงบ้าน เขา
ได้จัดเตรียมเครื่องมือ จอบ ที่จะใช้พัฒนา หลังจากที่เขาจัดเสร็จแล้ว เขาได้ไปหาวิทย ซึ่ง เป็น
เพื่อนของเขา เมื่อไปถึง สาราญ ถามวิทย เกี่ยวกับเครื่องมือในการพัฒนา วิทย บอกว่าตนไม่
อยากรจะนำไป ให้สาราญนำไปเผื่อด้วย แต่สาราญขอร้องให้นำไปด้วย จะได้ช่วยกัน งานก็จะ
เสร็จเร็วขึ้น งานที่สุดทั้งสองคนช่วยกันหาจอบจอบ วันชัยยังต้องการตุรเทศในวันหยุด มากกว่า
ที่จะไปพัฒนา เขาตั้งใจว่าจะไปพัฒนาแล้วรีบกลับมาดูรายการโทรทัศน์ตามที่ตนชอบ แต่เมื่อถึง
วันพัฒนาเขาไปโรงเรียนแต่เช้า เขาได้พบกับวันชาติ และธีรวิทย์ ซึ่งไปโรงเรียนก่อนคนอื่น
เช่นกัน วันชาติ จึงชวนทั้ง 2 คน ไปช่วยการเร่งไปเตรียมอุปกรณ์ในการพัฒนา และนำคัม
เมื่อถึงช่วงพัฒนาทุกคนได้ช่วยกันทำงานอย่างไม่รู้จักเหน็ดเหนื่อย สาสี นำฝรั่งมาจากบ้าน
แจกเพื่อน ๆ ทุกคน วันดีและเพื่อนทาน้ำที่เย็นเจือกนม และน้ำ ครูอาจารย์ทุกคนก็ช่วยพัฒนา
ไม่ช้างานก็เสร็จ ทุกคนได้มาเล่นเกมและร้องเพลง "ช่วยกันสละ" อย่างมีความสุข เมื่อ
นายอำเภอมาเยี่ยม ได้กล่าวชื่นชมในความเสียสละของทุกคน ทุกคนยิ้มและภูมิใจในการกระทำ
ของตน

เพลงช่วยกันสละ

ช่วยกันคนละไม้คนละมือ	ขอต้องไปถือว่าเป็นงานของใคร
ช่วยอย่างเต็มอกเต็มใจ (ซ้ำ)	งานสำเร็จลงได้เพราะทุกคนร่วมมือ
ไว้กันทั้งกำดั่งกายและทรัพย์สิน	ทั้งคนให้และรับล้วนแต่สุขใจ
ไว้กันเกิดไม่ว่าที่ใด (ซ้ำ)	สังคมสุขได้ถ้าทุกคนไว้กัน
เสียสละทำได้ไม่ยาก	และไม่ลำบากที่จะกระทำ
ช่วยกันเถิดช่วยกันจงจำ (ซ้ำ)	เราจะสุขถ้าถ้าไม่ทำเห็นแก่ตัว
สังคมเราจะอบอุ่น	สำคัญคือเกื้อหนุนกันไว้ด้วยทั่ว
เสียสละโดยไม่ต้องกลัว (ซ้ำ)	ชื่นชมกันทั่วสุขกายสุขใจ

ครั้งที่ 12

ชื่อเรื่อง ปัจจัยนิเทศ

เวลา 50 นาที

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็น
2. เพื่อให้นักเรียนสรุปบททวนสิ่งที่ได้เรียนรู้เกี่ยวกับความเสียสละ

วิธีดำเนินการ

1. ครูแจกจุดสสารความเสียสละ และสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับความเสียสละ
2. ให้นักเรียนอภิปรายแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความเสียสละ
3. ให้นักเรียนสรุปความเสียสละ และประโยชน์ความเสียสละที่ได้เรียนรู้จากการสอน

แบบปกติ และครูสรุปเพิ่มเติม

4. ครูแจกหัวใจกระดาษให้นักเรียนทุกคน เขียนชื่อ และความตั้งใจจริงของตนเกี่ยวกับการเสียสละ แล้วนำไปติดรวมกันบนหัวใจดวงใหญ่

5. ครูกล่าวขอให้นักเรียนทุกคน ให้ความร่วมมือในการทดลอง และกล่าวปิด

การทดลอง

อุปกรณ์

1. หัวใจกระดาษ เล็ก ๆ 10 ดวง
2. หัวใจใหญ่ 1 ดวง
3. จุดสสาร

การประเมิน

1. สังเกตจากความตั้งใจในการเข้าร่วมกิจกรรม
2. สังเกตจากการอภิปราย ชักถาม และสรุปของนักเรียน

ภาคผนวก ข

1. คะแนนความเสียหายของกลุ่มทดลองก่อนและหลังการทดลองโดยใช้ชุดการแนะแนว
2. คะแนนความเสียหายของควบคุมก่อนและหลังการสอนแบบปกติ
3. คะแนนความแตกต่างของคะแนนความเสียหายกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการทดลอง

ตาราง แสดงคะแนนของกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการใช้ชุดการแนะแนว

คนที่	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	D	D ²
1	10	26	16	256
2	10	30	20	400
3	10	28	18	324
4	11	30	19	361
5	11	28	17	289
6	11	33	22	484
7	11	29	18	324
8	11	27	16	256
9	12	24	12	144
10	12	31	19	361

$$\sum X = 109 \quad \sum X = 286 \quad \sum D = 177 \quad \sum D^2 = 3199$$

$$\bar{X} = 10.90 \quad \bar{X} = 28.60$$

ตาราง แสดงคะแนนของกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการสอนแบบปกติ

คนที่	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	D	D ²
1	10	19	9	81
2	10	20	10	100
3	10	24	14	196
4	11	27	16	256
5	11	20	9	81
6	11	24	13	169
7	11	21	10	100
8	12	26	14	196
9	12	27	15	225
10	12	25	13	169

$$\sum X = 110 \quad \sum X = 233 \quad \sum D = 123 \quad \sum D^2 = 1573$$

$$\bar{X} = 11.00 \quad \bar{X} = 23.30$$

ตาราง แสดงคะแนนความแตกต่างของคะแนนความถี่อิสระกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
หลังการทดลอง

คนไข้	กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม
1	16	9
2	20	10
3	18	14
4	19	16
5	17	9
6	22	13
7	18	10
8	16	14
9	12	15
10	19	13

$$\sum X = 177$$

$$\sum X = 123$$

$$\bar{X} = 17.70$$

$$\bar{X} = 12.30$$

ตาราง แสดงคะแนนความเสียสละของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนการทดลอง

ตอนที่	กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม
1	10	10
2	10	10
3	10	10
4	11	11
5	11	11
6	11	11
7	11	11
8	11	12
9	12	12
10	12	12
$\Sigma X = 109$		$\Sigma X = 110$
$\bar{X} = 10.90$		$\bar{X} = 11.00$

ภาคผนวก ก

แบบสอบถามความเสียสละ

การหาคุณภาพของแบบสอบถามความเสียสละ

แบบสอบถามความถี่สละ

คำชี้แจง

ให้นักเรียนอ่านสถานการณ์ที่กำหนดให้ในแต่ละข้อ แล้วคิดว่าถ้านักเรียนเป็นบุคคล
ในสถานการณ์นั้น นักเรียนจะตัดสินใจอย่างไร โดยเลือกคำตอบที่กำหนดให้ คำตอบเหล่านี้
ไม่มีคำตอบใดถูก หรือ ผิด ให้นักเรียนตอบด้วยความสบายใจโดยเลือกคำตอบตามความ
เป็นจริงมากที่สุด

ในแต่ละข้อมี 3 ตัวเลือก ให้นักเรียนเลือกคำตอบเพียงคำตอบเดียว จาก
ก , ข, หรือ ค แล้วทำเครื่องหมายกากบาท (x) ให้ตรงกับข้อที่เลือกในกระดาษคำตอบ

1. ขณะที่วันวิสาเดินทางผ่านสนามเพื่อไปยังห้องสมุด เธอเห็นถุงพลาสติกกระจจัดกระจาย

เกือบหมด ถ้านักเรียนเป็นวันวิสา นักเรียนจะหาอย่างไร

- ก. เก็บนิดหน่อยเพราะกลัวจะเหนื่อย
- ข. เดินผ่านไปห้องสมุด
- ค. เก็บถุงพลาสติกไปทิ้งในถังขยะจนหมด

2. ฤดี กำลังนั่งรับประทานไอศกรีม มีนักเรียน 2 คนช่วยกันยกถังขยะที่มีขยะมากจนล้นถึง

เพื่อจะนำขยะไปเผาทำให้อายุขยะตกลงมาจากถังขยะเคลื่อนกลาออกไปหมด ถ้านักเรียนเป็นฤดี นักเรียนจะหาอย่างไร

- ก. นั่งรับประทานไอศกรีมต่อไป
- ข. ช่วยเก็บขยะใส่ถังขยะจนหมด
- ค. ช่วยเก็บเพียงเล็กน้อยที่เหลือให้นักเรียน 2 คนนั้นเก็บ

3. งานการจัดนิทรรศการเรื่องหนึ่ง ครูกำลังให้นักเรียนช่วยกันจัดอุปกรณ์ต่างๆ เพื่อใช้ในการจัด

นิทรรศการ นางเยาว์ช่วยเพื่อนยกป้ายนิเทศที่จัดเรียบร้อยแล้วไปวางที่หอประชุม หลังจาก

นั้นครูก็ส่งอาหารมาเลี้ยง ขณะที่นั่งรอเพื่อนาเพื่อรับประทานอาหารพร้อมกันนั้น ลมพัด

แรงมาก ทำให้เศษกระดาษที่กองอยู่ บริเวณจัดกระจายทั่วบริเวณ ถ้านักเรียนเป็น

นางเยาว์ นักเรียนจะหาอย่างไร

- ก. ไม่สนใจเพราะไม่ใช่งานของตัวเอง
- ข. ช่วยกวาดเศษกระดาษไปกองไว้ด้วยกัน
- ค. ช่วยกวาดและเก็บเศษกระดาษไปทิ้งในถังขยะให้เรียบร้อย

4. วันหนึ่ง หินกร มาโรงเรียนแต่เช้า พร้อมกับนำอุปกรณ์ทำเพลงเกษตรมากมายเขาพบภารโรงและนักเรียน 2-3 คนกำลังช่วยกันยกเครื่องจักรไปเก็บไว้ในที่ห้องเก็บของ ถ้านักเรียนเป็นหินกร นักเรียนจะหาอย่างไร

- ก. นำของของตนเองไปเก็บที่ห้องเรียนก่อนแล้วจึงจะกลับมาช่วย
- ข. หยุดวางของไว้แล้วช่วยภารโรงยกเครื่องจักร
- ค. เดินผ่านไปเพราะมีคนช่วยอยู่แล้ว

7)

5. ขณะที่มุกดา กำลังเล่นอยู่กับเพื่อนที่สนามเด็กเล่นนั้น ครูสมศรียกกระถางต้นไม้จากสนามเด็กเล่นไปวางที่หน้าห้องเรียนถ้านักเรียนเป็นมุกดา นักเรียนจะหาอย่างไร

- ก. เข้าไปช่วยครูยกกระถางต้นไม้
- ข. เล่นต่อไปเพราะไม่ใช่หน้าที่ตน
- ค. รอให้ครูบอกให้ช่วยจึงจะช่วยครูยกกระถางต้นไม้

7)

6. หลังจากโรงเรียนเลิกแล้ว วรพงษ์ ฝึกซ้อมดนตรีจนเหนื่อย แล้วรีบเก็บกระเป๋าหนังสือเพื่อจะกลับบ้าน ขณะนั้นฝนกำลังจะตก วรพงษ์จะรีบกลับบ้าน วรพงษ์เดินทางห้องประชุมพบเพื่อนที่กำลังจัดโต๊ะ เก้าอี้ สำหรับเป็นสถานที่ประชุมในวันพรุ่งนี้ ถ้านักเรียนเป็นวรพงษ์ นักเรียนจะหาอย่างไร

- ก. เข้าไปช่วยเพื่อนแล้วรีบกลับก่อนจัดห้องประชุมเสร็จ เพราะฝนกำลังจะตก
- ข. เข้าไปช่วยเพื่อนจัดห้องประชุมจนเสร็จ
- ค. รีบเดินผ่านไปเพราะเพื่อนช่วยกันจัดอยู่แล้ว

7)

7. ในการจัดกิจกรรมวันปิดภาคเรียนซึ่งโรงเรียนจัดขึ้นทุกปี ปีนี้โรงเรียนมอบหมายให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เป็นผู้จัดเตรียมสถานที่ในการจัดงาน นักเรียนมีการแบ่งหน้าที่กันทำงาน ปฏิภาณ ได้ทำหน้าที่ของตนตั้งแต่เช้าจนเสร็จ และมานั่งพักผ่อน ขณะนั้นใกล้เวลาทำงานจะเริ่มแล้ว แยกที่มาร่วมงานก็มากันมากมาย นักเรียนหลายคนได้ช่วยกันยกเก้าอี้มาจัดอย่างขมุกขมน เพื่อจะให้เสร็จก่อนที่งานจะเริ่ม ถ้านักเรียนเป็นปฏิภาณ นักเรียนจะทำอย่างไร

- ก. นั่งพักผ่อนต่อไปเพราะได้ทำหน้าที่ของตนเสร็จแล้ว
- ข. เข้าไปช่วยเพื่อนจัดเก้าอี้จนเสร็จ
- ค. เข้าไปช่วยเพื่อนนิดหน่อยแล้วบอกเพื่อนว่าให้รับจัด

7

8. หลังจากที่ถูกข้อมกีฬาค้นเหนื่อย ธวัช จะไปเปลี่ยนเสื้อผ้าเพื่อจะกลับบ้าน พบเพื่อนกำลังยกเก้าอี้จากสนามไปเก็บในห้องเรียน ขณะนั้นเวลาเย็นมากแล้ว เก้าอี้ยังเหลืออยู่ในสนามหลายตัว ถ้านักเรียนเป็นธวัช นักเรียนจะทำอย่างไร

- ก. รีบเดินผ่านไปเปลี่ยนเสื้อผ้า
- ข. เข้าไปช่วยเพื่อนยกเก้าอี้จนเสร็จแล้วจึงไปเปลี่ยนเสื้อผ้า
- ค. ขณะที่เดินไปก็ช่วยเพื่อนยกเก้าอี้ไปด้วยแล้วรีบไปเปลี่ยนเสื้อผ้า

7

9. ในวันจันทร์ที่จะถึงนี้ จะมีการประกวดห้องเรียน ห้องเรียนบ.6 เคยได้รับรางวัลชนะเลิศทุกปี ปีนี้ทุกคนหวังที่จะชนะเลิศอีกครั้งหนึ่ง แต่ในห้องยังขาดไม้กวาดอยู่ ทุกคนตกลงกันว่าจะเก็บเงินซื้อไม้กวาดของห้องเรียน ถ้านักเรียนเป็นสมาชิกคนหนึ่งในห้อง นักเรียนจะทำอย่างไร

- ก. บริจาคเงินเท่าที่จะบริจาคได้
- ข. รอให้เพื่อนบอกก่อนจึงจะให้
- ค. คราวนี้ปล่อยไว้ให้เพื่อนบริจาคกันไปก่อน ตนค่อยบริจาคครั้งต่อไป

7

10. เดช เป็นหัวหน้าห้องชั้นป. 6 ที่มีฐานะทางบ้านดีกว่าเพื่อนคนอื่นมาขึ้นเรียน เมื่อทุกคนตกลงกันว่า จะซื้อไม้กวาดประจำห้องเรียน เดช ตั้งใจจะนำเงินที่เก็บไว้บนชื่อของเล่น ในวันเสาร์นี้ ถ้านักเรียนเป็นเดช นักเรียนจะทำอย่างไร

- ก. บริจาคเงินเมื่อเพื่อนมาขอร้อง
- ข. บริจาคเงินเหมือนคนอื่น
- ค. ไม่ต้องบริจาคเพราะเพื่อนบริจาคแล้ว

๗

11. โรงเรียนจัดให้มีห้องชมรมต่างๆ ชาลี เป็นนักเรียนชั้นป. 6 และเป็นสมาชิกของชมรมอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ที่ห้องชมรมนั้นมีอยู่มากเพราะไม่มีไม้กวาด สมาชิกในชมรมตกลงกันว่าทางชมรมจะต้องเก็บเงินเพื่อไม้กวาดเอง ถ้านักเรียนเป็นชาลี นักเรียนจะทำอย่างไร

- ก. รอให้ทางชมรมของจริงจะบริจาค
- ข. ทำเฉยเสียเพราะสมาชิกคนอื่นมาบริจาคอยู่แล้ว
- ค. บริจาคตามที่ได้ตกลงกันไว้

๗

12. โรงเรียนได้ปรับปรุงห้องสมุดใหม่ และเชิญชวนให้ทุกคนบริจาคหนังสือแก่ห้องสมุด ที่บ้านของชวนที่มีหนังสือเก่าใช้แล้วอยู่มากมาย ถ้านักเรียนเป็นชวน นักเรียนจะทำอย่างไร

- ก. นำหนังสือส่วนมากมาบริจาค
- ข. นำหนังสือเพียงบางเล่มมาบริจาค
- ค. รอให้คนอื่นบริจาคก่อนมาครั้งนี้ ครั้งต่อไปอาจจะบริจาคบ้าง

๘

13. เรวัตกร มาโรงเรียนแต่เช้า ขณะที่เรวัตกรเดินจะไปอ่านหนังสือที่ห้องสมุด เรวัตกรเห็น
น้องๆหลายคนแย่งกันอ่านหนังสือการ์ตูน และในห้องสมุดมีหนังสือการ์ตูนอยู่เพียงไม่กี่เล่ม
แต่ที่บ้านของเรวัตกร มีหนังสือการ์ตูนมากมาย และคุณแม่ต้องการนำหนังสือเหล่านั้นไป
ทิ้งขาย ถ้านักเรียนเป็นเรวัตกร นักเรียนจะหาอย่างไร
- ก. ทำเฉยเฉยเพราะไม่ใช่วัตถุของตน
 - ข. นำหนังสือส่วนใหญ่มานับราคา ๑/๗
 - ค. นำหนังสือบางส่วนมานับราคา
14. โรงเรียนต้องการรับบริจาคหนังสือ และจะนำหนังสือส่วนหนึ่งเข้าห้องสมุดของโรงเรียน
อีกส่วนหนึ่งจะนำไปขายให้โรงเรียนที่ถูกเผา วันดี มีหนังสือที่นำไปใช้แล้วอยู่มากมายซึ่ง
เธอตั้งใจจะนำไปขาย เพื่อนำเงินมาซื้อเก้าอี้สวดยา ถ้านักเรียนเป็นวันดี นักเรียน
จะหาอย่างไร
- ก. นำหนังสือไปขาย
 - ข. บริจาคหนังสือให้กับห้องสมุด
 - ค. บริจาคหนังสือให้เพียงบางส่วนเท่านั้น
15. ในการแข่งขันกีฬาของโรงเรียน ครูให้นักเรียนนำอาหารเที่ยงมารับประทานกันเองโดย
ทางโรงเรียนให้เงินเพื่อซื้อผลไม้เลี้ยงทุกคนในแต่ละสัปดาห์จะเป็นรองประธานสนามมวย
มาจากบ้านเพื่อเลี้ยงเพื่อนในสัปดาห์ของตน ส่วนสามี นำสิ่งมาบริจาค แต่ที่บ้านของโหมลมีเงาะ
มากมาย ถ้านักเรียนเป็นโหมล นักเรียนจะหาอย่างไร
- ก. เสนอให้ประธานซื้อผลไม้ที่บ้านของตนมาบริจาค
 - ข. นำเงาะมาบริจาคโดยไม่ต้องให้ชื่อ ๗
 - ค. ทำเฉยๆเพราะโรงเรียนมอบเงินให้แต่ละสัปดาห์อยู่แล้ว

16. ในวันจัดแสดงผลงานนักเรียน ครูให้นักเรียนทำอาหารจำหน่ายกลุ่มละ 1 อย่าง นักเรียนทุกกลุ่มหาซื้อสิ่งที่นำมาประกอบอาหาร ส่วนกลุ่มของแจ่มจันทร์จะทำส้มตำ นารีสมาชิกของกลุ่มมีมะละกอ ถ้านักเรียนเป็นนารี นักเรียนจะทำอย่างไร

- ก. นำมะละกอมายขายให้กับเพื่อนในกลุ่ม
- ข. ทำเฉยเสียและปล่อยให้เพื่อนในกลุ่มทำมาเอง
- ค. นำมะละกอมายให้เพื่อนในกลุ่มโดยไม่ต้องซื้อ

๑๗

17. ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่มทำอาหารรับประทานร่วมกันในวันปิดภาคเรียน โดยให้แต่ละกลุ่มทำอาหาร 1 อย่าง ภาตุได้รับเลือกเป็นหัวหน้ากลุ่ม และในกลุ่มของภาตุตกลงกันว่าจะทำแกงเขียวหวานไก่ ทุกคนเก็บเงินเพื่อทำอาหาร ที่บ้านของภาตุมีทั้งมะเขือและมะพร้าว ซึ่งปลูกไว้มากมาย ถ้านักเรียนเป็นภาตุ นักเรียนจะทำอย่างไร

- ก. นำมะเขือและมะพร้าวมาจากบ้านโดยไม่ต้องให้สมาชิกในกลุ่มซื้อ
- ข. เสนอขายมะเขือและมะพร้าวในราคาถูก
- ค. นำสมาชิกไปซื้อมะเขือและมะพร้าวในตลาด

๓

18. ในวันหยุดวันเข้าพรรษาโรงเรียนจัดโครงการปลูกต้นไม้ทุกาปี ปีนี้ก็เช่นเดียวกันทางโรงเรียนได้จัดหมายให้นักเรียนทุกคนมาร่วมกันปลูกต้นไม้ในวันหยุดวันเข้าพรรษา วิทยุต้องการดูภาพยนตร์เงินกำลังภายในที่ตนชอบมากถ้านักเรียนเป็นวิทยุนักเรียนจะทำอย่างไร

- ก. ไปช่วยปลูกต้นไม้แล้วรีบกลับบ้านไปดูภาพยนตร์
- ข. ไม่ไปร่วมปลูกต้นไม้เพราะต้องการดูภาพยนตร์
- ค. ไปร่วมปลูกต้นไม้จนเสร็จ

๓

19. ทางโรงเรียนต้องการซ่อมศาลาพักผ่อนจึงขอความร่วมมือจากนักเรียนชั้นป.6 ให้นำ
 วัสดุในสวนอาทิตย์ เขาวนินต์กับเพื่อนจะไปเที่ยวหน้าตกในสวนอาทิตย์ ถ้านักเรียนเป็น
 เขาวนินต์ นักเรียนจะหาอย่างไร
- ก. ไปเที่ยวกับเพื่อนตามที่นัดกันไว้
 - ข. เลื่อนไปเที่ยวหน้าตกวันอื่นแล้วไปช่วยซ่อมศาลาจนเสร็จ
 - ค. ไปช่วยซ่อมศาลาแล้วรีบกลับก่อนเพื่อตามเพื่อนไปเที่ยวหน้าตกทีหลัง
20. โรงเรียนขอความร่วมมือนักเรียนให้ช่วยกันพัฒนาโรงเรียนทางเด็กเรียน ซึ่งวันนี้ตรงกับ
 วันที่มีการถ่ายทอดสดการแข่งขันฟุตบอลทีมชาติไทยซึ่งมีคาราฟูตบอล ลงเล่นด้วย
 เล่นขี้ต้องการดูการถ่ายทอดสดการแข่งขันครั้งนี้มาก ถ้านักเรียนเป็นเล่นขี้ นักเรียน
 จะหาอย่างไร
- ก. รีบกลับบ้านไปดูการถ่ายทอดสดการแข่งขันฟุตบอล
 - ข. ช่วยพัฒนาโรงเรียนบางส่วนแล้วรีบกลับก่อนเพื่อจะได้ดูการแข่งขันฟุตบอล
 - ค. อยู่ช่วยพัฒนาโรงเรียนจนเสร็จแล้วรีบกลับบ้าน
21. ชาญ เป็นลูกคนเดียวของพ่อแม่เรียนอยู่ชั้นป.6 และซิดชัย เป็นนักเรียนชั้นป.4 ที่พี่น้อง
 หลายคน ในการแจกสมุดโรงเรียนจะแจกให้ครอบครัวละครั้งไหน เมื่อครูให้นักเรียนที่
 ได้รับแจกสมุดเข้าแถว ซิดชัยยืนหลังชาญ เพื่อถึงชาญเหลือสมุดอยู่เพียง ครั้งไหน
 ถ้านักเรียนเป็นชาญ นักเรียนจะหาอย่างไร
- ก. รับสมุดตามสิทธิของตน
 - ข. ยอมให้ซิดชัยรับสมุดก่อนตน
 - ค. รับสมุดแล้วแบ่งให้ซิดชัยบ้าง

22. ในช่วงพักกลางวันนักเรียนทุกคนเข้าแถวเพื่อซื้ออาหาร วันนี้ฝนตกหนักนักเรียนหลายคนเปียกฝน วิชาวิ เป็นนักเรียนชั้นป.6ก็เปียกฝนเช่นเดียวกัน เธอหายืนเข้าแถวซื้ออาหาร ขณะที่รอรรรรรร นักเรียนชั้นป.1 ยืนเปียกฝนและหนาวสั่นยืนอยู่ห่างจากวิชาวิไปเกือบสุดปลายแถว ถ้านักเรียนเป็นวิชาวิ นักเรียนจะหาอย่างไร

- ก. ให้รอรรรรรรมายืนซื้ออาหารแทนที่ของตนแล้ววิชาวิก็ไปต่อท้ายแถวใหม่
- ข. ซื้ออาหารต่อไปโดยไม่สนใจ
- ค. ขอร้องเพื่อนคนอื่นาให้รอรรรรรซื้ออาหารก่อน

23. นารีและเพื่อนาหนึ่งชมการแสดงหน้าเวที ใกล้กับที่นั่งของผู้มีเกียรติที่ได้รับเชิญจากทางโรงเรียน ในวันนั้นมีคนเข้าชมการแสดงมากายจนที่นั่งเต็มหมดทุกที่นั่ง รวมทั้งที่นั่งของผู้มีเกียรติที่ได้รับเชิญด้วย ขณะที่นั่งชมอยู่นั้น ครูนานารีผู้มีเกียรติที่ได้รับเชิญมาที่หลังเข้ามาชมการแสดง ถ้านักเรียนเป็นนารี นักเรียนจะหาอย่างไร

- ก. รอให้ครูบอกจึงจะลุกให้ผู้มีเกียรติที่ได้รับเชิญนั่ง
- ข. ลุกให้ผู้มีเกียรติที่ได้รับเชิญนั่งโดยไม่ต้องรอให้ครูบอก
- ค. ไม่สนใจเพราะไม่ใช่หน้าที่ของตน

24. ในช่วงกิจกรรมครูนำภาพยนตร์มาฉาย นักเรียนทุกคนรีบจองที่นั่ง จนที่นั่งเต็มหมดปาริชาติ สายตาหันมากองที่นั่งไม่ได้ก็อยืนอยู่แถวหลังสุด บุติซึ่ง เป็นเพื่อนสนิทของปาริชาติได้นั่งแถวหน้า ถ้านักเรียนเป็นบุติ นักเรียนจะหาอย่างไร

- ก. นั่งชมภาพยนตร์โดยไม่สนใจ
- ข. สละที่นั่งให้ปาริชาติ
- ค. ให้ปาริชาติมานั่งเบียดกับตนแถวหน้า

ตาราง คุณภาพของแบบสอบถามความเสียสละ

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก
1	2.00	13	2.46
2	2.39	14	4.80
3	2.55	15	4.19
4	4.05	16	2.63
5	3.27	17	4.00
6	4.00	18	2.72
7	4.00	19	4.66
8	7.00	20	4.57
9	2.86	21	4.00
10	3.20	22	5.00
11	2.00	23	4.28
12	2.35	24	4.28
R = 0.89			

ตาราง แสดงคำตอบแบบสอบตามความเสียสละ

ข้อที่	คำตอบ			ข้อที่	คำตอบ		
	ก	ข	ค		ก	ข	ค
1	1	0	2	13	0	2	1
2	0	2	1	14	0	2	1
3	0	1	2	15	1	2	0
4	1	2	0	16	1	0	2
5	2	0	1	17	2	1	0
6	1	2	0	18	1	0	2
7	0	2	1	19	0	2	1
8	0	2	1	20	0	1	2
9	2	1	0	21	0	2	1
10	1	2	0	22	2	0	1
11	1	0	2	23	1	2	0
12	2	1	0	24	0	2	1

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ นางสาวอาภรณ์ ชื่อสกุล เคี่ยมยอด

เกิดวันที่ 4 กันยายน พุทธศักราช 2503

สถานที่เกิด จังหวัดพัทลุง

สถานที่อยู่ปัจจุบัน 43 หมู่ที่ 12 ตำบล ตำนาน อำเภอเมือง
จังหวัดพัทลุง 93000

ตำแหน่งหน้าที่การงาน อาจารย์ 1 ระดับ 4

สถานที่ทำงานในปัจจุบัน โรงเรียนบ้านบางม่วง อำเภอปากพะยูน
จังหวัดพัทลุง 93120

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2520 มัธยมศึกษา โรงเรียนสตรีพัทลุง พัทลุง

พ.ศ. 2522 ป.กศ.ชั้น วิทยาลัยครูสงขลา

พ.ศ. 2527 ก.ศบ. (การแนะแนว) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา

พ.ศ. 2537 ก.ศม. (จิตวิทยาการแนะแนว) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร

ผลของการใช้ชุดการแนะแนวที่มีต่อความเสียสละของนักเรียน

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านบางม่วง

อำเภอปากพะยูน จังหวัดพัทลุง

บทคัดย่อ

ของ

อาภรณ์ เต็มยอด

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาการแนะแนว

กุมภาพันธ์ 2537

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาผลของการใช้ชุดการแนะแนวที่มีต่อความเสียสละของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านบางม่วง อำเภอบางปะยูณ จังหวัดพัทลุง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านบางม่วง ปีการศึกษา 2536 ที่มีความเสียสละต่ำ จำนวน 20 คน คุ้มเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 10 คน กลุ่มทดลองใช้ชุดการแนะแนว และกลุ่มควบคุมใช้การสอนแบบปกติ เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าคือแบบสอบถามความเสียสละ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ t-test

ผลการวิจัยปรากฏดังนี้

1. นักเรียนกลุ่มทดลองมีความเสียสละมากขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่

ระดับ .01

2. นักเรียนกลุ่มควบคุมมีความเสียสละมากขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่

ระดับ .01

3. นักเรียนกลุ่มทดลองมีความเสียสละมากกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัย

สำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

THE EFFECT OF A GUIDANCE SET ON SACRIFICE OF PRATHOM
SUKSA VI STUDENTS OF BANBANGMUANG SCHOOL IN
AMPHOE PAK PHAYOON, CHANGWAT PHATTHALUNG

AN ABSTRACT

BY

APORN TEMYORD

Presented in partial fulfillment of the requirements for the Master of
Education degree in Guidance and Counseling Psychology

at Srinakharinwirot University

February 1994

The purpose of this Experimental research was to study the effect of a Guidance set on sacrifice of Prathom sukka VI Students at Banbangmuang School in Amphoe Pak Phayoon Changwat Phatthalung . The subjects were 20 Prathom sukka VI students at Banbangmuang School in the academic year 1993 whose sacrifice was at the low level. They were randomly selected for the experimental group and the control group . Each group consisted of 10 students . The experimental group was assigned to participate in the Guidance set program while the control group was taught with the conventional instruction . The Questionnaire on Sacrifice was used for collecting data and the t-test was used as a statistical method to analyze the data .

The results were as follows:

1. The sacrifice of the students in the experimental group was significantly higher than before the experiment at .01 level.
2. The sacrifice of the students in the control group was significantly higher than before the experiment at .01 level.
3. The sacrifice of the students in the experimental group was significantly higher than those in the control group at .01 level.